

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถิติประยุกต์

คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Mental Health Status of Students of
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang**

**A Special Problem Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Degree of
Bachelor of Science
Department of Applied Statistics
Faculty of Science
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Academic Year 2006**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษเรื่อง ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
นายชาญชัย รัตน์วัน
นางสาวปัทมา แก้วจาเครือ
นายวีรวัฒน์ ไพศาลวสิน
ภาควิชา สถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
ปีการศึกษา 2549
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กนกวรรณ ลีโรจนาประภา

ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

คณะกรรมการตรวจสอบ	ลายมือชื่อ
ประธานกรรมการ อาจารย์กนกวรรณ ลีโรจนาประภา กรรมการ รศ.ดร.วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์ กรรมการ ผศ.ดร.รุจิเรข บุศราวังศ์	 รศ.ดร. วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์ ผศ.ดร. รุจิเรข บุศราวังศ์

.....
(ผศ.ดร. มนัส โพพุรีย์เจริญลาภ)
หัวหน้าภาควิชาสถิติประยุกต์

ลิขสิทธิ์ของภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษเรื่อง	ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	
นักศึกษา	นายชาญชัย รัตนวัน	
	นางสาวปัทมา แก้วจาเครือ	
	นายวีรวัฒน์ ไพบาลวสิน	
ภาควิชา	สถิติประยุกต์	คณะวิทยาศาสตร์
ปีการศึกษา	2549	
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กนกกรรณ ลีโรจนาประภา	

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษนี้ เพื่อทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยและการประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยทั้งในด้านปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มสองขั้น (Stratified Two-stage Sampling) แบ่งชั้นภูมิเป็นรายคณะ ทำการสุ่มครั้งแรกโดยสุ่มสาขาวิชาจากแต่ละคณะ สุ่มครั้งที่สองโดยสุ่มนักศึกษาที่อยู่ในสาขาวิชาตัวอย่างในครั้งที่หนึ่ง โดยมีนักศึกษาตัวอย่างจำนวน 672 คน ใช้แบบสอบถามร่วมกับแบบทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ใหม่ ปี 2547 (TMHI-54) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows และโปรแกรม Microsoft Excel ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานประกอบด้วย การทดสอบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองประชากรที่เป็นอิสระกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) โดยทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และสถานภาพการมีเงินใช้ ส่วนในด้านพฤติกรรมของนักศึกษาที่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการนอน พฤติกรรมในการนอน ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน ประเภทของงานอดิเรกบางประเภท ซึ่งประกอบด้วย การฟังเพลง การร้องเพลง การดูทีวี/ภาพยนตร์ และการอ่านหนังสือ

จากการประมาณค่าเฉลี่ยคะแนนสุขภาพจิตพบว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 108.76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับปกติ เมื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิจารณารายคะ พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร และนักศึกษาคณะอุตสาหกรรม การเกษตรมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงใกล้เคียงกันคือ 114.40 และ 114.18 รองลงมาคือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 110.33 นักศึกษาคณะเทคโนโลยี สารสนเทศมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 109.25 นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 108.37 และ 108.15 และสุดท้ายคือนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยคือ 104.53 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมพบว่า นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า 4 ครั้งต่อ สัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 68.08 และนักศึกษาที่นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอน หลับประจำมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 50.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับสุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Special Problem Title Mental Health Status of Students of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Name Charnchai Ratanawan
Patthama Kaewjakrua
Veerawat Praisanvasin

Department Applied Statistics

Program Applied Statistics

Academic Year 2006

Special Problem Advisor Kanogkan Leerojanaprapa

ABSTRACT

The purposes of this special problem are to test the difference of mean scores and to estimate the mental health mean scores about personal factors and behaviors of the students at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL). Stratified Two-stage Sampling plan is used to select 672 sample students. Faculties are used to classify stratum. Sample departments in each faculty are selected in the first stage and sample students from sample department are selected in the second stage. The data are collected by means of questionnaire of Thai Mental Health Indicator (new 2004) or TMHI-54. Data analysis of this study is obtained by using SPSS for windows and Microsoft Excel.

The statistical methods which are used to test hypothesis consist of the test of mean difference between two groups which are independent, ANOVA, and Kruskal-Wallis Test at a significance level 0.05.

In terms of students' personal factors, The mental health mean scores are significantly different with native habitat, parents' married status and money liquidity. In terms of students' behaviors, mental health mean scores are significantly different with period of time for each exercise, period of time for sleep, sleeping behavior, their feeling when getting up and some of their hobby such as listening to music, singing songs, watching TV/movies and reading books.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Estimation of the mental health mean scores shows that the students at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang have the mental health mean scores of 108.76, which is at standard level. With consideration the mental health of the students by each faculty, the students in the Faculty of Agricultural Technology and the students in the Faculty of Agricultural Industry have the highest mental health mean scores of 114.40 and 114.18 respectively. The students in the Faculty of Science have the mental health mean scores of 110.33. The students in the Faculty of Information Technology have the mental health mean scores of 109.25. The students in the Faculty of Industrial Education and the students in the Faculty of Architecture have the mental health mean scores of 108.37 and 108.15 respectively. The students in the Faculty of Engineer have the mental health mean scores of 104.53. With reference to behavioral factor, the result of this study shows that the students who take alcohol more than four times a week have the mental health mean scores of 68.08. The students who cannot sleep and take sleeping pill have the mental health mean scores of 50.16 which are lower than standard level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาของบุคคลหลายฝ่ายที่ให้ความร่วมมือ ซึ่งคณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณทุกๆ ท่านมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อาจารย์กนกวรรณ ลีโรจนประภา อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษที่กรุณาติดตามผลงานตลอดทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน โดยให้คำปรึกษา คำแนะนำต่างๆ ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขจนทำให้ปัญหาพิเศษเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

รศ.ดร.วัลย์ลักษณ์ อัครีวงศ์ และ ผศ.ดร.รุจิเรข บุศราวังศ์ กรรมการที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำข้อบกพร่อง ตลอดจนแก้ไขข้อผิดพลาดเพิ่มเติม

คณาจารย์ภาควิชาสถิติประยุกต์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้คำแนะนำต่างๆ มาโดยตลอด

บิดามารดาของคณะผู้จัดทำปัญหาพิเศษที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจเสมอมา

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ของภาควิชาสถิติประยุกต์ ที่ประสานงาน และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จัดทำปัญหาพิเศษตลอดการดำเนินงาน

นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณเพื่อนทุกคนที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด นับตั้งแต่เข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของปัญหาพิเศษนี้ ซึ่งไม่ได้กล่าวนามไว้ทุกท่าน

นายชาญชัย	รัตนวัน
นางสาวปัทมา	แก้วจาเครือ
นายวีรวัฒน์	ไพศาลวสิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ที่ศึกษา	3
1.3 สมมติฐาน	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 ตัวแปร	3
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
2.1.1 ทฤษฎีการสุ่มตัวอย่าง	6
2.1.2 การประมาณค่าของประชากร	8
2.1.3 สถิติที่ใช้ในการแจกแจงความถี่	11
2.1.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	12
2.1.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐาน	12
2.1.5.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มประชากร	12
2.1.5.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มประชากร	14
2.1.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับสุขภาพจิต	19
2.1.6.1 ความหมายของสุขภาพจิต	19
2.1.6.2 องค์ประกอบของสุขภาพจิต	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.1.6.3 สาเหตุของการเกิดภาวะสุขภาพจิตผิดปกติ	20
2.1.6.4 สถานการณ์และแนวโน้มของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต	21
2.1.6.5 ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี	23
2.1.6.6 ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตไม่ดี	24
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการทำปัญหาพิเศษ	28
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	28
3.2 ประชากร	28
3.3 แผนการสุ่มตัวอย่าง	30
3.3.1 สูตรคำนวณขนาดตัวอย่าง	30
3.3.2 การกำหนดขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ	31
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	33
3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา	33
3.5.2 การทดสอบสมมติฐาน	33
3.5.3 การประมาณค่า	33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลข้อมูล	34
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาตัวอย่าง	34
4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาตัวอย่าง	34
4.1.2 พฤติกรรมของนักศึกษาตัวอย่าง	45
4.2 การทดสอบสมมติฐาน	68
4.2.1 สมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2.2 สมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา	73
4.3 การประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษา	85
4.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา	86
4.3.2 พฤติกรรมของนักศึกษา	89
บทที่ 5 สรุปผลและเสนอแนะ	97
5.1 สรุปผลการทำปัญหาพิเศษ	97
5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	97
5.1.2 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสุขภาพจิต	98
5.1.3 การประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา	99
5.2 ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก ก	104
ภาคผนวก ข	127
ภาคผนวก ค	141
ภาคผนวก ง	160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	การวิเคราะห์ความแปรปรวน กรณีการจำแนกทางเดียว	17
3.1	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร- ลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามคณะ และชั้นปี	29
3.2	จำนวนสาขา และจำนวนนักศึกษาที่เป็นตัวอย่าง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า- เจ้าคุณทหารลาดกระบังภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามคณะ	31
4.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และเพศ	34
4.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และชั้นปี	36
4.3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	37
4.4	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และดัชนีมวลกาย (BMI)	38
4.5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และภูมิลำเนา	39
4.6	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และสถานภาพสมรสของ บิดามารดา	40
4.7	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และรายรับต่อเดือนของ นักศึกษา	42
4.8	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และสถานภาพการมีเงิน ใช้จ่าย	44
4.9	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการสูบบุหรี่	45
4.10	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบุหรี่ จำแนกตามคณะ และความถี่ใน การสูบบุหรี่	46
4.11	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์	47
4.12	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำแนกตาม คณะ และความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	49
4.13	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการออกกำลังกาย	50
4.14	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำแนกตามคณะ และระยะ เวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำแนกตามคณะ และความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย	52
4.16 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการรับประทานอาหารเช้า 3 มื้อต่อวัน	53
4.17 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และระยะเวลาในการนอน	55
4.18 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และพฤติกรรมในการนอน	56
4.19 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน	57
4.20 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการมีงานอดิเรก	58
4.21 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการฟังเพลงเป็นงานอดิเรก	59
4.22 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก	60
4.23 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก	61
4.24 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก	63
4.25 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก	64
4.26 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก	65
4.27 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการเล่นเกมสเป็นงานอดิเรก	66
4.28 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.29	70
ค่า p-value ของการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวน ความแตกต่างของ คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และวิธีทดสอบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา	
4.30	71
ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	
4.31	72
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส ของบิดามารดา	
4.32	73
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย	
4.33	74
ค่า p-value ของการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวน ความแตกต่างของ คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และวิธีทดสอบ จำแนกตามพฤติกรรมของนักศึกษา	
4.34	76
ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	
4.35	76
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการออกกำลังกาย ในแต่ละครั้ง	
4.36	77
ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	
4.37	78
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการนอน	
4.38	79
ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	
4.39	79
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมในการนอน	
4.40	80
ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	
4.41	80
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ถึงเวลาที่ตื่นนอน	
4.42	81
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการฟังเพลงเป็นงานอดิเรก	
4.43	82
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก	
4.44	83
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการดูทีวี/ภาพยนตร์ เป็นงานอดิเรก	
4.45	84
คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก	
4.46	85
ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษา จำแนกตามคณะ	
4.47	86
ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษา จำแนกตามข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.48 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษา จำแนกตามพฤติกรรมของนักศึกษา	90
4.49 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามประเภทของงานอดิเรกในด้านต่างๆ ของนักศึกษา	95
ข.1 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามเพศ	128
ข.2 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามชั้นปี	128
ข.3 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	129
ข.4 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามดัชนีมวลกาย (BMI)	129
ข.5 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามภูมิลำเนา	130
ข.6 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา	130
ข.7 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามรายรับต่อเดือนของนักศึกษา	131
ข.8 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย	131
ข.9 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการสูบบุหรี่	132
ข.10 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามความถี่ในการสูบบุหรี่	132
ข.11 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	133
ข.12 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	133
ข.13 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการออกกำลังกาย	134
ข.14 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง	134
ข.15 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย	135
ข.16 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน	135
ข.17 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามระยะเวลาในการนอน	136
ข.18 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามพฤติกรรมในการนอน	136
ข.19 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน	137

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ข.20 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการมีงานอดิเรก	137
ข.21 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการฟังเพลงเป็นงานอดิเรก	138
ข.22 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก	138
ข.23 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก	138
ข.24 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก	139
ข.25 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก	139
ข.26 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก	139
ข.27 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการเล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก	140
ข.28 คำสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการงานอดิเรกประเภทอื่นๆ	140
ค.1 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	142
ค.2 คำสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	143
ค.3 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี	143
ค.4 คำสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	144
ค.5 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	144
ค.6 คำสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	145
ค.7 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามดัชนีมวลกาย	145
ค.8 คำสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	146
ค.9 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามภูมิตำเนา	146
ค.10 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามรายรับต่อเดือนของนักศึกษา	147
ค.11 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการสูบบุหรี่	148
ค.12 คำสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน	149
ค.13 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการสูบบุหรี่	149
ค.14 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	150
ค.15 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	151
ค.16 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการออกกำลังกาย	152

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ค.17 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการ ออกกำลังกาย	153
ค.18 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการรับประทานอาหาร ครบ 3 มื้อต่อวัน	154
ค.19 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการมีงานอดิเรก	155
ค.20 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการเล่นดนตรีงานอดิเรก	156
ค.21 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก	157
ค.22 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการเล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก	158
ค.23 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ	159
ง.1 การคำนวณค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี- พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	162
ง.2 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และเพศ	163
ง.3 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และชั้นปี	164
ง.4 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และเกรดเฉลี่ย สะสม (GPA)	164
ง.5 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และดัชนีมวลกาย (BMI)	165
ง.6 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และภูมิลำเนา	165
ง.7 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และสถานภาพ สมรสของบิดามารดา	166
ง.8 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และรายรับ ต่อเดือนของนักศึกษา	167
ง.9 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และสถานภาพการ มีเงินใช้จ่าย	168
ง.10 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการสูบบุหรี่	169

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ง.11 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และความถี่ในการ สูบบุหรี่	170
ง.12 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์	170
ง.13 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และความถี่ ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	171
ง.14 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการออกกำลังกาย กำลังกาย	171
ง.15 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และระยะเวลา ในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง	172
ง.16 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และความถี่ ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย	172
ง.17 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการรับประทาน อาหารครบ 3 มื้อต่อวัน	173
ง.18 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และระยะเวลา ในการนอน	173
ง.19 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และพฤติกรรม ในการนอน	174
ง.20 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และความรู้สึกรู้สึก เวลาที่ตื่นนอน	174
ง.21 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการมี งานอดิเรก	175

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2520 มีใจความตอนหนึ่งว่า “สุขภาพจิตและสุขภาพกายนี้มีความสัมพันธ์ที่จะโยงกันอย่างยิ่ง พุฒได้ว่าสุขภาพจิตสำคัญกว่าสุขภาพกายด้วยซ้ำ เพราะว่าคนไหนที่ทางกายสมบูรณ์ แข็งแรง แต่จิตใจฟั่นเฟือนไม่ได้เรื่องนั้นถ้าทำอะไรก็จะยุ่งกันไม่ได้ กายที่แข็งแรงก็จะมีประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคมอย่างใด ส่วนคนที่สุขภาพกายไม่สู้แข็งแรงแต่สุขภาพจิตดี หมายความว่าจิตใจดี ไม่มีความเครียด รู้จักจิตใจของตัวเอง และรู้จักปฏิบัติให้ถูกต้องย่อมเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง และเป็นประโยชน์ต่อสังคมได้มาก ในที่สุดสุขภาพจิตที่ดี ก็อาจจะพาซึ่งสุขภาพทางกายได้ สุขภาพจิตที่ผิดปกติ ลักษณะที่แสดงออกเริ่มตั้งแต่พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง มีผลต่อสมรรถภาพในการทำงาน รวมถึงความผิดปกติของความคิด และอารมณ์ จนถึงระดับที่อาจเป็นอันตรายต่อตนเองและผู้ใกล้ชิด” (Thai Medical Web Co., Ltd, 2545) จากพระราชดำรัสดังกล่าวได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสุขภาพจิต

สุขภาพจิตของคนเรานั้นสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งในปัจจุบันได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านอย่างรวดเร็ว ทำให้คนเราต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปและการปรับตัวของแต่ละคนนั้นก็แตกต่างกันออกไป

การมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยที่ดีจะส่งผลทั้งต่อตัวเอง ครอบครัว และสังคม เพราะสุขภาพจิตที่ดีนั้นจะทำให้เราสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขและเหมาะสม จึงช่วยลดการเกิดปัญหาทางจิตใจ และอารมณ์ได้ ซึ่งสาเหตุของปัญหาทางจิตใจ และอารมณ์ อาจเกิดจากความผิดปกติของ

- ด้านร่างกาย : โรคทางกาย เช่น ปวดหัว เป็นไข้ไม่สบาย
- ด้านจิตใจ : ลักษณะบุคลิกภาพ การพัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจ
- ด้านสิ่งแวดล้อม : สภาพสังคม ครอบครัว เศรษฐกิจ

อาการของปัญหาทางจิตใจและอารมณ์

1. อาการทางร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง เหนื่อยง่าย
2. อาการทางจิตใจ เช่น เครียด กังวล ซึมเศร้า คิดฆ่าตัวตาย
3. อาการทางพฤติกรรม เช่น ซึมเศร้า ก้าวร้าว พุดหรือยิ้มคนเดียว ดินเหนียว ดินยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันนี้คนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ รายงานปี พ.ศ. 2540-2544 พบว่า ในโรงพยาบาลมีอัตราผู้ป่วยทางจิต 144 คนต่อประชากร 100,000 คน ในปี พ.ศ. 2540 และได้เพิ่มขึ้นเป็น 293.2 ต่อประชากร 100,000 คน ในปี พ.ศ. 2544

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) คาดว่าใน 1 ปีมีผู้ฆ่าตัวตายมากกว่า 1 ล้านคน คือ เฉลี่ยแล้วจะมีคนฆ่าตัวตาย 1 คนต่อ 40 วินาที และพบว่าการฆ่าตัวตายเป็น 1 ใน 10 ของการตายของประชาชนทั่วโลก และเป็นลำดับสามของการตายของคนวัย 15-35 ปี และผู้ชายจะฆ่าตัวตายสำเร็จมากกว่าผู้หญิงถึง 3 เท่า

สถิติการฆ่าตัวตายของประเทศไทยปี 2545-2546 คือ 7.7 คนต่อประชากร 1 แสนคน แต่ปัจจุบันสถิติอยู่ที่ 6.9 คนต่อประชากร 1 แสนคน และพบว่าประเทศไทยมีคนฆ่าตัวตายมากกว่า 5000 คนต่อปี คือ วันละประมาณ 13 คน หรือ 2 ชั่วโมงจะมีคนฆ่าตัวตาย 1 คน การฆ่าตัวตายเป็นการตายที่ยังไม่ถึงวัยซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสภาพจิตใจของครอบครัว ญาติพี่น้อง (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2548)

ปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาที่รุนแรงมากขึ้นในสังคมที่การแข่งขันกันสูง โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น การที่มีสภาพจิตใจที่ไม่เข้มแข็ง ขาดผู้ที่คอยเอาใจใส่ดูแล ขาดที่ปรึกษายามเกิดปัญหา จนทำให้ไม่สามารถหาทางออก และแก้ไขปัญหาได้ และนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ เช่น การฆ่าตัวตาย ซึมเศร้า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องได้รับการศึกษาในสถานศึกษาซึ่งเป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นในวัยใกล้เคียงกันมาอยู่ด้วยกัน ซึ่งแต่ละคนมาจากสภาพแวดล้อมหรือครอบครัวที่ต่างกัน อีกทั้งทุกคนต้องอยู่ในสภาวะที่ต้องแข่งขัน บางคนได้รับการกดดันในด้านผลการเรียน อาจทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมาได้

สถาบันเทคโนโลยีพระเจดีย์เจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นหนึ่งในสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาจากทั่วประเทศสนใจเข้ามาศึกษากันอย่างมากมาทำให้มีความแตกต่างกันของนักศึกษาแต่ละคนซึ่งส่งผลโดยตรงต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระเจดีย์จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในการปรับตัว ปรับใจให้เหมาะสมกับสังคม และสิ่งแวดล้อม พร้อมรับมือปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ที่ศึกษา

1. เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. เพื่อประเมินค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 สมมติฐาน

1. นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีภาวะสุขภาพจิตที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันมีภาวะสุขภาพจิตที่แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ปัญหาพิเศษครั้งนี้ทำการสำรวจนักศึกษาปริญญาตรี (ไม่รวมหลักสูตรต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

1.5 ตัวแปร

ตัวแปรต้น

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ดัชนีมวลกาย (BMI) ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับต่อเดือนของนักศึกษา และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย
2. พฤติกรรมของนักศึกษา ประกอบด้วย การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การนอน และงานอดิเรก

ตัวแปรตาม

สุขภาพจิต (วัดจากแบบทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ใหม่ ปี 2547)

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี (ไม่รวมหลักสูตรต่อเนื่อง) ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. รายรับต่อเดือนของนักศึกษา หมายถึง เงินที่นักศึกษาได้รับต่อเดือนจากผู้ปกครองหรือการทำงานพิเศษเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา

3. สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ทางจิตใจของมนุษย์ ซึ่งปราศจากอาการของโรคจิต โรคประสาท หรือลักษณะผิดปกติอื่นๆ ทางจิตใจ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้

4. พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นภายในบุคคล เช่น ความรู้ ความรู้สึก ความเชื่อ การสนใจ ฯลฯ รวมทั้งการกระทำ/การปฏิบัติ ในการศึกษาครั้งนี้จะกล่าวถึงพฤติกรรมเฉพาะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิต ซึ่งประกอบด้วย การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การนอน และงานอดิเรก

5. ดัชนีมวลกาย หมายถึง เป็นค่าดัชนีที่ใช้คำนวณจากน้ำหนัก และส่วนสูง เพื่อใช้เปรียบเทียบความสมส่วนระหว่างน้ำหนักตัวต่อความสูง คิดได้จากสูตร (สารานุกรมเสรี, [ม.ป.ป.])

$$BMI = \frac{weight}{height^2}$$

โดยปกติ ให้ใช้น้ำหนักตัวเป็นกิโลกรัม และส่วนสูงเป็นเมตร จะได้หน่วยเป็น กก./ม.² เมื่อได้คำนวณดัชนีมวลกายแล้ว ลองนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

- ผอมเกินไป : น้อยกว่า 18.5 (BMI < 18.5)
- เหมาะสม : มากกว่าหรือเท่ากับ 18.5 แต่น้อยกว่า 25 (18.5 ≤ BMI < 25)
- น้ำหนักเกิน : มากกว่าหรือเท่ากับ 25 แต่น้อยกว่า 30 (25 ≤ BMI < 30)
- อ้วน : มากกว่าหรือเท่ากับ 30 แต่น้อยกว่า 40 (30 ≤ BMI < 40)
- อ้วนทรายนมาก : มากกว่าหรือเท่ากับ 40 (BMI ≥ 40)

6. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ดัชนีมวลกาย (BMI) ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับต่อเดือนของนักศึกษา และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย

7. เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม เช่น ไวน์ เบียร์ สุรา เป็นต้น

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ทราบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการเฝ้าระวังปัญหาสุขภาพจิต
3. ทราบพฤติกรรมที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิตของนักศึกษาให้ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

การสุ่มโดยวิธีนี้มักจะใช้กับประชากรที่มีลักษณะแตกต่างระหว่างหน่วยมากจนไม่สามารถแยกเป็นกลุ่มย่อยๆ ตามลักษณะที่แตกต่างกันได้

ขั้นตอนและหลักการ

1. การศึกษาลักษณะประชากรของเรื่องที่จะวิจัย เพื่อให้เกิดความรู้ว่าประชากรที่จะศึกษานั้นมีลักษณะใดบ้างที่แตกต่างกันจนสามารถแยกเป็นกลุ่มย่อยๆ ได้ เช่น ลักษณะอาชีพ รายได้ เพศ ระดับการศึกษา ศาสนา การสุ่มแบบนี้จะยึดหลักการแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยๆ หรือเป็นระดับชั้น (Stratum) ตามลักษณะที่แตกต่างกัน โดยพยายามให้สมาชิกมีความคล้ายกันในแต่ละชั้น (Homogeneity within Stratum) แต่มีความแตกต่างกันระหว่างชั้นมากที่สุด (Heterogeneity between Stratum)

2. ทำการแบ่งกลุ่มย่อยตามคุณลักษณะที่แตกต่างกัน

3. สุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละกลุ่มย่อยให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สัดส่วนในการสุ่มตัวอย่าง ลักษณะใดลักษณะหนึ่งในสองลักษณะนี้

ก. ถ้าประชากรแต่ละกลุ่มย่อยไม่แตกต่างกันมาก เช่น มีจำนวนเป็นหลักพันเท่ากันหมด

ข. ถ้าประชากรแต่ละกลุ่มย่อยแตกต่างกันมาก กรณีแบบนี้จะไม่ใช้สัดส่วนตามจำนวนประชากร แต่จะใช้หลักเหตุผล และความเหมาะสม โดยให้กลุ่มตัวอย่างสุ่มจากแต่ละกลุ่มของประชากรที่เหมาะสม มีลักษณะของประชากรครบมากที่สุด

ข้อดีของการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ คือ จะได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรเพราะได้การแบ่งกลุ่มย่อยแล้วสุ่มจากแต่ละกลุ่มย่อย

ข้อควรระวัง คือ ลักษณะที่ใช้ในการแบ่งระดับชั้น เมื่อจำแนกเป็นลักษณะย่อยแล้วต้องแตกต่างกันอย่างชัดเจน และในการแบ่งระดับชั้นไม่ควรให้มีจำนวนชั้นมากเกินไป จนเกิดความไม่สะดวกในการวิเคราะห์

การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling)

ถ้าประชากรที่ศึกษาประกอบด้วยกลุ่มย่อยๆ โดยที่แต่ละกลุ่มย่อยประกอบด้วยหน่วยต่างๆ ซึ่งมีขนาดของลักษณะที่สนใจเหมือนกัน เช่น จังหวัดประกอบด้วยกลุ่มย่อยๆ คือ อำเภอ อำเภอ ประกอบด้วยกลุ่มย่อยๆ คือ ตำบล และตำบลประกอบด้วยกลุ่มย่อยๆ คือ หมู่บ้าน หมู่บ้าน ประกอบด้วยกลุ่มย่อยๆ คือ ครัวเรือน หรือ มหาวิทยาลัยประกอบด้วยกลุ่มย่อย คือ คณะ คณะ ประกอบด้วยกลุ่มย่อยๆ คือ ภาควิชา

การสุ่มตัวอย่างจากประชากรไม่จำเป็นต้องสุ่มตัวอย่างมาจากทุกๆ กลุ่ม เหมือนกับการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เพราะหน่วยที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยคุณสมบัติต่างๆ กันอยู่แล้ว ดังนั้นอาจสุ่มเพียงบางกลุ่มมาศึกษา กลุ่มที่ถูกสุ่มมาเป็นตัวอย่างนี้อาจจะศึกษาทุกๆ หน่วยที่อยู่ในกลุ่ม (One-stage Sampling) หรืออาจจะสุ่มอีกครั้งหนึ่ง (Two-stage Sampling) และศึกษาเฉพาะหน่วยตัวอย่างที่ถูกสุ่มมาจากหน่วยทั้งหมดที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเป็นครั้งที่สองก็ได้

การสุ่มตัวอย่างหลายระดับขั้นนี้ ผู้สำรวจจะเลือกที่ขั้นก็ได้ตามความเหมาะสม เช่น ขั้นแรกสุ่มจังหวัด ขั้นที่สองสุ่มอำเภอในจังหวัด ขั้นที่สามสุ่มหมู่บ้านในอำเภอ ขั้นที่สี่สุ่มครัวเรือนตัวอย่างในหมู่บ้านที่ถูกสุ่มเป็นตัวอย่างของอำเภอ และของจังหวัดที่ถูกสุ่มเป็นตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้น มีข้อดีดังต่อไปนี้

การสุ่มตัวอย่างหลายขั้นจะสามารถทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการสร้างกรอบตัวอย่างได้มาก เพราะไม่ต้องสร้างกรอบตัวอย่าง (ครัวเรือน หรือ บุคคลในครัวเรือน) ของทุกๆ หน่วยในประชากร (จังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน) ที่จะสุ่ม แค่ใช้จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละขั้นเท่านั้น เช่น ในการสุ่มนักศึกษาตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในระดับมหาวิทยาลัย ถ้าใช้วิธีการสุ่มหน่วยตัวอย่างเป็น 3 ขั้นดังนี้

- ขั้นที่ 1 สุ่มหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 1 คือ คณะขึ้นมาจำนวนหนึ่ง ตามสัดส่วนของนักศึกษา
- ขั้นที่ 2 สุ่มหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 2 คือ ภาควิชาจากคณะที่ถูกเลือกมาเป็นตัวอย่างในขั้นที่ 1 จำนวนหนึ่ง ตามสัดส่วนของนักศึกษาของแต่ละภาควิชา
- ขั้นที่ 3 สุ่มหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 3 ศึกษาจากภาควิชาที่ถูกเลือกมาเป็นตัวอย่างในขั้นที่ 2 จำนวนหนึ่ง โดยมีบัญชีรายชื่อของนักศึกษาในภาควิชาที่นั้นที่จะนำมาใช้ในการสุ่ม

ดังนั้นการสุ่ม 2 ขั้นตอนแรก กรอบตัวอย่างที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างไม่ได้ประกอบด้วยรายชื่อนักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัย ซึ่งจะต้องใช้เวลา และค่าใช้จ่ายในการสร้างหรือรวบรวมข้อมูลมาก แต่เมื่อใช้จำนวนนักศึกษามาเป็นกรอบตัวอย่าง ซึ่งแต่ละกรอบสามารถจัดหาได้ง่าย รวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายน้อย คือ

- กรอบตัวอย่างที่ 1 เป็นกรอบที่ใช้สุ่มคณะตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยรายชื่อคณะทุกคณะ พร้อมด้วยจำนวนนักศึกษาของแต่ละคณะ
- กรอบตัวอย่างที่ 2 เป็นกรอบที่ใช้สุ่มภาควิชาตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยรายชื่อ ภาควิชาในคณะที่ถูกสุ่มมาเป็นตัวอย่าง พร้อมด้วยจำนวนนักศึกษาของแต่ละภาควิชา การสุ่มในสองขั้นตอนแรกนี้เป็นการสุ่มแบบกลุ่มหรือแบบพื้นที่ ซึ่งจะได้อีกกล่าวถึงพร้อมด้วยการยกตัวอย่างวิธีการสุ่ม
- กรอบตัวอย่างที่ 3 เป็นกรอบที่ใช้สุ่มนักศึกษาตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยรายชื่อนักศึกษาในภาควิชาที่ถูกสุ่มมาเป็นตัวอย่างเท่านั้น

การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มสองขั้น (Stratified Two-stage Sampling)

คือการสุ่มตัวอย่างที่เป็นขั้นๆ จำนวน 2 ขั้น ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยแบ่งประชากรออกเป็นชั้นภูมิ ในแต่ละชั้นภูมิทำการสุ่มตัวอย่างขั้นแรกและจะทำการสุ่มหน่วยตัวอย่างจากกลุ่มของหน่วยตัวอย่างที่สุ่มได้จากขั้นแรกอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างที่สุ่มมาได้จากขั้นที่สอง

2.1.2 การประมาณค่าของประชากร

การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มสองขั้น (Stratified Two-stage Sampling)

สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ให้ } N_h &= \text{จำนวนหน่วยตัวอย่างขั้นแรกในชั้นภูมิที่ } h ; h = 1, 2, 3, \dots, L \\ N &= \sum_{h=1}^L N_h \\ M_{hi} &= \text{จำนวนหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองของหน่วยตัวอย่างขั้นแรกที่ } i = 1, 2, 3, \dots, N_h \\ M_{h0} &= \sum_{i=1}^{N_h} M_{hi} = \text{จำนวนหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองทั้งหมดในชั้นภูมิที่ } h \\ &\text{ของประชากร} \end{aligned}$$

$$\text{และ } \overline{M}_h = \frac{M_{h0}}{N_h} = \text{จำนวนหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองเฉลี่ยในชั้นภูมิที่ } h \text{ ของประชากร}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นจากแต่ละชั้นภูมิ จะทำได้ดังนี้คือ

ขั้นที่หนึ่ง สุ่มเลือกหน่วยตัวอย่างขั้นแรกมาจำนวน n_h หน่วยจากจำนวนทั้งหมด N_h หน่วย

ในชั้นภูมิที่ h ; $h = 1, 2, 3, \dots, L$ โดยที่ $\sum_{h=1}^L n_h = n$

ขั้นที่สอง สุ่มเลือกหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองมาจำนวน m_{hi} หน่วยจากจำนวนทั้งหมด M_{hi} หน่วย ของหน่วยตัวอย่างขั้นแรกที i ที่สุ่มมาได้ในขั้นที่หนึ่ง ในชั้นภูมิที่ h $i = 1, 2, 3, \dots, n_h$

ให้ Y_{hij} = ค่าคงที่ที่แสดงคุณลักษณะของหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองที่ j ของหน่วยตัวอย่างขั้นแรกที i ในชั้นภูมิที่ h ของประชากร

$$j = 1, 2, 3, \dots, M_{hi} \quad i = 1, 2, 3, \dots, n_h \quad \text{และ } h = 1, 2, 3, \dots, L$$

ดังนั้น จะได้

$$1. Y_{hi.} = \text{ยอดรวมของหน่วยตัวอย่างขั้นแรกที } i \text{ ในชั้นภูมิที่ } h \text{ ของประชากร} = \sum_{j=1}^{M_{hi}} Y_{hij}$$

$$2. \bar{Y}_{hi.} = \text{ค่าเฉลี่ยต่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองของหน่วยตัวอย่างขั้นแรกที } i \text{ ในชั้นภูมิที่ } h \text{ ของประชากร} = \frac{Y_{hi.}}{M_{hi}}$$

$$3. Y_{h..} = \text{ยอดรวมของชั้นภูมิที่ } h \text{ ของประชากร} = \sum_{i=1}^{n_h} Y_{hi.}$$

$$4. \bar{Y}_h = \text{ค่าเฉลี่ยต่อหน่วยตัวอย่างขั้นแรกของชั้นภูมิที่ } h \text{ ของประชากร} = \frac{Y_{h..}}{N_h}$$

$$5. Y_{...} = \text{ยอดรวมของประชากร} = \sum_{h=1}^L Y_{h..}$$

$$6. \bar{Y}_{...} = \text{ค่าเฉลี่ยต่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองของประชากร} = \frac{Y_{...}}{M_{00}}$$

เมื่อ $M_{00} = \sum_{h=1}^L \sum_{i=1}^{n_h} M_{hi} =$ จำนวนหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองทั้งหมดของประชากร

และเมื่อให้ y_{hij} = ค่าสังเกตที่แสดงคุณลักษณะของหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองที่ j ของหน่วยตัวอย่างขั้นแรกที i ในชั้นภูมิที่ h ของตัวอย่าง

$$j = 1, 2, 3, \dots, m_{hi} \quad i = 1, 2, 3, \dots, n_h \quad \text{และ } h = 1, 2, 3, \dots, L$$

การประมาณยอดรวมของประชากร

1. การประมาณยอดรวมของชั้นภูมิที่ h ของประชากร

ก. จากผลการสุ่มตัวอย่างในชั้นที่สองของชั้นภูมิที่ h ($M_{hi} \rightarrow m_{hi}$)

$$\text{เนื่องจาก } Y_{hi} = M_{hi} \bar{Y}_{hi}$$

$$\text{ให้ } y_{hi} = \text{ตัวประมาณของ } Y_{hi} = M_{hi} \bar{Y}_{hi} \text{ เมื่อ } \bar{y}_{hi} = \frac{1}{m_{hi}} \sum_{j=1}^{m_{hi}} y_{hij}$$

ดังนั้น จากค่า y_{hi} ที่เก็บรวบรวมได้จากการสุ่มตัวอย่างในชั้นที่สอง จะคำนวณหาค่า \bar{y}_{hi}

และค่า y_{hi} ตามลำดับ

ข. จากผลการสุ่มตัวอย่างในชั้นที่หนึ่งของชั้นภูมิที่ h ($N_h \rightarrow n_h$)

$$\text{เนื่องจาก } Y_{h..} = N_h \bar{Y}_h$$

$$\text{ให้ } \hat{Y}_{h..} = \text{ตัวประมาณของ } Y_{h..} = N_h \bar{Y}_h \text{ เมื่อ } \bar{y}_h = \frac{1}{n_h} \sum_{i=1}^{n_h} y_{hi}$$

ดังนั้น จากค่า y_{hi} ที่คำนวณได้จากผลการสุ่มตัวอย่างในชั้นที่สอง จะคำนวณหาค่า \bar{y}_h และค่า $\hat{Y}_{h..}$ ตามลำดับ

$$\text{ดังนั้น } \hat{Y}_{h..} = N_h \bar{y}_h = \frac{N_h}{n_h} \sum_{i=1}^{n_h} M_{hi} \bar{y}_{hi} = \frac{N_h}{n_h} \sum_{i=1}^{n_h} \frac{M_{hi}}{m_{hi}} \sum_{j=1}^{m_{hi}} y_{hij} \quad (1)$$

เนื่องจาก การสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่ายชนิดไม่แทนที่กลับคืน $\hat{Y}_{h..}$ ที่ได้จะเป็นตัวประมาณที่ไม่เอนเอียงของ $Y_{h..}$

ความแปรปรวนของ $\hat{Y}_{h..}$ คือ $V(\hat{Y}_{h..}) = A_h + B_h$

$$\text{เมื่อ } A_h = N_h^2 \left(\frac{N_h - n_h}{N_h} \right) \frac{S_{h1b}^2}{n_h}$$

$$\text{โดยที่ } S_{h1b}^2 = \frac{1}{N_h - 1} \sum_{i=1}^{N_h} (Y_{hi} - \bar{Y}_h)^2$$

$$\text{และ } B_h = \frac{N_h}{n_h} \sum_{i=1}^{N_h} M_{hi}^2 \left(\frac{M_{hi} - m_{hi}}{M_{hi}} \right) \frac{S_{hi}^2}{m_{hi}}$$

$$\text{โดยที่ } S_{hi}^2 = \frac{1}{M_{hi} - 1} \sum_{j=1}^{M_{hi}} (Y_{hij} - \bar{Y}_{hi})^2$$

ตัวประมาณของความแปรปรวนของ $\hat{Y}_{h..}$ คือ $v(\hat{Y}_{h..}) = a_h + b_h$

$$\text{เมื่อ } b_h = \frac{N_h}{n_h} \sum_{i=1}^{n_h} M_{hi}^2 \left(\frac{M_{hi} - m_{hi}}{M_{hi}} \right) \frac{S_{hi}^2}{m_{hi}} \text{ โดยที่ } S_{hi}^2 = \frac{1}{m_{hi} - 1} \sum_{j=1}^{m_{hi}} (y_{hij} - \bar{y}_{hi})^2$$

และ $\alpha_h = N_h^2 \left(\frac{N_h - n_h}{N_h} \right) \frac{S_{hib}^2}{n_h}$ โดยที่ $S_{hib}^2 = \frac{1}{n_h - 1} \sum_{i=1}^{n_h} (y_{hi} - \bar{y}_h)^2$

$$y_{hi} = M_{hi} \bar{y}_{hi} \text{ และ } \bar{y}_h = \frac{1}{n_h} \sum_{i=1}^{n_h} y_{hi}$$

เมื่อทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายชนิดไม่แทนที่กลับคืน ในการสุ่มตัวอย่างแต่ละชั้น $v(\hat{Y}_{h..})$ จะเป็นตัวประมาณที่ไม่เอนเอียงของความแปรปรวน $\hat{Y}_{h..}$

2. การประมาณค่ายอดรวม และค่าเฉลี่ยของประชากร

เนื่องจาก $Y_{...} = \sum_{h=1}^L Y_{h..}$ = ยอดรวมของประชากร

ดังนั้น $\hat{Y}_{st} = \sum_{h=1}^L \hat{Y}_{h..}$ = ตัวประมาณยอดรวมของประชากร

$V(\hat{Y}_{st})$ = ความแปรปรวนของ \hat{Y}_{st}

$$= \sum_{h=1}^L V(\hat{Y}_{h..}) + 0 \text{ เมื่อการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิเป็นอิสระซึ่งกันและกัน}$$

$$= \sum_{h=1}^L (A_h + B_h)$$

และตัวประมาณความแปรปรวนของ \hat{Y}_{st} คือ $v(\hat{Y}_{st}) = \sum_{h=1}^L (a_h + b_h)$

เนื่องจาก $\bar{Y}_{...} =$ ค่าเฉลี่ยต่อหน่วยตัวอย่างชั้นที่สองของประชากร $= \frac{Y_{...}}{M_{00}}$

ดังนั้นจะได้ว่า $\hat{Y}_{st} =$ ตัวประมาณของ $\bar{Y}_{...} = \frac{\hat{Y}_{st}}{M_{00}}$ (2)

2.1.3 สถิติที่ใช้ในการแจกแจงความถี่

ในการหาค่าร้อยละ (Percentage) สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{n} \times 100$$

เมื่อ X คือ จำนวนหน่วยตัวอย่างที่มีลักษณะที่สนใจในตัวอย่าง

n คือ ขนาดตัวอย่าง

2.1.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เมื่อเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยวิธีของ Cronbach ค่าความเชื่อมั่นที่หาได้เรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” (α -coefficient) ซึ่งมีสูตรในการหาความเชื่อมั่นดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

โดยที่	α	คือ	ค่าความเชื่อมั่น
	k	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	คือ	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_i^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2.1.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐาน

2.1.5.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มประชากร

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มประชากรว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยสุ่มตัวอย่างขนาด n_1 จากประชากรที่ 1 ที่มีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย μ_1 และความแปรปรวน σ_1^2 ตัวอย่างขนาด n_2 จากประชากรที่ 2 ที่มีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย μ_2 และความแปรปรวน σ_2^2 โดยสุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งสองอย่างเป็นอิสระกัน

ให้ ประชากรที่ 1 คือ $X_1 \sim N(\mu_1, \sigma_1^2)$

ประชากรที่ 2 คือ $X_2 \sim N(\mu_2, \sigma_2^2)$

การทดสอบสมมติฐาน 2 แบบ คือ

1. การทดสอบแบบหางเดียวซึ่งมีสมมติฐานคือ

$H_0: \mu_1 \geq \mu_2$ $H_1: \mu_1 < \mu_2$ เป็นการทดสอบหางเดียวด้านซ้าย

$H_0: \mu_1 \leq \mu_2$ $H_1: \mu_1 > \mu_2$ เป็นการทดสอบหางเดียวด้านขวา

2. การทดสอบแบบสองหางซึ่งมีสมมติฐานคือ

$H_0: \mu_1 = \mu_2$ $H_1: \mu_1 \neq \mu_2$

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ ในกรณีไม่ทราบค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มประชากรสามารถใช้ s_1^2 และ s_2^2 ประมาณ σ_1^2 และ σ_2^2 ตามลำดับสามารถแบ่งออกได้อีก 2 กรณี คือ

- กรณีขนาดตัวอย่างเล็ก

กรณีขนาดตัวอย่างเล็ก ($n_1, n_2 < 30$) สามารถแบ่งเป็นกรณีย่อยได้ 2 กรณี คือ

- กรณีไม่ทราบ σ_1^2, σ_2^2 แต่ทราบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ โดยจะทำการประมาณด้วย S_p^2

$$\text{โดยที่ } S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$\text{จากนั้นใช้ตัวสถิติ } T_{cal} = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{S_p \sqrt{1/n_1 + 1/n_2}} \sim t_{n_1 + n_2 - 1}$$

โดยที่มี $df = n_1 + n_2 - 2$

การหาอาณาเขตวิกฤตและการสรุปผล

- กรณีการทดสอบทางเดียวด้านซ้าย จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $t_{cal} < t_\alpha$
- กรณีการทดสอบทางเดียวด้านขวา จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $t_{cal} > t_\alpha$
- กรณีการทดสอบสองหาง จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $t_{cal} < t_{\alpha/2}$ หรือ

$$t_{cal} > t_{\alpha/2}$$

- กรณีไม่ทราบ σ_1^2, σ_2^2 และทราบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ โดยจะทำการประมาณด้วย s_1^2 และ s_2^2

$$\text{โดยใช้ตัวสถิติ } t_{cal} = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{s_1^2/n_1 + s_2^2/n_2}} \sim t_v$$

$$\text{โดยองศาความเป็นอิสระ คือ } v = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2 + \left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}$$

การหาอาณาเขตวิกฤตและการสรุปผล

- กรณีการทดสอบทางเดียวด้านซ้าย จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $t_{cal} < t_\alpha$
- กรณีการทดสอบทางเดียวด้านขวา จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $t_{cal} > t_\alpha$
- กรณีการทดสอบสองหาง จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $t_{cal} < t_{\alpha/2}$ หรือ

$$t_{cal} > t_{\alpha/2}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กรณีขนาดตัวอย่างใหญ่

กรณีขนาดตัวอย่างใหญ่ ($n_1, n_2 \geq 30$) โดยทฤษฎีลิมิตสู่ส่วนกลาง (CLT) ประมาณสถิติทดสอบโดยการคำนวณค่า Z จากสูตร

$$\text{สูตร } Z_{cal} = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{s_1^2/n_1 + s_2^2/n_2}} \sim N(0,1)$$

การหาอาณาเขตวิกฤตและการสรุปผล

- กรณีการทดสอบทางเดียวด้านซ้าย จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $Z_{cal} < Z_\alpha$
- กรณีการทดสอบทางเดียวด้านขวา จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $Z_{cal} > Z_\alpha$
- กรณีการทดสอบสองทาง จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $Z_{cal} < Z_{\alpha/2}$ หรือ $Z_{cal} > Z_{\alpha/2}$

เนื่องจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มประชากร กรณีไม่ทราบค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มประชากรจะใช้กับจำนวนประชากรที่มีมากกว่า 30 ข้อมูล จะใช้ตัวสถิติ Z ในการทดสอบ แต่การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มประชากรจะใช้กับจำนวนประชากรที่มีน้อยกว่า 30 ข้อมูล จะใช้ตัวสถิติ T ในการทดสอบ ซึ่งผลของการคำนวณค่า Z และ t จะให้ค่าที่ใกล้เคียงกันมาก โดยเฉพาะการคำนวณจากโปรแกรม SPSS ซึ่งใช้หลักการคิดจุดทศนิยมแบบเต็มจำนวน และทดสอบสมมติฐานโดยดูค่า Sig. (2-tailed) ด้วยแล้ว คำตอบที่ได้จากการคำนวณค่าสถิติ Z และ T จะให้ค่าตรงกันและไปในทิศทางเดียวกันเสมอ (ธานินทร์, 2548) ด้วยเหตุนี้จึงใช้ผลการทดสอบ T-test จากโปรแกรม SPSS

2.1.5.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มประชากร

การวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยวิธีนี้ใช้กับประชากรที่มีตัวแปรเดียวหรือลักษณะที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับประชากรนั้นมีลักษณะเดียว

ข้อสมมติสำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวน

1. ข้อมูลที่นำมาทดสอบแต่ละประชากรจะต้องมีการแจกแจงแบบปกติ
2. ความแปรปรวนของแต่ละประชากรจะต้องเท่ากัน
3. ข้อมูลที่นำมาใช้ในการทดสอบสมมติฐานต้องเป็นอิสระกัน และมาจากการสุ่ม

โดยใช้การทดสอบของโคลโมโกรอฟ-สมเอร์นอฟ (Kolmogorov-Smirnov Test) เพื่อทดสอบการแจกแจงของข้อมูล และใช้การทดสอบเลวิน (Levene's Test) เพื่อทดสอบค่าความแปรปรวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีสถิติบางอย่าง การกำหนดเป็นข้อตกลงว่าข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์จะต้องมีลักษณะการแจกแจงเป็นโค้งปกติหรือไม่ วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ใช้ทดสอบการแจกแจงข้อมูลว่ามีลักษณะเป็นโค้งปกติหรือไม่ก็คือ การใช้การทดสอบของโคลโมโกรอฟ-สมิรโนฟ (Kolmogorov-Smirnov Test) ซึ่งเหมาะสำหรับข้อมูลที่มีการแจกแจงแบบต่อเนื่อง

สมมติฐาน

H_0 : ประชากรมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : ประชากรไม่มีการแจกแจงแบบปกติ

ขั้นตอนการทดสอบ

1. เรียงลำดับข้อมูลจากน้อยไปมาก

2. หาความถี่ของข้อมูลในแต่ละค่า

3. หาฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของข้อมูลตัวอย่าง คือ $S_N(X) = \frac{k}{N}$

เมื่อ $S_N(X)$ เป็นความถี่สะสมของข้อมูลที่สังเกตได้ N จำนวน ในรูปสัดส่วน k เป็นจำนวนค่าสังเกตที่เท่ากับหรือน้อยกว่า X

4. หาฟังก์ชันการแจกแจงสะสมตามทฤษฎี คือ $F_0(X)$

เมื่อ $F_0(X)$ เป็นความถี่ที่คาดหวังในรูปสัดส่วนหรือค่าสัดส่วนที่คาดหวังว่าจะมีคะแนนเท่ากับหรือน้อยกว่า X ภายใต้สมมติฐาน H_0

5. เปรียบเทียบค่า $S_N(X)$ และ $F_0(X)$ แต่ละคู่

6. หาค่าสูงสุดของ $|F_0(X) - S_N(X)|$ คือ D

7. เปรียบเทียบค่า D กับค่า $D_{N, \alpha}$ จากตารางที่แสดงค่าวิกฤตของ Kolmogorov-Smirnov จะปฏิเสธ H_0 เมื่อ D สูงกว่าค่า D จากค่าที่ได้จากตารางหรือค่า p -value น้อยกว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น α ที่กำหนด

จากข้อสมมติเบื้องต้นข้อที่หนึ่ง จะต้องทำการทดสอบการแจกแจงของข้อมูลก่อนที่จะทดสอบข้อสมมติเบื้องต้นข้อต่อไปโดยเลือกการทดสอบโคลโมโกรอฟ-สมิรโนฟ (Kolmogorov-Smirnov Test) เมื่อไม่ทราบค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของประชากรจึงต้องใช้ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของตัวอย่างแทน หรือเลือกการทดสอบชัฟฟีโล-วิลค (Shapiro-Wilk Test) เมื่อทราบหรือไม่ทราบค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของประชากร และขนาดตัวอย่างไม่เกิน 50 (กัลยา, 2540)

การทดสอบความแปรปรวนของประชากรมากกว่าสองประชากรเท่ากัน (Homogeneity of Variances) โดยการทดสอบเลวิน (Levene's Test) มีข้อกำหนดว่าตัวอย่างสุ่มต้องเป็นอิสระกัน

สมมติฐาน

$$H_0: \sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \dots = \sigma_k^2$$

H_1 : มีค่าความแปรปรวนอย่างน้อย 1 คู่ไม่เท่ากัน

ขั้นตอนการทดสอบ

1. ให้ X_{ij} แทนค่าสังเกตที่ j ในตัวอย่างที่ i

m_i แทนค่ามัธยฐานของตัวอย่างที่ i

$$Z_{ij} = |X_{ij} - m_i|$$

โดยที่ $i = 1, 2, \dots, k$; $j = 1, 2, \dots, n_i$

สถิติที่ใช้ทดสอบคือ

$$F = \frac{\text{ความแปรปรวนระหว่างตัวอย่าง}}{\text{ความแปรปรวนภายในตัวอย่าง}}$$

วิธีของเลวินต้องแปลงข้อมูลเดิมด้วยการหาค่าเบี่ยงเบนสัมบูรณ์ของค่าสังเกตจากค่ามัธยฐานแทนที่ด้วย Z_{ij} และหาค่าความแปรปรวนระหว่างตัวอย่าง และภายในตัวอย่างจากค่า Z_{ij} นั้น

2. อาณาเขตวิกฤต และการสรุปผล

จะทำการปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที่ $df = (k-1)(N-k)$ และระดับนัยสำคัญ α หรือค่า p -value น้อยกว่า α

จากข้อกำหนดต่างๆ ไปสำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยเฉพาะเรื่อง ความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละประชากรไม่ควรแตกต่างกันนั้น จะมีผลต่อการสรุปเรื่องการวิเคราะห์ความแปรปรวนมาก เพราะข้อกำหนดอื่นๆ เช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะการแจกแจงข้อมูลจากประชากรแต่ละประชากรควรจะมีการแจกแจงแบบปกติ นั้นจะมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้อยมาก ถ้าข้อมูลไม่มีลักษณะเบ้ (Skewness) หรือมีความโด่ง (Kurtosis) อย่างเห็นได้ชัด หรือกรณีที่ข้อมูลจากประชากรแต่ละชุดไม่มีการแจกแจงแบบปกติ เช่น อาจจะมีลักษณะเบ้หรือโค้งแบบเดียวกันจะไม่ผลกระทบต่อการวิเคราะห์ (ศิริชัย, 2537)

- การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA)

สมมติฐาน

$$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

หรือ

$$H_0: \alpha_i = 0 \text{ เมื่อ } i = 1, 2, 3, \dots, k$$

$$H_1: \alpha_i \neq 0$$

ขั้นตอนการทดสอบ

1. กำหนดค่าผลบวกกำลังสอง องศาความเป็นอิสระ และค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองดังตาราง

$$2. \text{ คำนวณค่า } F = \frac{MStr}{MSE}$$

3. การหาอาณาเขตวิกฤต และการสรุปผล

จะทำการปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที่ $df = (k-1)(N-k)$ และระดับนัยสำคัญ α หรือค่า p -value น้อยกว่า α

ตารางที่ 2.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวน กรณีการจำแนกทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน (SOV)	ผลบวกกำลังสอง (SS)	องศาความเป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (MS)	F-คำนวณ
ทรีตเมนต์	$SStr = \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n} - \frac{T^2}{N}$	k-1	$MStr = \frac{SStr}{k-1}$	$F = \frac{MStr}{MSE}$
ความคลาดเคลื่อน	$SSE = SST - SStr$	N-k หรือ k(n-1)	$MSE = \frac{SSE}{N-k}$	
รวม	$SST = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n y_{ij}^2 - \frac{T^2}{N}$	N-1 หรือ nk-1		

โดยที่	N	คือ	จำนวนค่าสังเกตทั้งหมด
	n	คือ	จำนวนค่าสังเกตในแต่ละทรีตเมนต์
	k	คือ	จำนวนทรีตเมนต์
	y_{ij}	คือ	ค่าสังเกตจากทรีตเมนต์ที่ i ตัวอย่างที่ j
	T_i	คือ	ผลรวมของค่าสังเกตจากทรีตเมนต์ i
	T	คือ	ผลรวมค่าสังเกตทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **74580** ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

\bar{y}_j จะเป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงปกติ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ μ และมีค่าความแปรปรวนเท่ากับ σ^2

$$\text{สมการ} \quad y_{ij} = \mu_i + \varepsilon_{ij} \quad \text{เมื่อ } i = 1, 2, 3, \dots, k$$

$$\text{เมื่อ } j = 1, 2, 3, \dots, k$$

ε_{ij} จะเป็นตัวแปรสุ่มจำนวน $n \times k$ ตัว การแจกแจงแบบปกติซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ และค่าความแปรปรวนเท่ากับ σ^2

เมื่อ μ_i คือ ค่าเฉลี่ยแต่ละทรีตเมนต์ หรือแต่ละระบบซึ่งเท่ากันตามสมมติฐานหลักคือ $H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$ และเท่ากับค่าเฉลี่ยรวม μ ดังนั้นถ้าข้อสมมติฐานหลักไม่ถูกต้องค่าเฉลี่ยของแต่ละทรีตเมนต์จะไม่เท่ากันทุกค่า และไม่เท่ากับค่าเฉลี่ยรวม μ ค่าที่ทำการหาเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงไป คือ α_i หรือผลกระทบเนื่องจากทรีตเมนต์ (Treatment Effect) และ ε_{ij} ผลกระทบเนื่องมาจากความคลาดเคลื่อนภายในกลุ่ม (Random Effect)

- การทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test)

การทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ใช้ทดสอบว่าประชากร k กลุ่มมีค่ามัธยฐานเท่ากันหรือไม่ โดยมีวิธีการที่สำคัญคือ ค่าคาดหมายของลำดับที่ของข้อมูลตัวอย่างในแต่ละกลุ่มควรมีค่าพอๆ กัน ข้อมูลที่นำมาทดสอบประกอบด้วยข้อมูลจากตัวอย่างกลุ่ม k กลุ่ม แต่ละชุดอาจมีขนาดตัวอย่างแตกต่างกัน ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ต้องมีมาตรวัดอย่างต่ำเป็นแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) และการแจกแจงแบบต่อเนื่อง

สมมติฐาน

H_0 : ค่ามัธยฐานของประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่ามัธยฐานของประชากร k กลุ่มแตกต่างกัน

ขั้นตอนการทดสอบ

1. จัดลำดับของข้อมูลทั้งหมดรวมกัน จากน้อยที่สุดไปหามากโดยให้คะแนนต่ำสุดมีลำดับที่ 1 และคะแนนสูงสุดมีลำดับที่ n เมื่อ n คือจำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. หาผลรวมของลำดับที่ในข้อมูลแต่ละชุด คือ $R_i; i = 1, 2, 3, \dots, k$

3. คำนวณค่าสถิติ
$$H = \left[\frac{12}{n(n+1)} \sum_{i=1}^k \frac{R_i^2}{n_i} \right] - 3(n+1)$$

เมื่อ k คือ จำนวนประชากรที่เป็นอิสระกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

R_i คือ ผลรวมของลำดับที่ในตัวอย่างที่ $i; i = 1, \dots, k$

n_i คือ ขนาดตัวอย่างชุดที่ $i; i = 1, \dots, k$

$$n = \sum_{i=1}^k n_i$$

ตามทฤษฎีจะพบว่า ถ้า H_0 เป็นจริง H จะการแจกแจงประมาณได้ด้วย χ^2 ที่ $df = k-1$ ถ้า n_i มีขนาดใหญ่พอสมควร

4. การหาอาณาเขตวิกฤตและการสรุปผล สามารถแยกได้ตามขนาดตัวอย่างคือ

- เมื่อ $n_i > 5$ การแจกแจงของค่าสถิติ ประมาณได้ด้วย χ^2 ที่ $df = k-1$ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ α หาอาณาเขตวิกฤตจากตาราง χ^2 ที่ $df = k-1$ จะปฏิเสธ H_0 เมื่อค่าของ H มากกว่าหรือเท่ากับ χ^2 จากตาราง

- เมื่อ $k = 3, n_i \leq 5$ ในแต่ละ k ใช้ตารางที่ Kruskal สร้างไว้โดยแสดงค่าวิกฤตของ H พร้อมทั้งความน่าจะเป็นที่จะเกิดค่า H นั้น สามารถเปรียบเทียบค่า H หรือ p -value ก็ได้ คือจะปฏิเสธ H_0 เมื่อค่า H จากตัวอย่างมากกว่าหรือเท่ากับค่า H จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ α

2.1.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสุขภาพจิต

2.1.6.1 ความหมายของสุขภาพจิต

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ให้ความหมายว่าสุขภาพจิต หมายถึง สภาพจิตใจที่เป็นสุข สามารถมีความสัมพันธ์ และรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นไว้ได้ ตลอดจนสามารถวางตัวได้อย่างเหมาะสม ดำรงชีพอยู่ได้ในสังคมที่การเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และปราศจากอาการโรคจิต (ไตรรัตน์, บรรณาธิการ, 2542 : 61)

กองสุขภาพจิต (กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขบริการสุขภาพจิต) ให้ความหมายว่าสุขภาพจิต หมายถึง สภาพชีวิตที่เป็นสุขอันเป็นผลมาจากการมีวิธีการมองโลก รวมทั้งสามารถจัดการความคิด อารมณ์ การแสดงออกต่อตนเองต่อผู้อื่น และสังคมอย่างเหมาะสมภายใต้สภาพแวดล้อม และเวลาที่เปลี่ยนแปลง (ไตรรัตน์, บรรณาธิการ, 2542 : 61)

ฝน แสงสิงแก้ว ให้ความหมายว่าสุขภาพจิต หมายถึง ชีวิตที่มีความสุข คนที่มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยดีเป็นคนที่มึร่างกายและจิตใจที่เป็นสุข ไม่เป็นโรคจิต โรคประสาท สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมในสังคมโดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในใจ มีความมั่นคงทางใจ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น

ด้วยความพอใจ มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถทำประโยชน์ให้ตนเอง และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กิตติพงษ์, 2546 : 7)

อัมพร โอตระกูล ให้ความหมายว่าสุขภาพจิต หมายถึง สภาพชีวิตที่เป็นสุข มีความสมบูรณ์ทั้งทางกาย และทางใจ สามารถปรับตัวหรือความต้องการของตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เข้ากับบุคคลที่อยู่ร่วม และกับสังคมที่เกี่ยวข้อง ได้ด้วยดี โดยไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ตนเอง และผู้อื่น ทั้งยังก่อให้เกิดผลดี และประโยชน์สุขแก่ตนเอง (อัมพร, 2540 : 2)

คณะผู้จัดทำ ให้ความหมายว่าสุขภาพจิต หมายถึง การที่ร่างกาย และจิตใจมีความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ซึ่งไม่มีอาการของโรคจิต โรคประสาท หรืออาการผิดปกติอื่นๆ ทางด้านจิตใจ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้

2.1.6.2 องค์ประกอบของสุขภาพจิต

- องค์ประกอบด้านร่างกาย ที่เกี่ยวข้องกับระบบชีวภาพ (Biological System) ได้แก่ ความบกพร่องทางสติปัญญา ความพิการ ความไม่สมประกอบของสุขภาพร่างกาย และโรคต่างๆ
- องค์ประกอบด้านจิตใจ ที่เกี่ยวข้องกับระบบทางด้านจิตใจ (Psychological System) ได้แก่ ความสมดุลของอารมณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล บุคลิกภาพที่บกพร่อง การปรับตัว และทักษะทางสังคม
- องค์ประกอบด้านสังคม และวัฒนธรรม (Social and Culture System) ได้แก่ สภาพครอบครัวค่านิยม การเมือง สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ

2.1.6.3 สาเหตุของการเกิดภาวะสุขภาพจิตผิดปกติ

- สาเหตุจากพันธุกรรม Kaliman and Sadock (1985) ได้ศึกษาโรคอารมณ์แปรปรวนว่าผู้ป่วยในกลุ่มนี้จะมีพ่อ แม่ พี่น้องเดียวกันป่วยเป็นโรคนี้ด้วยร้อยละ 23 และ Slater พบว่าผู้ป่วยโรคประสาทย้ำคิดย้ำทำจะมีญาติพี่น้องที่ป่วยเป็นโรคนี้ด้วย
- สาเหตุทางสภาพร่างกาย โรคบางชนิดหรือการป่วยเรื้อรัง เช่น โรคไต โรคมะเร็ง จะทำให้เกิดความวิตกกังวล เกิดอารมณ์หงุดหงิด อ่อนเพลีย ส่งผลให้สุขภาพจิตแย่ลงไปด้วย และความพิการต่างๆ เช่น ตาบอด หูหนวก ทำให้เกิดปมด้วย และทำให้เกิดสุขภาพจิตผิดปกติ
- สาเหตุจากสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดความเครียดและมีผลต่อสุขภาพจิตของคน โดยเฉพาะชุมชนแออัด อากาศเป็นพิษ การเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้อง ไม่เอาใจใส่ ขาดความอบอุ่น ฯลฯ จากการศึกษาพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่นจะมีพฤติกรรมที่ไม่ดี เช่น ดิคาเสพติด ขโมย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6.4 สถานการณ์และแนวโน้มของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ มากมาย ได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อม คือ ทางเศรษฐกิจการเมือง การศึกษา สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ค่านิยม และความเชื่อ และปัจจัยระดับบุคคล คือ พันธุกรรม พฤติกรรมสุขภาพ และการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ

1. ปัจจัยสิ่งแวดล้อม

โครงสร้างประชากร

โครงสร้างประชากรของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2503-2563 จากการสำรวจสำมะโนประชากร ปีพ.ศ. 2503 พ.ศ. 2513 และพ.ศ. 2523 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และการประมาณประชากรปี พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2543 และพ.ศ. 2563 ของจรรยาพันธ์ กัลลประวิทย์ พบว่า ประชากรในวัยเด็กมีแนวโน้มลดลง ส่วนผู้สูงอายุมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งภาวะพึ่งพิงเป็นการประเมินในด้านลบขึ้นอยู่กับภาวะจิตใจ ปัญหาสุขภาพจิต วัฒนธรรมและประเพณี ความคาดหวังระหว่างผู้ดูแลและผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุจำนวนมากต้องพึ่งพาผู้อื่นเนื่องจากปัจจัยทางวัฒนธรรมมากกว่าการดูแลสุขภาพ

เศรษฐกิจ

ตั้งแต่เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 ประชาชนได้รับผลกระทบโดยตรงในด้านความเป็นอยู่ และการมีงานทำ โดยพบว่าช่วงวิกฤตเศรษฐกิจมีผู้ว่างงานจำนวนมาก ภาวะการว่างงานของประชากรได้ส่งผลให้รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย กิจกรรมขาดทุนหรือต้องปิดกิจการเกิดความเครียด และความคิดฆ่าตัวตายสูงขึ้น จากการสำรวจภาวะสุขภาพจิตประชาชนในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจทางโทรศัพท์ 6 ครั้ง พบว่า ผู้ว่างงานมีความเครียดและคิดฆ่าตัวตายสูงกว่าผู้มีงานทำ

สิ่งแวดล้อมและมลภาวะ

การเพิ่มขึ้นของประชากรในชุมชนเมือง และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทำให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้นเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ในด้านต่างๆ เช่น เกษตรกรรม ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และปัญหามลพิษต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพ และคุณภาพชีวิตมนุษย์ในด้านร่างกาย และสุขภาพจิต โดยเฉพาะความเครียด

การศึกษา

นักเรียนที่ไม่มีโอกาสเรียนต่อจะมีอาชีพขายแรงงาน แต่กฎหมายแรงงานห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เข้าทำงาน จึงทำให้เกิดระบบแรงงานอย่างผิดกฎหมาย หรือถูกหลอกเข้าสู่อาชีพไม่สุจริต

หรือเด็กอาชีพพิเศษ ซึ่งเด็ก และเยาวชนเหล่านี้จึงตกอยู่ในภาวะคือโอกาส และเสี่ยงต่อการเกิด ปัญหาสุขภาพกาย และสุขภาพจิตได้ คือ ไม่มีความรู้พอที่จะดูแลสุขภาพ และป้องกันอันตรายจาก การทำงานที่อาจทำให้เกิดความเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บจากการทำงานได้ และอาจเสียชีวิตได้

ศักยภาพของชุมชน

การพัฒนาความสามารถของคน และชุมชนให้มีความรู้ การศึกษา สามารถพึ่งตนเองได้ เพิ่มคุณภาพในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ และส่งเสริมให้คน และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนามาก ขึ้นจะมีส่วนช่วยให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้นถ้าชุมชนใดไม่การพัฒนาศักยภาพของตนเอง ก็ อาจมีส่งผลกระทบต่อบริการด้านสุขภาพให้ประชาชนของชุมชนนั้นๆ เพราะถ้าสุขภาพกายไม่แข็งแรง ก็จะทำให้สุขภาพจิตแย่ไปด้วย

ค่านิยมและความเชื่อ

การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมส่งผลต่อค่านิยม ความเชื่อ และการดำรงชีวิตของ คนไทย การขยายตัวของเศรษฐกิจทำให้คนไทยมีกำลังซื้อมากขึ้น มีค่านิยมเกี่ยวกับวัตถุนิยมมากขึ้น คือค่านิยมการบริโภควัตถุนิยมมีอิทธิพลต่อคนไทยมากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขัน เหาเปรียบ ตรงข้าม กับวัฒนธรรมไทยที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ คนไทยเริ่มออกห่างจากศาสนา ไม่มีศีลธรรม จริยธรรม ผู้คือโอกาส คนจนไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมต่างๆ ได้จึงเกิดปัญหาการเหลื่อมล้ำของการ กระจายรายได้ ความยากจนเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะความยากจนในชนบท ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อ ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพ โดยเฉพาะความเครียดที่อาจจะสะสมมากขึ้นเรื่อยๆ จนอาจทำร้ายตนเอง และผู้อื่นได้

โครงสร้างครอบครัว

ในปัจจุบัน โครงสร้างครอบครัวของประเทศไทยมีแนวโน้มเปลี่ยนไปจากครอบครัวขยาย เป็นครอบครัวเดี่ยว โดยสมาชิกในครอบครัวจะมีพ่อ แม่ และลูก ทำให้เด็กขาดการสร้าง ความสัมพันธ์กับสมาชิกที่เป็นญาติผู้ใหญ่ และพ่อแม่ต้องไปทำงานนอกบ้านทำให้ครอบครัวมี เวลาอยู่ด้วยกันน้อย การสื่อสารในครอบครัวก็ลดลง ขาดการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกัน และกัน ความสัมพันธ์ในครอบครัวแย่ลง เกิดสภาพครอบครัวที่แตกแยก เกิดการหย่าร้างสูงขึ้น

2. ปัจจัยระดับบุคคล

พันธุกรรม

สำหรับด้านพันธุกรรมยังไม่มีการศึกษาใดที่แสดงถึงคุณลักษณะของพันธุกรรมของคนไทย ที่เกี่ยวกับสุขภาพ โดยเฉพาะสุขภาพจิต แต่บางทฤษฎีเชื่อว่าความผิดปกติทางจิตเกิดจากการ ถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมได้ โดยอธิบายว่าโรคจิตประสาทสามารถถ่ายทอดจากพ่อ แม่ ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถูกหลานทางพันธุกรรมโดยโครโมโซม (Chromosome) เหมือนกับ เบาหวาน มะเร็งตับ เช่น มีรายงานว่า พ่อ แม่ พี่น้อง และบุตรเป็นโรคจิตได้ร้อยละ 7-16 และประชาชนทั่วไปเป็นโรคจิตได้เพียงร้อยละ 0.9

พฤติกรรมสุขภาพ

ปัจจุบันการเจ็บป่วยส่วนใหญ่มีผลมาจากด้านปัจจัยทางสังคม สิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมมากขึ้น และรุนแรงมากขึ้นในอนาคต ถ้าประชาชนไม่ปรับพฤติกรรมให้เหมาะสม ซึ่งพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการใช้สารเสพติด และพฤติกรรมทางเพศ

ความสามารถในการจัดการกับปัญหา

ทุกคนมีวิธีการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน โดยมีจุดประสงค์เหมือนกัน คือให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข โดยทั่วไปแล้วความสามารถในการจัดการกับปัญหาของคนส่วนใหญ่เป็นลักษณะที่ไม่เหมาะสม สืบเนื่องจากการเกิดการหย่าร้างสูงขึ้น การติดยาเสพติดสูงขึ้น

2.1.6.5 ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี

สุขภาพจิตดี หมายถึง การคิดดี หรือการคิดทางบวก การคิดดี คือการมองสิ่งที่เป็นปัญหาอย่างมีเหตุผล มองเห็นประโยชน์ และส่วนที่ดีที่จะนำไปใช้ได้ เช่น พ่อแม่ที่เห็นว่าลูกเกเร เมื่อคิดทางบวกว่าการเกเร เป็นสัญญาณเตือนภัยที่แสดงว่าเด็กต้องการความเข้าใจ ความสนใจ และความรัก การสื่อความหมายโดยการพูด ใต้ถาม รับฟัง เข้าใจ เห็นใจ ให้อภัย

1. มีความสามารถในด้านสติปัญญา คือ เป็นผู้ที่สามารถคิด และเข้าใจสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง สามารถคิด และทำสิ่งต่างๆ อย่างมีเหตุผล
2. มีการแสดงออกทางด้านอารมณ์อย่างเหมาะสม คือ เมื่อเจอกับปัญหาต่างๆ ก็สามารถควบคุมอารมณ์ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น
3. มีการแสดงออกทางด้านสังคมอย่างเหมาะสม คือ สามารถใช้ทักษะทางสังคมที่เหมาะสมกับกาลเทศะสามารถสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ดี
4. มีความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ คนที่มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยดี จะมีความสุขกับการทำงาน เพราะเกิดจากการเลือกงานที่ตรงกับความสนใจ ความถนัด และความชอบของตัวเอง
5. สามารถแสดงความรักกับผู้อื่นได้อย่างจริงใจ เพราะเกิดมาจากความรักและเห็นคุณค่าของตัวเองรวมทั้งมีความเมตตากรุณา และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อคนอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เป็นผู้ที่มีรู้จัก และเข้าใจตัวเองอย่างแท้จริง สามารถยอมรับข้อดี และข้อเสียของตัวเอง และรู้ถึงความสามารถของตัวเอง

2.1.6.6 ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตไม่ดี

สุขภาพจิตไม่ดี หมายถึง การคิดในทางไม่ดี หรือ คิดทางลบ การคิดไม่ดี หรือการคิดที่นำความทุกข์มาสู่ตัวเองและผู้อื่น คิดมากกับสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ไม่เชื่อมั่นในตัวเอง ดูถูกตัวเอง จำแต่เรื่องที่ไม่ดี คิดว่าคนอื่นเลวร้ายกว่าตัวเอง

1. ไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม จะแสดงความผิดปกติทางสมอง โรคจิต โรคประสาท บุคลิกภาพแปรปรวน ฯลฯ

2. มีความผิดปกติทางด้านความประพฤติ เช่น กิริยามารยาทไม่เรียบร้อย ชอบทะเลาะวิวาท ดิฉลาดเสพติด ฯลฯ

3. มีความผิดปกติทางด้านประสาท เช่น หงุดหงิด ฉุนเฉียว ขี้หงุดหงิด คัดสินใจเองไม่ได้หวาดกลัว ฯลฯ

4. มีความผิดปกติด้านลักษณะนิสัย เช่น นอนหลับยาก กัดเล็บ ดูดนิ้วมือ ปัสสาวะรดที่นอน ก้าวร้าว ชอบย่ำคิดย่ำทำ ฯลฯ

5. แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัย เช่น กิริยามารยาท การพูด การแต่งกาย

6. มีบุคลิกภาพที่บกพร่อง เช่น ชอบเก็บตัว ไม่คบหาสมาคมกับใคร เบื่อผู้คนและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

7. มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย เช่น มีโรคประจำตัว มักเป็นโรคกระเพาะ ปวดศีรษะข้างเดียว โรคความดันโลหิต โรคหัวใจ ฯลฯ ซึ่งเกิดจากความเครียด ความวิตกกังวลที่เกิดเป็นประจำ

8. มีอาการของโรคจิต โรคประสาท

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิขัย มงคล และคณะ (2547) รายงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบเครื่องมือเดิมที่ใช้ประเมินภาวะสุขภาพจิตในประเทศไทย และพัฒนาเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์เหมาะสมในการนำไปใช้ทั่วประเทศ เพื่อทดสอบเครื่องมือฉบับใหม่ในทุกภาคของประเทศ โดยศึกษาความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามโครงสร้าง และหาค่าปกติของเครื่องมือ เพื่อพัฒนาเครื่องมือที่เหมาะสมทั้งฉบับสมบูรณ์และฉบับสั้น และทดสอบเครื่องมือทั้งสองฉบับ โดยศึกษาความพ้อง (Agreement Study) ในการประเมินภาวะสุขภาพจิต กลุ่มตัวอย่าง คือประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง เทศบาลนคร อบต. ระดับ 1-5 ของภาคกลาง เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออก และใต้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับใหม่ปี 2547 (TMHI-54) ผลการศึกษาพบว่าดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับใหม่มี 2 ฉบับ คือ ฉบับสมบูรณ์ (54 ข้อ) ฉบับสั้น (15 ข้อ) ประกอบด้วย 4 มิติ (สภาพจิตใจ สมรรถภาพของจิตใจ คุณภาพของจิตใจ ปัจจัยสนับสนุน) และ 15 มิติย่อย คะแนนของฉบับสมบูรณ์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (118-162) สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (99-117) และสุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (98 คะแนน หรือน้อยกว่า) ฉบับสั้นมี 15 ข้อ แบ่งคะแนนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (35-45) สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (28-34) สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (27 คะแนน หรือน้อยกว่า) คะแนนของ TMHI แบ่งตาม มิติ เพศ แต่ละภาคของประเทศ เขตเมือง และเขตชนบท การศึกษาความพ้องในการประเมินสุขภาพจิตระหว่างฉบับสมบูรณ์และฉบับสั้น พบว่า อยู่ในระดับเกือบดี (Kappa Statistics 0.63, $p < 0.001$)

ธีรชัย งามทิพย์วัฒนา และคณะ (2542) รายงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะความเครียดและความสัมพันธ์ระหว่างภาวะความเครียดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกับรูปแบบการแก้ปัญหาของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 207 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินความเครียดสำหรับคนไทยและแบบสำรวจ ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษามีภาวะสุขภาพจิตในระดับปกติ ร้อยละ 80.17 มีความเครียดเล็กน้อย ร้อยละ 10.63 มีความเครียดมาก ร้อยละ 7.25 และมีภาวะสุขภาพจิตในระดับดีมาก ร้อยละ 1.93 จากการทดสอบความสัมพันธ์นั้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับภาวะความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหารวมทั้งการเลือกรูปแบบในการแก้ปัญหานั้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และภาวะความเครียดมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการแก้ปัญหอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละออ อนุจันทร์ (2549) ศึกษาาระดับสุขภาพจิตการดูแลตัวเองด้านจิตใจและความสัมพันธ์ระหว่างการดูแลตัวเองในด้านของจิตใจ และสุขภาพจิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดพัทลุง กลุ่มตัวอย่างคือเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดพัทลุงที่เป็นเจ้าของสวนยาง จำนวน 88 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.3 มีอายุอยู่ในช่วง 41-60 ปี ร้อยละ 50 การศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 56.8 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 9 มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 79.5 เป็นครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 87.5 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 54.5 มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ร้อยละ 58.0 มีอาชีพเสริมจากการทำสวนยางพารา ร้อยละ 33 คือ ทำสวนผลไม้ ร้อยละ 46.6 ใช้เวลาในการทำงาน 5-7 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 88.6 ในด้านสุขภาพจิตมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยเท่ากับคนปกติ ร้อยละ 48.9 มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยต่ำกว่าคนทั่วไป ร้อยละ 33 สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป ร้อยละ 18.1 จากการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การดูแลตัวเองในด้านจิตใจในทุกๆ ด้านมีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการดูแลสุขภาพร่างกายทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิต

วรารัตน์ ประทานวรกิจญา [ม.ป.ป.] ศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่มีพ่อหรือแม่คนเดียว กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนที่มีพ่อหรือแม่คนเดียวจำนวน 212 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบ Symptom Check List 90 (SCL-90) ผลการศึกษา พบว่า มีนักเรียนที่มีพ่อหรือแม่คนเดียว ร้อยละ 54.71 มีอาการที่แสดงถึงความผิดปกติตั้งแต่ 1 ด้านขึ้นไป ร้อยละ 45.28 พบอาการ Depression เป็นอันดับแรกของกลุ่มที่มีอาการว่ามีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 10.38 มีแนวโน้มว่ามีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 14.15 และกลุ่มที่มีพ่อแม่การศึกษาระดับประถมศึกษามีอาการที่แสดงว่ามีปัญหาสุขภาพจิตมากกว่าระดับการศึกษาอื่นๆ ภาวะสุขภาพจิตของนักเรียนที่มีพ่อหรือแม่คนเดียวกับนักเรียนที่มีทั้งพ่อและแม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุรีย์ ชูประทีป และคณะ (2546) รายงานการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสุขภาพจิตและเปรียบเทียบสุขภาพจิตของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ในแต่ละชั้นปี และแต่ละสาขาวิชาทั้งหมด 13 สาขา จำนวน 1,276 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบ Symptom Check List 90 (SCL-90) ผลการศึกษาพบว่าเป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.1 เพศชาย ร้อยละ 35.9 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 80.8 บิดาหรือมารดาเสียชีวิตแล้ว ร้อยละ 8.2 ส่วนบิดาและมารดาหย่าร้างกัน ร้อยละ 4.9 บิดาและมารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 4.6 นักศึกษามีรายได้จากบิดามารดา ร้อยละ 85.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้ที่ได้จากการกู้ยืมเงินรัฐบาล ร้อยละ 29.5 บิดาและมารดาของนักศึกษามีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 28.3 และ 39.5 ตามลำดับ บิดาและมารดา มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 22.1 เท่ากัน นักศึกษามีรายจ่ายต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 43.5 มีรายจ่ายอยู่ระหว่าง 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 43.9 นักศึกษาชอบฟังเพลงเป็นงานอดิเรกหรือร้องเพลงมากที่สุดร้อยละ 83.5 ดูทีวีหรือดูภาพยนตร์ ร้อยละ 77.8 และอ่านหนังสือ ร้อยละ 71.1 ทำงานหารรายได้พิเศษ ร้อยละ 9.8 นักศึกษามีสุขภาพร่างกายแข็งแรงดี ร้อยละ 75.7 มีนักศึกษาสภาพแข็งแรงปานกลาง ร้อยละ 11.6 นักศึกษามีสุขภาพไม่ดีหรือไม่ค่อยแข็งแรง ร้อยละ 6.7 มีสุขภาพแข็งแรงดีมาก ร้อยละ 6.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการทำปัญหาพิเศษ

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. เลือกหัวข้อเรื่อง
2. ศึกษาความสำคัญของปัญหา ลักษณะของปัญหา และค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษา
4. ตั้งสมมติฐานของการศึกษา
5. สร้างแบบสอบถาม
6. ทดสอบแบบสอบถาม
7. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม
8. เลือกกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา
9. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว
10. วิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผล และสรุปผลข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
11. จัดทำรูปเล่มรายงาน

3.2 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2549 ไม่รวมหลักสูตรต่อเนื่อง ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 12,949 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามคณะ และชั้นปี

คณะ	จำนวน				รวม
	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	
วิศวกรรมศาสตร์	1,667	1,224	1,062	993	4,946
สถาปัตยกรรมศาสตร์	352	356	361	331	1,400
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	182	77	71	60	390
เทคโนโลยีการเกษตร	534	565	544	525	2,168
วิทยาศาสตร์	1,076	726	574	541	2,917
เทคโนโลยีสารสนเทศ	104	109	89	82	384
อุตสาหกรรมการเกษตร	207	195	183	159	744
รวม	4,122	3,252	2,884	2,691	12,949

จากตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาทั้งหมดจำแนกตามชั้นปีในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 4,946 คน คณะวิทยาศาสตร์มีจำนวน 2,917 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีจำนวน 2,168 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวน 1,400 คน คณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีจำนวน 744 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีจำนวน 390 คน และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวน 384 คน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1,667 คน รองลงมา ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์มีจำนวน 1,076 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีจำนวน 534 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวน 352 คน คณะอุตสาหกรรมการเกษตร มีจำนวน 207 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีจำนวน 182 คน และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวน 104 คน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1,224 คน รองลงมา ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์มีจำนวน 726 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีจำนวน 565 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวน 356 คน คณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีจำนวน 195 คน คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวน 109 คน และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีจำนวน 77 คน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ จำนวน 1,062 คน รองลงมาได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์มีจำนวน 574 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีจำนวน 544 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวน 361 คน คณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีจำนวน 183 คน คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวน 89 คน และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีจำนวน 71 คน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ จำนวน 993 คน รองลงมาได้แก่คณะวิทยาศาสตร์มีจำนวน 541 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีจำนวน 525 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวน 331 คน คณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีจำนวน 159 คน คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวน 82 คน และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีจำนวน 60 คน ตามลำดับ

3.3 แผนการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มสองขั้น (Stratified Two-stage Sampling) โดยแบ่งชั้นภูมิตามคณะของนักศึกษา มี 7 ชั้นภูมิ/คณะ ประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะอุตสาหกรรมการเกษตร

ภายในชั้นภูมิสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบ 2 ชั้น

ขั้นที่ 1 สุ่มภาคสาขา

ขั้นที่ 2 สุ่มนักศึกษาจากสาขาที่เป็นตัวอย่าง

3.3.1 สูตรคำนวณขนาดตัวอย่าง

การจัดสรรขนาดตัวอย่างให้แต่ละชั้นภูมิจะจัดสรรตามสัดส่วนของขนาดชั้นภูมิ (Proportional Allocation)

$$n = \frac{N \sum_{h=1}^L N_h S_h^2}{N^2 \frac{B^2}{Z_{\alpha/2}^2} + \sum_{h=1}^L N_h S_h^2}$$

โดยที่ $B =$ ความคลาดเคลื่อนสมบูรณ์สูงสุดของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยที่ยอมรับให้คลาดเคลื่อน

เมื่อ กำหนด $\alpha = 0.05$ จะได้ $Z_{0.025} = 1.96$

และ กำหนด $B = 1$ จะได้ $n \approx 613$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 613 คน

$$\text{คำนวณขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิจากสูตร } n_h = n \frac{N_h}{N}$$

3.3.2 การกำหนดขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ

นักศึกษาตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2549 ไม่รวมหลักสูตรต่อเนื่อง ซึ่งจากการคำนวณขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 613 คน

เพื่อป้องกันปัญหาการได้แบบสอบถามกลับมาไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง จึงทำการสุ่มจำนวนนักศึกษาตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็น 672 คน จำแนกหน่วยตัวอย่างเป็นรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 จำนวนสาขา และจำนวนนักศึกษาที่เป็นตัวอย่าง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนสาขาตัวอย่าง	จำนวนนักศึกษาตัวอย่าง (คน)
วิศวกรรมศาสตร์	6	168
สถาปัตยกรรมศาสตร์	3	84
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	2	56
เทคโนโลยีการเกษตร	4	112
วิทยาศาสตร์	5	140
เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	56
อุตสาหกรรมการเกษตร	2	56
รวม	23	672

จากตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามคณะ พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 168 คน คณะวิทยาศาสตร์มีจำนวน 140 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีจำนวน 112 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวน 84 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีจำนวนเท่ากัน คือ 56 คน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ

ตอนที่ 3 ดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ 54 ข้อ : ใหม่ ปี 2547

(Thai Mental Health Indicator (new 2004) : TMHI-54)

โดยมีคำตอบ 4 คำตอบ คือ ไม่เลย เล็กน้อย มาก มากที่สุด

การให้คะแนนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นนั้น จะยึดเนื้อหาของคำถามเป็นหลัก โดยถ้าคำถามมีลักษณะเชิงบวก จะให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	3
มาก	ให้คะแนน	2
เล็กน้อย	ให้คะแนน	1
ไม่เลย	ให้คะแนน	0

ถ้าคำถามมีลักษณะเชิงลบ จะให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	0
มาก	ให้คะแนน	1
เล็กน้อย	ให้คะแนน	2
ไม่เลย	ให้คะแนน	3

จากการทำ Pre-test โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้นักศึกษาทั้ง 7 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะอุตสาหกรรมการเกษตร คณะละ 20 คน แล้วนำผลที่ได้จากตัวอย่างจำนวน 140 ชุด นำมาวิเคราะห์หาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ผลของการคำนวณ คือ 0.894 นั่นคือหากว่านำแบบสอบถามชุดนี้ไปทำการทดสอบอีกครั้งจะได้ผลเหมือนเดิมถึง 89.4%

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา และพฤติกรรมของนักศึกษาจะนำเสนอข้อมูลของนักศึกษาตัวอย่างในรูปจำนวน และร้อยละ

3.5.2 การทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน สำหรับการแก้ปัญหาพิเศษในครั้งนี้งแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

- การทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา 2 กลุ่มประชากร เมื่อตัวอย่างเป็นอิสระกันด้วยตัวสถิติ T

- การทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา กรณีประชากรมากกว่า 2 ประชากร ถ้าประชากรมีการแจกแจงแบบปกติและมีความแปรปรวนเท่ากันจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ถ้าประชากรไม่มีการแจกแจงแบบปกติหรือความแปรปรวนไม่เท่ากัน จะใช้วิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test)

3.5.3 การประมาณค่า

การประมาณค่าเฉลี่ยของคะแนนสุขภาพจิตจากสูตร

$$\hat{Y}_{st} = \text{ตัวประมาณของ } \bar{Y}_{\dots} = \frac{\hat{Y}_{st}}{M_{00}}$$

โดยที่ $\hat{Y}_{st} = \sum_{h=1}^7 \hat{Y}_{h..}$ = ตัวประมาณยอดรวมคะแนนสุขภาพจิตของนักศึกษา

$$\text{และ } \hat{Y}_{h..} = \frac{N_h}{n_h} \sum_{i=1}^{n_h} \frac{M_{hi}}{m_{hi}} \sum_{j=1}^{m_{hi}} y_{hij}$$

เมื่อ $\hat{Y}_{h..}$ = ตัวประมาณยอดรวมของคะแนนสุขภาพจิตของนักศึกษาคณะที่ h

N_h = จำนวนสาขาทั้งหมดในคณะที่ h

n_h = จำนวนสาขาที่ตกเป็นตัวอย่างในคณะที่ h

M_{hi} = จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของสาขาที่ i ในคณะที่ h

m_{hi} = จำนวนนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างของสาขาที่ i ในคณะที่ h

y_{hij} = คะแนนสุขภาพจิตของนักศึกษาคนที่ j ของสาขาที่ i ในคณะที่ h

h = ลำดับคณะที่ 1,2,3,...,7

M_{00} = จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ผลข้อมูล

ในการศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปริญญาตรีจากทั้งสิ้น 7 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะอุตสาหกรรม การเกษตร ที่ถูกสุ่มเป็นตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 672 คน แล้วใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows และโปรแกรม Microsoft Excel ในการวิเคราะห์ผล

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาตัวอย่าง

4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ผล ได้แก่ เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ดัชนีมวลกาย (BMI) ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับต่อเดือนของนักศึกษา และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และเพศ

คณะ	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	101	60.1	67	39.9	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	37	44.0	47	56.0	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	5	8.9	51	91.1	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	47	42.0	65	58.0	112	100.0
วิทยาศาสตร์	77	55.0	63	45.0	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	25	44.6	31	55.4	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	14	25.0	42	75.0	56	100.0
รวม	306	45.5	366	54.5	672	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามเพศในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างเพศชาย 101 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 เพศหญิงจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และคณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างเพศชาย 77 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 เพศหญิงจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนคณะที่เหลือที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งประกอบด้วย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 เพศชายจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 91.1 เพศชายจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 เพศชายจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 เพศชายจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 เพศชายจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และชั้นปี

คณะ	ชั้นปี								รวม	
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	54	32.1	42	25.1	36	21.4	36	21.4	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์*	27	32.1	21	25.1	18	21.4	18	21.4	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	18	32.1	14	25.1	12	21.4	12	21.4	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	36	32.1	28	25.1	24	21.4	24	21.4	112	100.0
วิทยาศาสตร์	45	32.1	35	25.1	30	21.4	30	21.4	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	18	32.1	14	25.1	12	21.4	12	21.4	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	18	32.1	14	25.1	12	21.4	12	21.4	56	100.0
รวม	216	32.1	168	25.1	144	21.4	144	21.4	672	100.0

*คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จะทำการวิจัยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวนเท่ากันคือ 144 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 ซึ่งมีตัวอย่างแต่ละชั้นปีในทุกคณะมีส่วนเท่ากันดังที่ได้กล่าวข้างต้น

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

คณะ	เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)										รวม	
	ต่ำกว่า 2.00		2.00-2.50		2.51-3.00		3.01-3.50		มากกว่า 3.50			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	3	1.8	57	33.9	69	41.1	33	19.6	6	3.6	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	1	1.4	21	27.4	40	51.9	13	19.6	2	2.7	77	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	0	0.0	6	10.9	31	56.3	14	25.5	4	7.3	55	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	5	4.7	39	36.8	48	45.3	13	12.3	1	0.9	106	100.0
วิทยาศาสตร์	14	10.6	59	44.8	37	28.0	17	20.8	5	3.8	132	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	0	0.0	12	22.6	27	50.9	11	20.8	3	5.7	53	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	1	2.1	21	43.7	12	25.0	12	25.0	2	4.2	48	100.0
รวม	24	3.8	215	33.6	264	41.3	113	17.7	23	3.6	639	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.50 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 มากกว่าเกรดเฉลี่ยสะสมอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 ส่วนคณะที่เหลือมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 มากกว่าเกรดเฉลี่ยสะสมอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และดัชนีมวลกาย (BMI)

คณะ	ดัชนีมวลกาย (BMI)								รวม	
	ผอมเกินไป (BMI < 18.5)		เหมาะสม (18.5 ≤ BMI < 25)		น้ำหนักเกิน (25 ≤ BMI < 30)		อ้วน (30 ≤ BMI < 40)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	39	23.2	110	65.5	17	10.1	2	1.2	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	25	32.0	46	59.0	7	9.0	0	0.0	78	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	20	35.7	33	58.9	3	5.4	0	0.0	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	36	33.3	65	60.2	6	5.6	1	0.9	108	100.0
วิทยาศาสตร์	36	25.9	81	58.3	18	12.9	4	2.9	139	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	17	30.9	35	63.6	2	3.6	1	1.9	55	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	23	42.5	30	55.6	1	1.9	0	0.0	54	100.0
รวม	196	29.8	400	60.8	54	8.2	8	1.2	658	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามดัชนีมวลกายในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ที่มีน้ำหนักเหมาะสม จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมาคือ ผอมเกินไป จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 น้ำหนักเกิน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และอ้วน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า ทุกคณะมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีน้ำหนักเหมาะสมมากกว่าระดับดัชนีมวลกายอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีน้ำหนักเหมาะสม จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีน้ำหนักเหมาะสม จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีน้ำหนักเหมาะสม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีน้ำหนักเหมาะสม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีน้ำหนักเหมาะสม จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีน้ำหนักเหมาะสม จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีน้ำหนักเหมาะสม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และภูมิลำเนา

คณะ	ภูมิลำเนา						รวม	
	กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล		ต่างจังหวัดที่อยู่ใน เขตเทศบาล		ต่างจังหวัดที่อยู่นอก เขตเทศบาล			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	92	54.8	33	19.6	43	25.6	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	52	61.9	24	28.6	8	9.5	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	36	64.3	13	23.2	7	12.5	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร วิทยาศาสตร์	53	47.4	37	33.0	22	19.6	112	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	87	62.1	37	26.5	16	11.4	140	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	38	67.9	14	25.0	4	7.1	56	100.0
	37	66.1	11	19.6	8	14.3	56	100.0
รวม	395	58.8	169	25.1	108	16.1	672	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนาในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 395 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ ภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดที่อยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 และภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดที่อยู่นอกเขตเทศบาล จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า ทุกคณะมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ กรุงเทพมหานคร และปริมณฑลมากกว่าภูมิลำเนาอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 และคณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และสถานภาพสมรสของบิดามารดา

คณะ	สถานภาพสมรสของบิดามารดา								รวม	
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน		บิดามารดาแยกทางกัน (หย่า)		บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิต		บิดามารดาแยกกันอยู่			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	147	87.5	8	4.7	9	5.4	4	2.4	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	74	88.1	5	6.0	1	1.1	4	4.8	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	39	69.7	6	10.7	6	10.7	5	8.9	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร วิทยาศาสตร์	96	85.7	5	4.5	7	6.3	4	3.5	112	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	110	78.6	12	8.6	10	7.1	8	5.7	140	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	49	87.5	1	1.8	5	8.9	1	1.8	56	100.0
รวม	48	85.7	2	3.6	4	7.1	2	3.6	56	100.0
รวม	563	83.8	39	5.7	42	6.3	28	4.2	672	100.0

จากตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดาในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 563 คน คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมาคือ บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิต จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 บิดามารดาแยกทางกัน (หย่า) จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า ทุกคณะมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มากกว่าสถานภาพอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 88.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 69.7 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

78.6 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และรายรับต่อเดือนของนักศึกษา

คณะ	รายรับต่อเดือนของนักศึกษา												รวม	
	ต่ำกว่า 3,000		3,001-4,000		4,001-5,000		5,001-6,000		6,001-7,000		มากกว่า 7,000		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
วิศวกรรมศาสตร์	24	14.3	46	27.4	31	18.5	26	15.5	18	10.7	23	13.6	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	3	3.5	5	6.0	19	22.6	15	17.9	12	14.3	30	35.7	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	8	14.3	20	35.7	7	12.5	9	16.1	4	7.1	8	14.3	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	18	16.1	21	18.8	22	19.6	15	13.4	17	15.1	19	17.0	112	100.0
วิทยาศาสตร์	13	9.3	32	22.9	29	20.7	22	15.7	20	14.3	24	17.1	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	4	7.2	13	23.2	17	30.4	6	10.7	5	8.9	11	19.6	56	100.0
อุตสาหกรรมกรรมการเกษตร	5	8.9	13	23.2	11	19.7	5	8.9	12	21.4	10	17.9	56	100.0
รวม	75	11.2	150	22.3	136	20.2	98	14.6	88	13.1	125	18.6	672	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามรายรับต่อเดือนของนักศึกษาในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมาคือ มีรายรับต่อเดือน 4,001-5,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 มีรายรับต่อเดือน 5,001-6,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 มีรายรับต่อเดือน 6,001-7,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 และมีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท มากกว่ารายรับต่อเดือนอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 และคณะอุตสาหกรรมเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน 4,001-5,000 บาท มากกว่ารายรับต่อเดือนอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน 4,001-5,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน 4,001-5,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 ส่วนคณะที่เหลือมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท มากกว่ารายรับต่อเดือนอื่น คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย

คณะ	สถานภาพการมีเงินใช้จ่าย								รวม	
	มีเงินไม่เพียงพอ		มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัดและอดออม		มีเงินใช้อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องประหยัด		มีเงินใช้อย่างเพียงพอและมีเงินเหลือเก็บ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	22	13.1	59	35.1	50	29.8	37	22.0	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	11	13.1	43	51.1	15	17.9	15	17.9	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	12	21.4	21	37.5	15	26.8	8	14.3	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	14	12.5	55	49.1	29	25.9	14	12.5	112	100.0
วิทยาศาสตร์	16	11.4	75	53.6	31	22.1	18	12.9	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	6	10.7	13	23.2	16	28.6	21	37.5	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	8	14.3	22	39.3	17	30.4	9	16.0	56	100.0
รวม	89	13.2	288	42.9	173	25.7	122	18.2	672	100.0

จากตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออม จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ มีเงินพอใช้อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องประหยัด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 มีเงินใช้อย่างเพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และมีเงินใช้ไม่เพียงพอ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออมมากกว่าสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออม จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออม จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออม จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออม จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด

และออกคอม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 ส่วนคณะที่เหลือที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินใช้เพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บมากกว่าสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายอื่น คือ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีเงินใช้เพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

4.1.2 พฤติกรรมของนักศึกษาตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ผล ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การออกกำลังกาย การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน การนอน และงานอดิเรก

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการสูบบุหรี่

คณะ	สูบบุหรี่				รวม	
	สูบ		ไม่สูบ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	29	17.3	139	82.7	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	31	36.9	53	63.1	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	4	7.1	52	92.9	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	14	12.5	98	87.5	112	100.0
วิทยาศาสตร์	23	16.4	117	83.6	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	2	3.6	54	96.4	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	3	5.4	53	94.6	56	100.0
รวม	106	15.8	566	84.2	672	100.0

จากตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการสูบบุหรี่ในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่จำนวน 566 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 ที่เหลือสูบบุหรี่จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า ทุกคณะมีผู้ที่ไม่สูบบุหรี่มากกว่าผู้ที่สูบบุหรี่ ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 139 คน คิด

เป็นร้อยละ 82.7 สูบบุหรี่จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 สูบบุหรี่จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 สูบบุหรี่จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 สูบบุหรี่จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 83.6 สูบบุหรี่จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 สูบบุหรี่จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 94.6 สูบบุหรี่จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบุหรี่ จำแนกตามคณะ และความถี่ในการสูบบุหรี่

คณะ	ความถี่ในการสูบบุหรี่						รวม	
	สูบเป็นประจำทุกวัน		สูบบางโอกาส		เลิกสูบแล้ว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	4	13.8	22	75.9	3	10.3	29	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	15	48.4	15	48.4	1	3.2	31	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	1	25.0	2	50.0	1	25.0	4	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร วิทยาศาสตร์	3	21.4	8	57.2	3	21.4	14	100.0
วิทยาศาสตร์	10	43.5	8	34.8	5	21.7	23	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	0	0.0	2	100.0	0	0.0	2	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	0	0.0	2	66.7	1	33.3	3	100.0
รวม	33	31.1	59	55.7	14	13.2	106	100.0

จากตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบุหรี่จำแนกตามความถี่ในการสูบบุหรี่ในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างที่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่สูบบางโอกาส จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมา คือ สูบเป็นประจำทุกวัน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 และเลิกสูบแล้ว จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบางโอกาสมากกว่าความถี่ในการสูบบุหรี่อื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบางโอกาส จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบางโอกาส และสูบเป็นประจำทุกวัน จำนวนเท่ากัน คือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบางโอกาส จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบางโอกาส จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบางโอกาส จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบางโอกาส จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนคณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่สูบเป็นประจำทุกวันมากกว่าความถี่ในการสูบบุหรี่อื่น คือ คณะวิทยาศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่สูบเป็นประจำทุกวัน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

คณะ	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์				รวม	
	ดื่ม		ไม่ดื่ม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	118	70.2	50	29.8	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	65	77.4	19	22.6	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	21	37.5	35	62.5	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	63	56.2	49	43.8	112	100.0
วิทยาศาสตร์	89	63.6	51	36.4	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	26	46.4	30	53.6	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	28	50.0	28	50.0	56	100.0
รวม	410	61.0	262	39.0	672	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น ไวน์ เบียร์ สุรา เป็นต้น ในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 410 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 ที่เหลือไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า เกือบทุกคณะมีจำนวนผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มากกว่าผู้ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 77.4 ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่ม และไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวนเท่ากัน คือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนคณะที่เหลือมีจำนวนผู้ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มากกว่าผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำแนกตาม คณะ และความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

คณะ	ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์								รวม	
	น้อยกว่า สัปดาห์ละครั้ง		1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์		3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์		มากกว่า 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	86	72.9	22	18.6	8	6.8	2	1.7	118	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	26	40.0	31	47.7	5	7.7	3	4.6	65	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	16	76.2	4	19.0	0	0.0	1	4.8	21	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	47	74.6	12	19.0	3	4.8	1	1.6	63	100.0
วิทยาศาสตร์	60	67.4	17	19.1	7	7.9	5	5.6	89	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	21	80.8	5	19.2	0	0.0	0	0.0	26	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	25	89.3	2	7.1	0	0.0	1	3.6	28	100.0
รวม	281	68.5	93	22.7	23	5.6	13	3.2	410	100.0

จากตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่ดื่มน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาคือ ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ดื่ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และดื่มน้อยกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง มากกว่าความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 76.2 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่าสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่มน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 89.3 ส่วนคณะที่เหลือที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์มากกว่าความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อื่น คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการออกกำลังกาย

คณะ	การออกกำลังกาย				รวม	
	ออก		ไม่ออก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	112	66.7	56	33.3	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	57	67.9	27	32.1	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	29	51.8	27	48.2	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	75	67.0	37	33.0	112	100.0
วิทยาศาสตร์	88	62.9	52	37.1	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	44	78.6	12	21.4	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	39	69.6	17	30.4	56	100.0
รวม	444	66.1	228	33.9	672	100.0

จากตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการออกกำลังกายในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ออกกำลังกาย จำนวน 444 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 ที่เหลือไม่ออกกำลังกาย จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า ทุกคณะมีจำนวนผู้ที่ออกกำลังกายมากกว่าผู้ที่ไม่ออกกำลังกาย ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ไม่ออกกำลังกาย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 ไม่ออกกำลังกาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 ไม่ออกกำลังกาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ออกกำลังกาย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 ไม่ออกกำลังกาย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 ไม่ออกกำลังกาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 ไม่ออกกำลังกาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำแนกตามคณะ และระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง

คณะ	ระยะเวลาในการออกกำลังกายแต่ละครั้ง								รวม	
	น้อยกว่า 10 นาที		10-20 นาที		20-30 นาที		มากกว่า 30 นาที			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	12	13.4	21	18.7	29	25.9	47	42.0	112	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	8	14.0	23	40.4	4	7.0	22	38.6	57	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	4	13.8	7	24.2	9	31.0	9	31.0	29	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	5	6.7	22	29.3	20	26.7	28	37.3	75	100.0
วิทยาศาสตร์	17	19.3	27	30.7	17	19.3	27	30.7	88	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	5	11.4	13	29.5	12	27.3	14	31.8	44	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	0	0.0	9	23.1	11	28.2	19	48.7	39	100.0
รวม	54	12.2	122	27.5	102	23.0	166	37.3	444	100.0

จากตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำแนกตามระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายส่วนใหญ่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ออกกำลังกาย 10-20 นาที จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ออกกำลังกาย 20-30 นาที จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และออกกำลังกายน้อยกว่า 10 นาที จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที มากกว่าระยะเวลาในการออกกำลังกายอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที และออกกำลังกาย 20-30 นาที จำนวนเท่ากัน คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที และออกกำลังกาย 10-20 นาที จำนวนเท่ากัน คือ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 ส่วนคณะที่เหลือที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 10-20 นาที มากกว่าระยะเวลาในการออกกำลังกายอื่น คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 10-20 นาที จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำแนกตามคณะ และ ความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย

คณะ	ความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย								รวม	
	น้อยกว่า 1 วัน		1-2 วัน		3-5 วัน		มากกว่า 5 วัน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	20	17.9	60	53.6	19	17.0	13	11.5	112	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	15	26.4	30	52.6	10	17.5	2	3.5	57	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	0	0.0	18	62.1	11	37.9	0	0.0	29	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	7	9.3	42	56.0	21	28.0	5	6.7	75	100.0
วิทยาศาสตร์	13	14.8	43	48.9	26	29.5	6	6.8	88	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	8	18.2	27	61.4	5	11.4	4	9.0	44	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	6	15.4	21	53.8	9	23.1	3	7.7	39	100.0
รวม	69	15.5	241	54.3	101	22.7	33	7.5	444	100.0

จากตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย จำแนกตามความถี่ในการออกกำลังกายในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกายทุกคณะส่วนใหญ่ออกกำลังกาย 1-2 วัน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาคือ นักศึกษาที่ออกกำลังกาย 3-5 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ออกกำลังกายน้อยกว่า 1 วัน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 และออกกำลังกายมากกว่า 5 วัน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า ทุกคณะมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 1-2 วัน มากกว่าความถี่ในการออกกำลังกายอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 1-2 วัน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 1-2 วัน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 1-2 วัน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 1-2 วัน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 1-2 วัน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 1-2 วัน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ออกกำลังกาย 1-2 วัน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน

คณะ	การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน				รวม	
	ครบ		ไม่ครบ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	79	47.0	89	53.0	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	33	39.3	51	60.7	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	31	55.4	25	44.6	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	45	40.2	67	59.8	112	100.0
วิทยาศาสตร์	67	47.9	73	52.1	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	21	37.5	35	62.5	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	26	46.4	30	53.6	56	100.0
รวม	302	44.9	370	55.1	672	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการรับประทานอาหารครบ 3 มื้อ ต่อวันในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 ที่เหลือรับประทานอาหารครบ 3 มื้อ จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า เกือบทุกคณะมีผู้ที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ มากกว่าผู้ที่รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 ส่วนคณะที่มีผู้ที่รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ มากกว่าผู้ที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และระยะเวลาในการนอน

คณะ	ระยะเวลาในการนอน								รวม	
	น้อยกว่า 6 ชั่วโมง		6-8 ชั่วโมง		8-10 ชั่วโมง		มากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	47	28.0	107	63.7	11	6.5	3	1.8	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	34	40.4	46	54.8	3	3.6	1	1.2	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	10	17.8	37	66.1	9	16.1	0	0.0	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร วิทยาศาสตร์	25	22.3	68	60.7	17	15.2	2	1.8	112	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	44	31.4	80	57.2	15	10.7	1	0.7	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ อุตสาหกรรมการเกษตร	17	30.4	31	55.4	7	12.5	1	1.7	56	100.0
	11	19.7	39	69.6	6	10.7	0	0.0	56	100.0
รวม	188	28.0	408	60.7	68	10.1	8	1.2	672	100.0

จากตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการนอนในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ใช้เวลาอน 6-8 ชั่วโมง จำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาคือ ใช้เวลานอนน้อยกว่า 6 ชั่วโมง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ใช้เวลานอน 8-10 ชั่วโมง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 และใช้เวลาอนมากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า ทุกคณะมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ใช้เวลานอน 6-8 ชั่วโมง มากกว่าระยะเวลาในการนอนอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ใช้เวลานอน 6-8 ชั่วโมง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ใช้เวลานอน 6-8 ชั่วโมง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ใช้เวลานอน 6-8 ชั่วโมง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่นอน 6-8 ชั่วโมง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ใช้เวลานอน 6-8 ชั่วโมง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ใช้เวลานอน 6-8 ชั่วโมง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ใช้เวลานอน 6-8 ชั่วโมง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และพฤติกรรมในการนอน

คณะ	พฤติกรรมในการนอน								รวม	
	หลับสนิท ติดต่อกัน		ตื่นนอนก่อน เวลาที่ต้องการ ตื่น และนอนต่อ ไม่ได้		นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝัน ตลอด		นอนหลับไม่ สนิทต้องพึ่ง ยานอนหลับ ประจำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	114	67.9	17	10.1	36	21.4	1	0.6	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	62	73.8	9	11.7	11	13.1	2	2.4	82	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	28	50.0	6	10.7	22	39.3	0	0.0	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	72	64.3	11	9.8	29	25.9	0	0.0	112	100.0
วิทยาศาสตร์	107	76.4	13	9.3	18	12.9	2	1.4	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	47	83.9	2	3.6	7	12.5	0	0.0	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	41	73.2	4	7.1	11	19.7	0	0.0	56	100.0
รวม	471	70.1	62	9.3	134	19.9	5	0.7	672	100.0

จากตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมในการนอนในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่นอนหลับสนิทติดต่อกัน จำนวน 471 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 รองลงมาคือ นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝันตลอด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการตื่น และนอนต่อไม่ได้ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และนอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า ทุกคณะมีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่นอนหลับสนิทติดต่อกันมากกว่าพฤติกรรมในการนอนอื่น ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่นอนหลับสนิทติดต่อกัน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่นอนหลับสนิทติดต่อกัน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่นอนหลับสนิทติดต่อกัน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่นอนหลับสนิทติดต่อกัน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่นอนหลับสนิทติดต่อกัน จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่นอนหลับสนิท

ติดต่อกัน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่นอนหลับสนิทติดต่อกัน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน

คณะ	ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน						รวม	
	รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง		รู้สึกอ่อนเพลีย ง่ายกว่าปกติ		รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	58	34.5	14	8.4	96	57.1	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	30	35.7	19	22.6	35	41.7	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	25	44.6	6	10.8	25	44.6	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	37	33.0	11	9.8	64	57.2	112	100.0
วิทยาศาสตร์	44	31.4	16	11.4	80	57.2	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	22	39.3	4	7.1	30	53.6	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	23	41.0	2	3.6	31	55.4	56	100.0
รวม	239	35.6	72	10.7	361	53.7	672	100.0

จากตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอนในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่เวลาที่ตื่นนอนรู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย เวลาตื่นนอน จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมาคือ รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 และรู้สึกอ่อนเพลียง่ายกว่าปกติ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาที่ตื่นนอนมากกว่าความรู้สึกอื่นเวลาที่ตื่นนอน ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาที่ตื่นนอน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาที่ตื่นนอน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาที่ตื่นนอน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ

57.2 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาตื่นนอน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาตื่นนอน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 และคณะอุตสาหกรรม การเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาตื่นนอน จำนวน 31 คน คิด เป็นร้อยละ 55.4 ส่วนคณะที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเท่ากับ รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่รู้สึกไม่ อยากรุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาตื่นนอน และรู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง จำนวนเท่ากัน คือ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการมีงานอดิเรก

คณะ	การมีงานอดิเรก				รวม	
	มี		ไม่มี		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
วิศวกรรมศาสตร์	154	91.7	14	8.3	168	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	81	96.4	3	3.6	84	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	53	94.6	3	5.4	56	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	105	93.8	7	6.2	112	100.0
วิทยาศาสตร์	124	88.6	16	11.4	140	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	53	94.6	3	5.4	56	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	52	92.9	4	7.1	56	100.0
รวม	622	92.6	50	7.4	672	100.0

จากตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการมีงานอดิเรกในแต่ละ คณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่มีงานอดิเรก จำนวน 622 คน คิดเป็นร้อยละ 92.6 ที่ เหลือไม่มีงานอดิเรก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่มีงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่ไม่ม้งานอดิเรก ซึ่ง ประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่มีงานอดิเรก จำนวน 154 คน คิด เป็นร้อยละ 91.7 ไม่มีงานอดิเรก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มี นักศึกษาตัวอย่างที่มีงานอดิเรก จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 ไม่มีงานอดิเรก จำนวน 3 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเป็นร้อยละ 3.6 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีงานอดิเรก จำนวนเท่ากัน คือ 53 คน คิดเป็นร้อยละ 94.6 ไม่มีงานอดิเรก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีงานอดิเรก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 93.8 ไม่มีงานอดิเรก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่มีงานอดิเรก จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 88.6 ไม่มีงานอดิเรก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่มีงานอดิเรก จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 ไม่มีงานอดิเรก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการฟังเพลงเป็นงานอดิเรก

คณะ	การฟังเพลง				รวม	
	ฟัง		ไม่ฟัง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	132	85.7	22	14.3	154	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	73	90.1	8	9.9	81	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	47	88.8	6	11.2	53	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	93	88.6	12	11.4	105	100.0
วิทยาศาสตร์	111	89.5	13	10.5	124	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	45	84.9	8	15.1	53	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	47	90.4	5	9.6	52	100.0
รวม	548	88.1	74	11.9	622	100.0

จากตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการฟังเพลงเป็นงานอดิเรกในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 548 คน คิดเป็นร้อยละ 88.1 ที่เหลือไม่ฟังเพลง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่ไม่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 ไม่ฟังเพลง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 90.1 ไม่ฟังเพลง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 ไม่ฟังเพลง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 88.6 ไม่ฟังเพลง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 ไม่ฟังเพลง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 84.9 ไม่ฟังเพลง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 และคณะอุตสาหกรรม การเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4 ไม่ฟังเพลง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก

คณะ	การร้องเพลง				รวม	
	ร้อง		ไม่ร้อง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	46	29.9	108	70.1	154	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	36	44.4	45	55.6	81	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	16	30.2	37	69.8	53	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	21	20.0	84	80.0	105	100.0
วิทยาศาสตร์	27	21.8	97	78.2	124	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	10	18.9	43	81.1	53	100.0
อุตสาหกรรมเกษตร	19	36.5	33	63.5	52	100.0
รวม	175	28.1	447	71.9	622	100.0

จากตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก ในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ไม่ร้องเพลง จำนวน 447 คน คิดเป็นร้อยละ 71.9 ที่เหลือร้องเพลง จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 ร้องเพลง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 45 คน คิดเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 55.6 ร้องเพลง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 ร้องเพลง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 ร้องเพลง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 ร้องเพลง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 ร้องเพลง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 ร้องเพลง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5

ตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการดูทีวี/ภาพยนตร์ เป็นงานอดิเรก

คณะ	ดูทีวี/ภาพยนตร์				รวม	
	ดู		ไม่ดู			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	117	76.0	37	24.0	154	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	62	76.5	19	23.5	81	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	42	73.2	11	20.8	53	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	90	85.7	15	14.3	105	100.0
วิทยาศาสตร์	100	80.6	24	19.4	124	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	44	83.0	9	17.0	53	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	48	92.3	4	7.7	52	100.0
รวม	503	80.9	119	19.1	622	100.0

จากตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรกในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก จำนวน 503 คน คิดเป็นร้อยละ 80.9 ที่เหลือไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่
 ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่าง
 ที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์ จำนวน
 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงาน
 อดิเรก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก จำนวน 42 คน คิด
 เป็นร้อยละ 73.2 ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 คณะเทคโนโลยีการเกษตร
 มีนักศึกษาตัวอย่างที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 ไม่ดูทีวี/
 ภาพยนตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ดูทีวี/
 ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 80.6 ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์ จำนวน 24 คน
 คิดเป็นร้อยละ 19.4 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก
 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 83.0 ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และคณะ
 อุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก จำนวน 48 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 92.3 ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก

คณะ	การเล่นดนตรี				รวม	
	เล่น		ไม่เล่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	43	27.9	111	72.1	154	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	19	23.5	62	76.5	81	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	6	11.3	47	88.7	53	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	9	8.6	96	91.4	105	100.0
วิทยาศาสตร์	25	20.2	99	79.8	124	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	7	13.2	46	86.8	53	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	5	9.6	47	90.4	52	100.0
รวม	114	18.3	508	81.7	622	100.0

จากตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรกในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ไม่เล่นดนตรี จำนวน 508 คน คิดเป็นร้อยละ 81.7 ที่เหลือเล่นดนตรี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 72.1 เล่นดนตรี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 เล่นดนตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 88.7 เล่นดนตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 91.4 เล่นดนตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 79.8 เล่นดนตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 86.8 เล่นดนตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4 เล่นดนตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก

คณะ	การสะสมสิ่งของต่างๆ				รวม	
	สะสม		ไม่สะสม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	24	15.6	130	84.4	154	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	20	24.7	61	75.3	81	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	5	9.4	48	90.6	53	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	14	13.3	91	86.7	105	100.0
วิทยาศาสตร์	28	22.6	96	77.4	124	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	8	15.1	45	84.9	53	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	10	19.2	42	80.8	52	100.0
รวม	109	17.5	513	82.5	622	100.0

จากตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรกในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 513 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 ที่เหลือสะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 สะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 75.3 สะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 90.6 สะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 สะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก จำนวน 96 คน คิดเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 77.4 สะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 84.9 สะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 สะสมสิ่งของต่างๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก

คณะ	การอ่านหนังสือ				รวม	
	อ่าน		ไม่อ่าน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	102	66.2	52	33.8	154	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	65	80.2	16	19.8	81	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	37	69.8	16	30.2	53	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	80	76.2	25	23.8	105	100.0
วิทยาศาสตร์	85	68.5	39	31.5	124	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	36	67.9	17	32.1	53	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	42	80.8	10	19.2	52	100.0
รวม	447	71.9	175	28.1	622	100.0

จากตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างทุกคณะส่วนใหญ่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก จำนวน 447 คน คิดเป็นร้อยละ 71.9 ที่เหลือไม่อ่านหนังสือ จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่ไม่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 ไม่อ่านหนังสือ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 80.2 ไม่อ่านหนังสือ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่อ่านหนังสือ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 76.2 ไม่อ่านหนังสือ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 ไม่อ่านหนังสือ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 ไม่อ่านหนังสือ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 ไม่อ่านหนังสือ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการเล่นเกมสเป็นงานอดิเรก

คณะ	การเล่นเกมส				รวม	
	เล่น		ไม่เล่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	93	60.4	61	39.6	154	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	33	40.7	48	59.3	81	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	16	30.2	37	69.8	53	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	52	49.5	53	50.5	105	100.0
วิทยาศาสตร์	54	43.5	70	56.5	124	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	35	66.0	18	34.0	53	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	17	32.7	35	67.3	52	100.0
รวม	300	48.2	322	51.8	622	100.0

จากตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการเล่นเกมสเป็นงานอดิเรก ในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เล่นเกมส จำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 ที่เหลือเล่นเกมส จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่ไม่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรก จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 เล่นเกมส จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรก จำนวน 37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 เล่นเกมส์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 เล่นเกมส์ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 เล่นเกมส์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่เล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 เล่นเกมส์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 ส่วนคณะที่เหลือนักศึกษาที่เล่นเกมส์เป็นงานอดิเรกมากกว่าผู้ที่ไม่เล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่เล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 ไม่เล่นเกมส์ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่เล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 ไม่เล่นเกมส์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามคณะ และการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ

คณะ	งานอดิเรกประเภทอื่นๆ				รวม	
	มี		ไม่มี			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	24	15.6	130	84.4	154	100.0
สถาปัตยกรรมศาสตร์	6	7.4	75	92.6	81	100.0
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	4	7.5	49	92.5	53	100.0
เทคโนโลยีการเกษตร	14	13.3	91	86.7	105	100.0
วิทยาศาสตร์	12	9.7	112	90.3	124	100.0
เทคโนโลยีสารสนเทศ	9	17.0	44	83.0	53	100.0
อุตสาหกรรมการเกษตร	11	21.2	41	78.8	52	100.0
รวม	80	12.9	542	87.1	622	100.0

จากตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ ในแต่ละคณะ พบว่า นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 542 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 ที่เหลือมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีผู้ที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ มากกว่าผู้ที่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 92.6 มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 90.3 มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 83.0 มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีนักศึกษาตัวอย่างที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2

4.2 การทดสอบสมมติฐาน

จากข้อมูลนักศึกษาตัวอย่างนำมาทดสอบสมมติฐานทางสถิติเพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมของนักศึกษาด้านใดบ้างที่ส่งผลให้คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกสถิติทดสอบจะต้องตรวจสอบเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่นำมาทดสอบแต่ละประชากรจะต้องมีการแจกแจงแบบปกติ หรือไม่
2. ความแปรปรวนของแต่ละประชากรเท่ากัน หรือไม่

ในการทดสอบข้อมูลที่มีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ โดยวิธีโคลโมโกรอฟ-สเมอร์นอฟ (Kolmogorov–Smirnov Test) พบว่า ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีการแจกแจงแบบปกติ (รายละเอียดแสดงดังภาคผนวก ข) แต่ลักษณะการแจกแจงของข้อมูลนั้นจะมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้อยมาก โดยจะให้ความสำคัญกับความแตกต่างของความแปรปรวนของข้อมูลมากกว่า ดังที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 2.1.5.2 ในบทที่ 2 ดังนั้นก่อนที่จะทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยจึงต้องทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนโดยวิธีเลวิน (Levene's Test) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกวิธีทดสอบที่เหมาะสมต่อไป

กรณีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากรถ้าผลการทดสอบเลวิน (Levene's Test) มีค่า $p\text{-value} > 0.05$ แสดงว่าความแปรปรวนของ 2 กลุ่มประชากรไม่แตกต่างกันจะเลือกใช้การทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน แต่ถ้าค่า $p\text{-value} < 0.05$ แสดงว่าความแปรปรวนของ 2 กลุ่มประชากรแตกต่างกัน จะเลือกใช้การทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน

กรณีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มประชากรถ้าผลการทดสอบเลวิน (Levene's Test) มีค่า $p\text{-value} > 0.05$ แสดงว่าความแปรปรวนของแต่ละประชากรไม่แตกต่างกันจะเลือกใช้การทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) แต่ถ้าค่า $p\text{-value} < 0.05$ แสดงว่าความแปรปรวนอย่างน้อยสองกลุ่มประชากรแตกต่างกันจะเลือกใช้วิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test)

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานจะแยกหัวข้อการนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ การทดสอบเพื่อหาว่ามีปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านใดบ้างที่ส่งผลให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.1 สมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคลของศึกษานำมาทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย ได้แก่ เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ดัชนีมวลกาย (BMI) ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับต่อเดือนของนักศึกษา และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ค่า p-value ของการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวน ความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และวิธีทดสอบ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา	ความแตกต่างของ ความแปรปรวน	ความแตกต่างของ คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย	
	p-value	วิธีทดสอบ	p-value
เพศ	0.019*	T-test	0.146
ชั้นปี	0.495	ANOVA	0.293
เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	0.058	ANOVA	0.647
ดัชนีมวลกาย (BMI)	0.05	ANOVA	0.055
ภูมิลำเนา	0.8	ANOVA	0.062
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	0.739	ANOVA	0.019*
รายรับต่อเดือนของนักศึกษา	0.007*	Kruskal-Wallis Test	0.526
สถานภาพการมีเงินใช้จ่าย	0.011*	Kruskal-Wallis Test	0.002*

*ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวน และความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตามปัจจัยส่วนบุคคลในด้านต่างๆ

ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากรจำแนกตามเพศของนักศึกษา กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากันด้วยตัวสถิติ T (เนื่องจากการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยการทดสอบเลวิน (Levene's Test) มีค่า p-value < 0.05) พบว่า เพศเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน มีค่า p-value = 0.146

ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มประชากรด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ ชั้นปี มีค่า p-value = 0.293 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) มีค่า p-value = 0.647 ดัชนีมวลกาย (BMI) มีค่า p-value = 0.055 และภูมิลำเนา มีค่า p-value = 0.062 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ สถานภาพสมรสของบิดามารดามีค่า p-value = 0.019

ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มประชากรด้วยวิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ รายรับต่อเดือนของนักศึกษา มีค่า $p\text{-value} = 0.526$ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ สถานภาพการมีเงินใช้จ่าย มีค่า $p\text{-value} = 0.002$

รายละเอียดของการทดสอบสมมติฐานในแต่ละปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันจะนำเสนอในภาคผนวก ค ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ 4.30 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-คำนวณ	p-value
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	2609.411	3	869.804	3.434	0.019*
ความคลาดเคลื่อน	173829.800	668	260.224		
รวม	176439.211	671			

*ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.31 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	107.98
บิดามารดาแยกทางกัน (หย่า)	102.03
บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิต	105.40
บิดามารดาแยกกันอยู่	100.96

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.30 พบว่า มีค่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.31 พบว่า นักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงที่สุด 107.98 รองลงมาคือ บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิตมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.40 บิดามารดาแยกทางกัน (หย่า) มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 102.03 และบิดามารดาแยกกันอยู่มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 100.96 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่มีสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่มีสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ด้วยตัวสถิติ χ^2

ตารางที่ 4.32 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย

สถานภาพการมีเงินใช้จ่าย	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
มีเงินไม่เพียงพอ	104.45
มีเงินใช้โดยต้องประหยัด และอดออม	105.18
มีเงินใช้อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องประหยัด	109.03
มีเงินใช้อย่างเพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บ	111.27

จากการทดสอบโดยวิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ได้ค่าสถิติ $\chi^2 = 15.174$ $df = 3$ และ $p\text{-value} = 0.002$ โดยพบว่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย ดังตารางที่ 4.32 พบว่า นักศึกษาที่มีเงินใช้อย่างเพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงที่สุด 111.27 รองลงมาคือ มีเงินใช้อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องประหยัดมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 109.03 มีเงินใช้โดยต้องประหยัด และอดออมมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.18 และมีเงินไม่เพียงพอมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 104.45 ตามลำดับ

4.2.2 สมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา

สมมติฐาน พฤติกรรมของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

พฤติกรรมของนักศึกษาที่นำมาทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย ได้แก่ การสูบบุหรี่ ความถี่ในการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การออกกำลังกาย ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง ความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน ระยะเวลาในการนอน พฤติกรรมในการนอน ความรู้เกี่ยวกับเวลาที่ตื่นนอน การมีงานอดิเรก และประเภทของงานอดิเรก ประกอบด้วย การฟังเพลง การร้องเพลง การดูทีวี/ภาพยนตร์ การเล่นเกม การสะสมสิ่งของต่างๆ การอ่านหนังสือ การเล่นเกม การมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ค่า p-value ของการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวน ความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และวิธีทดสอบ จำแนกตามพฤติกรรมของนักศึกษา

พฤติกรรมของนักศึกษา	ความแตกต่างของ ความแปรปรวน	ความแตกต่างของ คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย	
	p-value	วิธีทดสอบ	p-value
การสูบบุหรี่	0.000*	T-test	0.134
ความถี่ในการสูบบุหรี่	0.807	ANOVA	0.870
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	0.092	T-test	0.242
ความถี่ต่อสัปดาห์ใน การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	0.000*	Kruskal-Wallis Test	0.467
การออกกำลังกาย	0.860	T-test	0.077
ระยะเวลาในการออกกำลังกาย	0.429	ANOVA	0.026*
ความถี่ต่อสัปดาห์ใน การออกกำลังกาย	0.043*	Kruskal-Wallis Test	0.066
การรับประทานอาหารเช้า ครบ 3 มื้อต่อวัน	0.066	T-test	0.275
ระยะเวลาในการนอน	0.233	ANOVA	0.026*
พฤติกรรมในการนอน	0.053	ANOVA	0.000*
ความรู้สึเวลาที่ตื่นนอน	0.566	ANOVA	0.008*
การมีงานอดิเรก	0.475	T-test	0.076
ประเภทของงานอดิเรก			
- การฟังเพลง	0.000*	T-test	0.009*
- การร้องเพลง	0.752	T-test	0.007*
- การดูทีวี/ภาพยนตร์	0.006*	T-test	0.011*
- การเล่นเกม	0.018*	T-test	0.395
- การสะสมสิ่งของต่างๆ	0.074	T-test	0.749
- การอ่านหนังสือ	0.001*	T-test	0.007*
- การเล่นเกม	0.532	T-test	0.290
- การมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ	0.362	T-test	0.850

*ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.33 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนและความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา ตามพฤติกรรมในด้านต่างๆ

ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน (เนื่องจากการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยการทดสอบเลวิน (Levene's Test) มีค่า $p\text{-value} > 0.05$) พบว่า พฤติกรรมที่ไม่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีค่า $p\text{-value} = 0.242$ การออกกำลังกาย มีค่า $p\text{-value} = 0.077$ การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน มีค่า $p\text{-value} = 0.275$ การมีงานอดิเรก มีค่า $p\text{-value} = 0.076$ การสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก มีค่า $p\text{-value} = 0.749$ การเล่นเกมสเป็นงานอดิเรก มีค่า $p\text{-value} = 0.290$ การมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ มีค่า $p\text{-value} = 0.850$ ส่วนพฤติกรรมที่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน ได้แก่ การร้องเพลงเป็นงานอดิเรก มีค่า $p\text{-value} = 0.007$

ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน (เนื่องจากการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยการทดสอบเลวิน (Levene's Test) มีค่า $p\text{-value} < 0.05$) พบว่า พฤติกรรมที่ไม่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน ได้แก่ การสูบบุหรี่ มีค่า $p\text{-value} = 0.134$ การเล่นเกมสเป็นงานอดิเรก มีค่า $p\text{-value} = 0.395$ ส่วนพฤติกรรมที่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน ได้แก่ การฟังเพลงเป็นงานอดิเรก มีค่า $p\text{-value} = 0.009$ การดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก มีค่า $p\text{-value} = 0.011$ และการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก มีค่า $p\text{-value} = 0.007$

ในการทดสอบด้วยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มประชากรด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า พฤติกรรมที่ไม่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ ความถี่ในการสูบบุหรี่ มีค่า $p\text{-value} = 0.870$ ส่วนพฤติกรรมที่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง มีค่า $p\text{-value} = 0.026$ ระยะเวลาในการนอน มีค่า $p\text{-value} = 0.026$ พฤติกรรมในการนอน มีค่า $p\text{-value} = 0.000$ และความรู้สึกละแวกที่ตื่นนอน มีค่า $p\text{-value} = 0.008$

ในการทดสอบด้วยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มประชากรด้วยวิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) พบว่า พฤติกรรมที่ไม่ทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีค่า $p\text{-value} = 0.467$ และความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย มีค่า $p\text{-value} = 0.066$

รายละเอียดของการทดสอบสมมติฐานในแต่ละพฤติกรรมที่ไม่ทำให้คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันจะนำเสนอในภาคผนวก ค ส่วนพฤติกรรมที่ทำให้คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้งที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้งที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่มมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้งที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ 4.34 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-คำนวณ	p-value
ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง	2512.700	3	837.576	3.107	0.026*
ความคลาดเคลื่อน	118630.900	440	269.616		
รวม	121143.700	443			

*ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.35 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาคัดตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
น้อยกว่า 10 นาที	103.41
10-20 นาที	106.13
20-30 นาที	108.79
มากกว่า 30 นาที	110.31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.34 พบว่ามีค่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้งที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้งต่างๆ กัน ดังตารางที่ 4.35 พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง มากกว่า 30 นาที มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุด 110.31 รองลงมาคือ ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง 20-30 นาที มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 108.79 ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง 10-20 นาที มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 106.13 และระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้งน้อยกว่า 10 นาที มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 103.41 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการนอนที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการนอนที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีระยะเวลาในการนอนที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ 4.36 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-คำนวณ	p-value
ระยะเวลาในการนอน	2426.900	3	808.977	3.106	0.026*
ความคลาดเคลื่อน	147012.300	668	260.497		
รวม	176439.200	671			

*ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.37 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการนอน

ระยะเวลาในการนอน	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
น้อยกว่า 6 ชั่วโมง	108.04
6-8 ชั่วโมง	107.43
8-10 ชั่วโมง	105.10
มากกว่า 10 ชั่วโมง	91.50

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.36 พบว่า มีค่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาในการนอนที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่มมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการนอนต่างๆ กัน ดังตารางที่ 4.37 พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการนอนน้อยกว่า 6 ชั่วโมงมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุด 108.04 รองลงมาคือ ระยะเวลาในการนอน 6-8 ชั่วโมงมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.43 ระยะเวลาในการนอน 8-10 ชั่วโมงมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.10 และระยะเวลาในการนอนมากกว่า 10 ชั่วโมงมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 91.50 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการนอนที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการนอนที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการนอนที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ 4.38 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-จำนวน	p-value
พฤติกรรมกรนอน	11060.600	3	3686.893	14.892	0.000*
ความคลาดเคลื่อน	165378.5	668	247.573		
รวม	176439.1	671			

*ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.39 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมในการนอน

พฤติกรรมกรนอน	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
หลับสนิทติดต่อกัน	108.82
ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการ การตื่น และนอนต่อไม่ได้	105.94
นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝันตลอด	103.46
นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่ง ยานอนหลับประจำ	67.60

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.38 พบว่า มีค่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการนอนที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในการนอน ดังตารางที่ 4.39 พบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการนอนคือ หลับสนิทติดต่อกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุด 108.82 รองลงมาคือ ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการตื่น และนอนต่อไม่ได้มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.94 นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝันตลอดมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 103.46 และนอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 67.60 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอนที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอนที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอนที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ 4.40 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-ค่า	p-value
ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน	2529.000	2	1264.514	4.864	0.008*
ความคลาดเคลื่อน	173910.200	669	259.955		
รวม	176439.2	671			

*ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.41 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน

ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง	109.79
รู้สึกอ่อนเพลียง่ายกว่าปกติ	105.64
รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย	105.75

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.40 พบว่า มีค่า p-value < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอนที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอนที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.41 พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรงเวลาตื่นนอน มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงที่สุด 109.79 รองลงมาคือ รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อยเวลาตื่น

นอน และรู้สึกอ่อนเพลียง่ายกว่าปกติเวลาตื่นนอนมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 105.75 และ 105.64 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่ฟังเพลง และนักศึกษาที่ไม่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่ฟังเพลง และนักศึกษาที่ไม่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย แตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ฟังและไม่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก ทำการทดสอบ โดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ 4.42 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการฟังเพลงเป็นงานอดิเรก

การฟังเพลง	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ฟัง	108.30
ไม่ฟัง	101.55

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 2.657$ $df = 83.551$ และ $p\text{-value} = 0.009$ โดยพบว่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่ฟังเพลง และนักศึกษาที่ไม่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการฟังเพลงเป็นงานอดิเรก ดังตารางที่ 4.42 พบว่า คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ฟังเพลงสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 108.30 และ 101.55 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่ร้องเพลง และนักศึกษาที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่ร้องเพลง และนักศึกษาที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ร้อง และไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ 4.43 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก

การร้องเพลง	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ร้อง	110.28
ไม่ร้อง	106.40

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 2.703$ $df = 620$ และ $p\text{-value} = 0.007$ โดยพบว่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่ร้องเพลง และนักศึกษาที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก ดังตารางที่ 4.43 พบว่า คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ร้องเพลงสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 110.28 และ 106.40 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่ดูทีวี/ภาพยนตร์ และนักศึกษาที่ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีดูทีวี/ภาพยนตร์ และนักศึกษาที่ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ดู และไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ 4.44 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างจำแนกตามการดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก

การดูทีวี/ภาพยนตร์	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ดู	108.44
ไม่ดู	103.51

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 2.582$ $df = 153.516$ และ $p\text{-value} = 0.011$ โดยพบว่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่ดูทีวี/ภาพยนตร์ และนักศึกษาที่ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการดูหนัง/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก ดังตารางที่ 4.44 พบว่า คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ดูทีวี/ภาพยนตร์สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 108.44 และ 103.51 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่อ่านหนังสือ และนักศึกษาที่ไม่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่อ่านหนังสือ และนักศึกษาที่ไม่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่อ่าน และไม่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ 4.45 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก

การอ่านหนังสือ	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
อ่าน	108.70
ไม่อ่าน	104.41

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 2.699$ $df = 261.178$ และ $p\text{-value} = 0.007$ โดยพบว่า $p\text{-value} < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่อ่านหนังสือ และนักศึกษาที่ไม่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก ดังตารางที่ 4.45 พบว่า คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่อ่านหนังสือสูงกว่านักศึกษาที่ไม่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 108.70 และ 104.41 ตามลำดับ

4.3 การประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษา

จากข้อมูลนักศึกษาตัวอย่างนำมาประมาณค่าหาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมที่สำคัญของนักศึกษา และแปรผลจากแบบทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ใหม่ ปี 2547 (TMHI-54) ซึ่งสามารถแปลผลได้ดังนี้

118-162	คะแนน	หมายถึง สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป
99-117	คะแนน	หมายถึง สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป
98	คะแนนหรือน้อยกว่า	หมายถึง สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป

ตารางที่ 4.46 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษา จำแนกตามคณะ

คณะ	ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย	ระดับสุขภาพจิต
วิศวกรรมศาสตร์	104.53	ปกติ
สถาปัตยกรรมศาสตร์	108.15	ปกติ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	108.37	ปกติ
เทคโนโลยีการเกษตร	114.40	ปกติ
วิทยาศาสตร์	110.33	ปกติ
เทคโนโลยีสารสนเทศ	109.25	ปกติ
อุตสาหกรรมการเกษตร	114.18	ปกติ
รวม	108.76	ปกติ

จากตารางที่ 4.46 แสดงค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย (รายละเอียดวิธีการคำนวณแสดงดังภาคผนวก ง) และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษาจำแนกตามคณะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 108.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร และนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงใกล้เคียงกันคือ 114.40 และ 114.18 รองลงมาคือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 110.33 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 109.25 นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และนักศึกษาคณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาปัตยกรรมศาสตร์มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 108.37 และ 108.15 และสุดท้ายคือนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยคือ 104.53 ตามลำดับ

4.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษานำมาจำแนกการประมาณค่า ได้แก่ เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ดัชนีมวลกาย (BMI) ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับต่อเดือนของนักศึกษา และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย โดยมีผลการประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังนี้

ตารางที่ 4.47 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษา จำแนกตาม ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย	ระดับสุขภาพจิต
เพศ	ชาย	ปกติ
	หญิง	ปกติ
ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	ปกติ
	ชั้นปีที่ 2	ปกติ
	ชั้นปีที่ 3	ปกติ
	ชั้นปีที่ 4	ปกติ
เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ต่ำกว่า 2.00	ปกติ
	2.00-2.50	ปกติ
	2.51-3.00	ดีกว่าปกติ
	3.01-3.50	ดีกว่าปกติ
	มากกว่า 3.50	ดีกว่าปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.47 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าประมาณคะแนน สุขภาพจิตเฉลี่ย	ระดับสุขภาพจิต
ดัชนีมวลกาย (BMI)		
ผอมเกินไป	108.31	ปกติ
เหมาะสม	106.86	ปกติ
น้ำหนักเกิน	108.40	ปกติ
อ้วน	98.95	ปกติ
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	105.61	ปกติ
ต่างจังหวัดที่อยู่ในเขตเทศบาล	109.27	ปกติ
ต่างจังหวัดที่อยู่นอกเขตเทศบาล	108.54	ปกติ
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน	111.41	ปกติ
บิดามารดาแยกทางกัน (หย่า)	106.69	ปกติ
บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิต	99.60	ปกติ
บิดามารดาแยกกันอยู่	99.75	ปกติ
รายรับต่อเดือนของนักศึกษา		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	105.49	ปกติ
3,001-4,000 บาท	106.23	ปกติ
4,001-5,000 บาท	107.47	ปกติ
5,001-6,000 บาท	108.04	ปกติ
6,001-7,000 บาท	106.72	ปกติ
มากกว่า 7,000 บาท	107.92	ปกติ
สถานภาพการมีเงินใช้จ่าย		
มีเงินไม่เพียงพอ	101.99	ปกติ
มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออม	105.91	ปกติ
มีเงินใช้อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องประหยัด	110.20	ปกติ
มีเงินใช้อย่างเพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บ	122.59	ดีกว่าปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.47 แสดงค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของ นักศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงมีระดับ สุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาเพศหญิงมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาเพศชาย ซึ่งมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.83 และ 106.31 ตามลำดับ

ด้านชั้นปี พบว่า นักศึกษาทุกชั้นปีมีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 108.39 รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มี ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.24 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิต เฉลี่ย 106.55 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 104.33 ตามลำดับ

ด้านเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ลงมา มีระดับ สุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 2.50 ขึ้นไป มีระดับ สุขภาพจิตอยู่ในระดับดีกว่าปกติ โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 มีค่าประมาณคะแนน สุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 126.85 รองลงมาคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.50 มี ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 125.17 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 มีค่าประมาณ คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 120.13 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 มีค่าประมาณคะแนน สุขภาพจิตเฉลี่ย 108.21 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีค่าประมาณคะแนน สุขภาพจิตเฉลี่ย 101.02 ตามลำดับ

ด้านดัชนีมวลกาย (BMI) พบว่า นักศึกษาในทุกระดับดัชนีมวลกาย มีระดับสุขภาพจิตอยู่ ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่มีน้ำหนักเกิน และนักศึกษาที่ผอมเกินไปมีค่าประมาณคะแนน สุขภาพจิตเฉลี่ยสูงใกล้เคียงกันคือ 108.40 และ 108.31 ตามลำดับ รองลงมาคือนักศึกษาที่มีน้ำหนัก เหมาะสมมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 106.86 และนักศึกษาที่อ้วนมีค่าประมาณคะแนน สุขภาพจิตเฉลี่ย 98.95 ตามลำดับ

ด้านภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาในทุกภูมิลำเนา มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดย นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดในเขตเทศบาลมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 109.27 รองลงมาคือ นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดนอกเขตเทศบาลมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 108.54 และนักศึกษาที่อยู่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑลมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.61 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มที่จำแนกตาม สถานภาพสมรสของบิดามารดา มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ ด้วยกันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 111.41 รองลงมาคือ นักศึกษาที่บิดามารดา แยกทางกัน (หย่า) มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 106.69 นักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่

และนักศึกษาที่บิดาหรือ/ และมารดาเสียชีวิตมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 99.75 และ 99.60 ตามลำดับ

ด้านรายรับต่อเดือนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาในทุกระดับรายรับต่อเดือนมีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยโดยรวมไม่แตกต่างกันมากนักซึ่งนักศึกษามีรายรับต่อเดือน 5,001-6,000 บาท มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 108.04 รองลงมาคือ นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท และนักศึกษามีรายรับต่อเดือน 4,001-5,000 บาท มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 107.92 และ 107.47 นักศึกษามีรายรับต่อเดือน 6,001-7,000 บาท และนักศึกษามีรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 106.72 และ 106.23 และนักศึกษามีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.49 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย พบว่า นักศึกษาเกือบทุกกลุ่มสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายมีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ มีเพียงนักศึกษามีสถานภาพการมีเงินใช้จ่ายแบบมีเงินใช้อย่างเพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บมีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับดีกว่าปกติ โดยนักศึกษามีเงินใช้อย่างเพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 122.59 รองลงมาคือ นักศึกษามีเงินใช้อย่างเพียงพอ โดยไม่ต้องประหยัดมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 110.20 นักศึกษามีเงินพอใช้โดยต้องประหยัด และอดออมมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.91 และนักศึกษามีเงินไม่เพียงพอมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 101.99 ตามลำดับ

4.3.2 พฤติกรรมของนักศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา ที่นำมาจำแนกการประมาณค่า ได้แก่ การสูบบุหรี่ ความถี่ในการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การออกกำลังกาย ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง ความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน ระยะเวลาในการนอน พฤติกรรมในการนอน ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน การมีงานอดิเรก และประเภทของงานอดิเรก ซึ่งประกอบด้วย การฟังเพลง การร้องเพลง การดูทีวี/ภาพยนตร์ การเล่นเกม การสะสมสิ่งของต่างๆ การอ่านหนังสือ การเล่นเกม และการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ โดยมีผลการประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังนี้

ตารางที่ 4.48 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษา จำแนกตามพฤติกรรมของนักศึกษา

พฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ	ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย	ระดับสุขภาพจิต
การสูบบุหรี่	สูบ	ปกติ
	ไม่สูบ	ปกติ
ความถี่ในการสูบบุหรี่	สูบเป็นประจำทุกวัน	ปกติ
	สูบบางโอกาส	ปกติ
	เลิกสูบแล้ว	ปกติ
การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	ดื่ม	ปกติ
	ไม่ดื่ม	ปกติ
ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	ปกติ
	1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	ปกติ
	3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	ปกติ
	มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์	ต่ำกว่าปกติ
การออกกำลังกาย	ออก	ปกติ
	ไม่ออก	ปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

พฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ	ค่าประมาณคะแนน สุขภาพจิตเฉลี่ย	ระดับสุขภาพจิต
ระยะเวลาในการออกกำลังกายแต่ละครั้ง		
น้อยกว่า 10 นาที	98.11	ปกติ
10-20 นาที	106.71	ปกติ
20-30 นาที	109.50	ปกติ
มากกว่า 30 นาที	109.36	ปกติ
ความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย		
น้อยกว่า 1 วัน	103.50	ปกติ
1-2 วัน	107.71	ปกติ
3-5 วัน	110.44	ปกติ
มากกว่า 5 วัน	101.44	ปกติ
การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน		
ครบ	112.10	ปกติ
ไม่ครบ	108.20	ปกติ
ระยะเวลาในการนอนต่อวัน		
น้อยกว่า 6 ชั่วโมง	107.65	ปกติ
6-8 ชั่วโมง	106.96	ปกติ
8-10 ชั่วโมง	107.71	ปกติ
มากกว่า 10 ชั่วโมง	79.21	ต่ำกว่าปกติ
พฤติกรรมในการนอน		
หลับสนิทติดต่อกัน	108.99	ปกติ
ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการตื่น และนอนต่อไม่ได้	104.70	ปกติ
นอนหลับๆ ตื่นๆ ผันตลอด	92.63	ต่ำกว่าปกติ
นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำ	50.16	ต่ำกว่าปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

พฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ	ค่าประมาณคะแนน สุขภาพจิตเฉลี่ย	ระดับสุขภาพจิต
ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน	รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง	ปกติ
	รู้สึกอ่อนเพลียง่ายกว่าปกติ	ปกติ
	รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย	ปกติ
การมีงานอดิเรก	มีงานอดิเรก	ปกติ
	ไม่มีงานอดิเรก	ปกติ

จากตารางที่ 4.48 แสดงค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย และระดับสุขภาพจิตของนักศึกษาจำแนกตามพฤติกรรมของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่สูบบุหรี่ และไม่สูบบุหรี่มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่สูบบุหรี่ โดยมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.47 และ 104.94 ตามลำดับ

ด้านความถี่ในการสูบบุหรี่ของนักศึกษาที่สูบบุหรี่ พบว่า นักศึกษาที่สูบบุหรี่ทุกกลุ่มความถี่ในการสูบบุหรี่มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่สูบเป็นประจำทุกวันและนักศึกษาที่สูบบุหรี่เป็นบาง โอกาสมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงใกล้เคียงกันซึ่งมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 99.86 และ 99.79 และนักศึกษาที่เลิกสูบแล้ว มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 98.22 ตามลำดับ

ด้านการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษาที่ดื่ม และไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 111.39 และ 109.06 ตามลำดับ

ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษาเกือบทุกกลุ่มความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ มีเพียงนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ โดยนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 107.18 รองลงมาคือ นักศึกษาที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 102.79 นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 98.85 และนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 68.08 ตามลำดับ

ด้านการออกกำลังกาย พบว่า นักศึกษาที่ออกกำลังกาย และไม่ออกกำลังกายมีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่ออกกำลังกาย มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ออกกำลังกาย โดยมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.85 และ 104.80 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการออกกำลังกายแต่ละครั้งของนักศึกษาที่ออกกำลังกาย พบว่า นักศึกษาที่ใช้เวลาในการออกกำลังกายต่อครั้งในทุกกลุ่มช่วงเวลา มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่ใช้เวลาในการออกกำลังกาย 20-30 นาที และนักศึกษาที่ใช้เวลาในการออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงใกล้เคียงกันซึ่งมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 109.50 และ 109.36 ตามลำดับ รองลงมาคือ นักศึกษาที่ใช้เวลาในการออกกำลังกาย 10-20 นาที มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 106.71 และนักศึกษาที่ใช้เวลาในการออกกำลังกายน้อยกว่า 10 นาที มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 98.11 ตามลำดับ

ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกายของนักศึกษาที่ออกกำลังกาย พบว่า นักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกายทุกกลุ่มความถี่ มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่ออกกำลังกาย 3-5 วันต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 110.44 รองลงมาคือ นักศึกษาที่ออกกำลังกาย 1-2 วันต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.71 นักศึกษาที่ออกกำลังกายน้อยกว่า 1 วันต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 103.50 และนักศึกษาที่ออกกำลังกายมากกว่า 5 วันต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 101.44 ตามลำดับ

ด้านการรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน พบว่า นักศึกษาที่รับประทานอาหารครบ และไม่ครบ 3 มื้อ มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ ซึ่งมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 112.10 และ 108.20 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการนอนต่อวัน พบว่า นักศึกษาเกือบทุกกลุ่มระยะเวลาในการนอนต่อวัน มีระดับสุขภาพจิตปกติ เพียงนักศึกษาที่ใช้เวลาในการนอนมากกว่า 10 ชั่วโมงต่อวัน มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ โดยนักศึกษาที่ใช้เวลาในการนอน 8-10 ชั่วโมงต่อวัน และนักศึกษาที่ใช้เวลาในการนอนน้อยกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใกล้เคียงกันคือ 107.71 และ 107.65 ตามลำดับ รองลงมาคือ นักศึกษาที่ใช้เวลาในการนอน 6-8 ชั่วโมงต่อวันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 106.96 และนักศึกษาที่ใช้เวลาในการนอนมากกว่า 10 ชั่วโมงต่อวันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 79.21 ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมในการนอน พบว่า นักศึกษาเกือบทุกกลุ่มพฤติกรรมในการนอนมีระดับสุขภาพจิตปกติ มีเพียงนักศึกษาที่ทั้งๆ ตื่นๆ ฝันตลอด และนักศึกษาที่นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำ มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ โดยนักศึกษาที่นอนหลับสนิทติดต่อกันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 108.99 รองลงมาคือ นักศึกษาที่ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการตื่น และนอนต่อไม่ได้ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 104.70 นักศึกษาที่นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝันตลอด มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 92.63 และนักศึกษาที่นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 50.16 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน พบว่า ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอนของนักศึกษาทุกกลุ่ม มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่ตื่นนอนแล้วรู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรงมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 109.38 รองลงมาคือ นักศึกษาที่ตื่นนอนแล้วรู้สึกอ่อนเพลียง่ายกว่าปกติ และนักศึกษาที่ตื่นนอนแล้วรู้สึกไม่อยากลุกเพราะรู้สึกเหนื่อย มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 105.55 และ 105.47 ตามลำดับ

ด้านการมีงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่มี และไม่มีงานอดิเรก มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติ โดยนักศึกษาที่มีงานอดิเรก มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรก โดยมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.23 และ 101.94 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.49 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามประเภทของงานอดิเรก ในด้านต่างๆ ของนักศึกษา

ประเภทของงานอดิเรก	ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย	
	มี	ไม่มี
การฟังเพลง	108.11	100.30
การร้องเพลง	109.79	106.42
การดูทีวี/ภาพยนตร์	108.31	104.04
การเล่นดนตรี	108.36	106.89
การสะสมสิ่งของต่างๆ	107.40	107.05
การอ่านหนังสือ	108.61	103.82
การเล่นเกมส์	107.81	107.06
การมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ	105.60	107.68

จากตารางที่ 4.49 แสดงค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามประเภทของงานอดิเรกในด้านต่างๆของนักศึกษา พบว่า คะแนนสุขภาพจิตโดยรวมของนักศึกษาที่มีงานอดิเรกประเภทต่างๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยนักศึกษาที่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 109.79 รองลงมาคือ นักศึกษาที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก นักศึกษาที่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก นักศึกษาที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก และนักศึกษาที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 108.61, 108.36, 108.31 และ 108.11 ตามลำดับ นักศึกษาที่เล่นเกมส์เป็นงานอดิเรกและนักศึกษาที่สะสมสิ่งของต่างๆเป็นงานอดิเรก มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 107.81 และ 107.40 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.60 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีงานอดิเรก และไม่มีงานอดิเรกในด้านต่างๆ พบว่า โดยรวมแล้วคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีงานอดิเรกในด้านต่างๆ มากกว่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรก โดยในด้านการฟังเพลงเป็นงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ไม่ฟังเพลงเป็นงานอดิเรก คือ 108.11 และ 100.30 ตามลำดับ

ด้านการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ไม่ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก คือ 109.79 และ 106.42 ตามลำดับ

ด้านการดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ไม่ดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก คือ 108.31 และ 104.04 ตามลำดับ

ด้านการเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก และนักศึกษาที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก คือ 108.36 และ 106.89 ตามลำดับ

ด้านการสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก และนักศึกษาที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก คือ 107.40 และ 107.05 ตามลำดับ

ด้านการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ไม่อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก คือ 108.61 และ 103.82 ตามลำดับ

ด้านการเล่นเกมเป็นงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่เล่นเกมเป็นงานอดิเรก และนักศึกษาที่ไม่เล่นเกมเป็นงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก คือ 107.81 และ 107.06 ตามลำดับ

ด้านการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ คือ 107.68 และ 105.60 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ปัญหาพิเศษนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นและแบบทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ 54 ข้อ : ใหม่ ปี 2547 (Thai Mental Health Indicator (new 2004) : TMHI-54) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ

ตอนที่ 3 ดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ 54 ข้อ : ใหม่ ปี 2547

(Thai Mental Health Indicator (new 2004) : TMHI-54)

โดยการสุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2549 ไม่รวมหลักสูตรต่อเนื่อง ซึ่งสุ่มนักศึกษาตัวอย่างจำนวน 672 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มสองขั้น (Stratified Two-stage Sampling) โดยแบ่งชั้นภูมิตามคณะของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะอุตสาหกรรมการเกษตร ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้เป็นดังนี้

5.1 สรุปผลการทำปัญหาพิเศษ

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

นักศึกษาตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 672 คน แบ่งเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 25.0 คณะวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 20.9 คณะเทคโนโลยีการเกษตร ร้อยละ 16.7 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ร้อยละ 12.5 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะอุตสาหกรรมการเกษตร ร้อยละ 8.3 เท่ากัน

- ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาตัวอย่าง

นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.5 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 32.1 และส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 41.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่มีน้ำหนักที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 60.8
 นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 58.8
 นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 83.8
 และนักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.3
 และส่วนใหญ่มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัดและอดออม คิดเป็นร้อยละ 42.9

- พฤติกรรมของนักศึกษาตัวอย่าง

นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่สูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 84.2 สำหรับกลุ่มที่สูบบุหรี่ พบว่าส่วนใหญ่จะสูบบุหรี่บ้างโอกาส คิดเป็นร้อยละ 55.7

นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 61.0 สำหรับกลุ่มผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.5

นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่ออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 66.1 สำหรับกลุ่มผู้ที่ออกกำลังกายส่วนใหญ่ออกกำลังกายมากกว่า 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 37.3 และสำหรับกลุ่มผู้ที่ออกกำลังกายจะออกกำลังกาย 1-2 วัน คิดเป็นร้อยละ 54.3

นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อ คิดเป็นร้อยละ 55.1

นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลานอน 6-8 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 60.7 สำหรับพฤติกรรมในการนอนส่วนใหญ่นอนหลับสนิทติดต่อกัน คิดเป็นร้อยละ 70.1 และหลังจากตื่นนอนนักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย คิดเป็นร้อยละ 53.7

นักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่มีงานอดิเรก คิดเป็นร้อยละ 92.6 โดยงานอดิเรกที่นิยมทำกันได้แก่ การฟังเพลงคิดเป็นร้อยละ 88.1 การดูทีวี/ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 80.9 และการอ่านหนังสือ 71.9

5.1.2 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสุขภาพจิต

ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยแยกเป็นปัจจัยส่วนบุคคลกับสุขภาพจิต และพฤติกรรมของนักศึกษา กับสุขภาพจิต

- ปัจจัยส่วนบุคคลกับสุขภาพจิต

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งประกอบด้วย สถานภาพสมรสของบิดามารดา และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย ส่วนคะแนน

สุขภาพจิตเฉลี่ยที่ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ดัชนีมวลกาย (BMI) ภูมิฐานะ และรายรับต่อเดือนของนักศึกษา

- พฤติกรรมของนักศึกษากับสุขภาพจิต

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งประกอบด้วย ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการนอน พฤติกรรมในการนอน ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน ประเภทของงานอดิเรกบางประเภท ได้แก่ การฟังเพลง การร้องเพลง การดูทีวี/ภาพยนตร์ และการอ่านหนังสือ ส่วนคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยที่ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย การสูบบุหรี่ ความถี่ในการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การออกกำลังกาย ความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน การมีงานอดิเรก ประเภทของงานอดิเรกบางประเภท ได้แก่ การเล่นเกม การสะสมสิ่งของต่างๆ การเล่นเกมสกี และการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ

5.1.3 การประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา

จากการประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 108.76 โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรและนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมการเกษตรมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงใกล้เคียงกันคือ 114.40 และ 114.18 รองลงมาคือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 110.33 ตามลำดับ

- ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

ด้านเพศ พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาเพศชาย โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.83 และ 106.31 ตามลำดับ

ด้านชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 108.39

ด้านเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ที่อยู่ในช่วง 3.01-3.50 มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 126.85

ด้านดัชนีมวลกาย (BMI) พบว่า นักศึกษาที่มีน้ำหนักเกินและนักศึกษาที่พอมเกินไม่มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงใกล้เคียงกันคือ 108.40 และ 108.31

ด้านภูมิฐานะ พบว่า นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดในเขตเทศบาลมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 109.27

ด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 111.41

ด้านรายรับต่อเดือนของนักศึกษา พบว่า คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยโดยรวมไม่แตกต่างกันมากนัก โดย นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน 5,001-6,000 บาท มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 108.04

และด้านสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย พบว่า นักศึกษาที่มีเงินใช้อย่างเพียงพอและมีเงินเหลือเก็บมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 122.59

- ข้อมูลพฤติกรรมของนักศึกษา

จากข้อมูลพฤติกรรมของนักศึกษาด้านความถี่ในการสูบบุหรี่ พบว่า นักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่สูบบุหรี่ โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.47 และ 104.94 ตามลำดับ

ด้านการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษาที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 111.39 และ 109.06 ตามลำดับ

ด้านการออกกำลังกาย พบว่า นักศึกษาที่มีการออกกำลังกายมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีการออกกำลังกาย โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.85 และ 104.80 ตามลำดับ

ด้านการรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน พบว่า นักศึกษาที่มีการรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่มีการรับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อต่อวัน โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 112.10 และ 108.20 ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมในการนอน พบว่า นักศึกษาที่หลับสนิทติดต่อกันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 108.99

ด้านการมีงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่มีงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรก โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.23 และ 101.94 ตามลำดับ

สำหรับนักศึกษาที่มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติ ประกอบด้วย นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 68.08 นักศึกษาที่ใช้เวลาในการนอนมากกว่า 10 ชั่วโมงต่อวันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 79.21 นักศึกษาที่นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝันตลอด มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 92.63 และนักศึกษาที่นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 50.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการรับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อต่อวัน พบว่า นักศึกษาที่มีการรับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อต่อวัน มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่มีการรับประทานอาหารเช้าไม่ครบ 3 มื้อต่อวัน โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 112.10 และ 108.20 ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมการนอน พบว่า นักศึกษาที่หลับสนิทติดต่อกันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดคือ 108.99

ด้านการมีงานอดิเรก พบว่า นักศึกษาที่มีงานอดิเรกมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษานักที่ไม่มีงานอดิเรก โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.23 และ 101.94 ตามลำดับ

สำหรับนักศึกษาที่มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติ ประกอบด้วย นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 68.08 นักศึกษาที่ใช้เวลาในการนอนมากกว่า 10 ชั่วโมงต่อวันมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 79.21 นักศึกษาที่นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝันตลอด มีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 92.63 และนักศึกษาที่นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำมีค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 50.16

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ได้ศึกษาเฉพาะนักศึกษาในหลักสูตร 4 ปี เท่านั้น เนื่องจากมีเวลาจำกัด จึงทำให้ผลสรุปที่ได้จำกัดแค่เพียงในหลักสูตร 4 ปี เท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษานักศึกษาในหลักสูตรต่อเนื่องด้วย
2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาสุขภาพจิตของนักศึกษาในช่วงเวลาใกล้สอบ เพื่อศึกษาว่าการสอบทำให้ระดับสุขภาพจิตเปลี่ยนแปลงหรือไม่
3. ในการศึกษาครั้งนี้มีความจำกัดด้านงบประมาณ และเวลา จึงทำให้เก็บข้อมูลจากนักศึกษาตัวอย่างได้ไม่มากพอที่จะใช้ในการประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิต เฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยต่างๆ เป็นรายละเอียด ดังนั้นถ้าต้องการข้อมูลจากการประมาณค่าในรายละเอียดควรสุ่มตัวอย่างนักศึกษาให้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำปัญหาพิเศษของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะผู้จัดทำปัญหาพิเศษนี้จะไม่เปิดเผยข้อมูลของท่านเป็นรายบุคคล และจะนำเสนอข้อมูลที่ได้ในภาพรวมเท่านั้น จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนและตอบคำถามตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 4 หน้า ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ
- ตอนที่ 3 คำนวณชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ 54 ข้อ: ใหม่ ปี 2547
(Thai Mental Health Indicator(new 2004) ; TMHI-54)

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นายชาญชัย รัตวัน
นางสาวปัทมา แก้วจาเครือ
นายวีรวัฒน์ ไพศาลวสิน
ภาควิชาสถิติประยุกต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. ชั้นปี

1. ปีที่ 1 2. ปีที่ 2 3. ปีที่ 3 4. ปีที่ 4

3. คณะ

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 2. คณะเทคโนโลยีการเกษตร
 3. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ 4. คณะวิทยาศาสตร์
 5. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 6. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 7. คณะอุตสาหกรรมเกษตร

4. GPA _____

5. น้ำหนัก _____ กิโลกรัม

6. ส่วนสูง _____ เซนติเมตร

7. ภูมิลำเนา

1. กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (จ.นครปฐม จ.นนทบุรี จ.ปทุมธานี
จ.สมุทรปราการ จ.สมุทรสาคร)
 2. ต่างจังหวัดที่อยู่ในเขตเทศบาล 3. ต่างจังหวัดที่อยู่นอกเขตเทศบาล

8. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

1. บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 2. บิดามารดาแยกทางกัน (หย่า)
 3. บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิต 4. บิดามารดาแยกกันอยู่

9. รายรับต่อเดือนของนักศึกษา

1. ต่ำกว่า 3,000 บาท 2. 3,001-4,000 บาท 3. 4,001-5,000 บาท
 4. 5,001-6,000 บาท 5. 6,001-7,000 บาท 6. มากกว่า 7,000 บาท

10. ท่านมีเงินเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละเดือนหรือไม่

1. ไม่เพียงพอ 2. พอใช้โดยไม่ต้องประหยัดและอดออม
 3. มีเงินใช้อย่างเพียงพอโดย 4. มีเงินใช้อย่างเพียงพอและมีเงินเหลือเก็บ

ไม่ต้องประหยัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ตลอดชีวิตที่ผ่านมาท่านเคยสูบบุหรี่รวมแล้วมากกว่า 5 ซองหรือ 100 มวน หรือไม่

☐ 1. สูบ	☐ 2. ไม่สูบ (ข้ามไปข้อ 3)
---------------------------------	--
 2. ปัจจุบันท่านสูบบุหรี่บ่อยครั้งเพียงใด

☐ 1. สูบเป็นประจำทุกวัน	☐ 2. สูบบางโอกาส
☐ 3. เลิกสูบแล้ว (หยุดสูบเป็นระยะเวลาติดต่อกันนานกว่า 6 เดือน)	
 3. ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น ไวน์ เบียร์ สุรา เป็นต้นหรือไม่

☐ 1. ดื่ม	☐ 2. ไม่ดื่ม (ข้ามไปข้อ 5)
----------------------------------	---
 4. ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยแล้วกี่ครั้งต่อสัปดาห์

☐ 1. น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	☐ 2. 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
☐ 3. 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	☐ 4. มากกว่า 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์
 5. ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาท่านนอกจากงานที่ทำเป็นปกติท่านได้มีการออกกำลังกายหรือไม่

☐ 1. มี	☐ 2. ไม่มี (ข้ามไปข้อ 8)
--------------------------------	---
 6. ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาท่านใช้เวลาในการออกกำลังกายติดต่อกันแต่ละครั้งโดยเฉลี่ยนานเท่าไร

☐ 1. น้อยกว่า 10 นาที	☐ 2. 10-20 นาที	☐ 3. 20-30 นาที	☐ 4. มากกว่า 30 นาที
--	--	--	---
 7. ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาท่านออกกำลังกายโดยเฉลี่ยกี่วันต่อสัปดาห์

☐ 1. น้อยกว่า 1 วัน	☐ 2. 1-2 วัน	☐ 3. 3-5 วัน	☐ 4. มากกว่า 5 วัน
--	-------------------------------------	-------------------------------------	---
 8. ตามปกติใน 1 วันท่านรับประทานอาหารครบ 3 มื้อหรือไม่

☐ 1. ครบ	☐ 2. ไม่ครบ
---------------------------------	------------------------------------
 9. ท่านใช้เวลาในการนอนหลับนานเท่าไรต่อวัน

☐ 1. น้อยกว่า 6 ชั่วโมง	☐ 2. 6-8 ชั่วโมง
☐ 3. 8-10 ชั่วโมง	☐ 4. มากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป
 10. โดยปกติแล้วพฤติกรรมนอนของท่านเป็นอย่างไร

☐ 1. หลับสนิทติดต่อกัน	☐ 2. ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการตื่นและนอนต่อไม่ได้
☐ 3. นอนหลับๆ ตื่นๆ ผันตลอด	☐ 4. นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับ
- ประจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. เวลาตื่นนอนท่านมีความรู้สึกอย่างไร

1. รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง 2. อ่อนเพลียง่ายกว่าปกติ
 3. ไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย

12. ในยามว่างท่านมีงานอดิเรกหรือไม่

1. มี 2. ไม่มี (ข้ามไปทำตอนที่ 2)

13. งานอดิเรกของท่านมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ฟังเพลง 2. ร้องเพลง 3. ดูทีวี/ภาพยนตร์
 4. เล่นดนตรี 5. สะสมสิ่งของต่างๆ 6. อ่านหนังสือ เช่น นิตยสาร การ์ตูน
 7. เล่นเกมส์ 8. อื่นๆ โปรดระบุ _____

ตอนที่ 3 ดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ 54 ข้อ: ใหม่ ปี 2547

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่มีข้อความตรงกับตัวท่านมากที่สุด และขอความร่วมมือตอบคำถามทุกข้อ แบบสอบถามนี้จะถามถึงประสบการณ์ของท่านในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันให้ท่านสำรวจตัวเองและประเมินสถานการณ์ ความคิดเห็น และความรู้สึกของท่านว่าอยู่ในระดับใดแล้วตอบลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	คำถาม	ไม่เคย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
1	ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต				
2	ท่านรู้สึกสบายใจ				
3	ท่านรู้สึกสดชื่น เบิกบานใจ				
4	ท่านรู้สึกว่าชีวิตของท่านมีความสุขสงบ (ความสงบ สุขในจิตใจ)				
5	ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน				
6	ท่านรู้สึกผิดหวังในตัวตนเอง				
7	ท่านรู้สึกว่าชีวิตของท่านมีแต่ความทุกข์				
8	ท่านรู้สึกกังวลใจ				
9	ท่านรู้สึกเศร้าโดยไม่ทราบสาเหตุ				
10	ท่านรู้สึกโกรธหงุดหงิดง่ายโดยไม่ทราบสาเหตุ				
11	ท่านต้องไปรับการรักษาพยาบาลเสมอๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและทำงานได้				
12	ท่านเป็นโรคเรื้อรัง (เบาหวาน อัมพาต ลมชัก ฯลฯ ในกรณีถ้ามีระบุว่ามี ความรุนแรง ของโรคเล็กน้อยหรือมากตามอาการที่มี)				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	คำถาม	ไม่เคย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
13	ท่านรู้สึกกังวล และทุกข์ทรมานใจเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของท่าน				
14	ท่านพอใจต่ออาการผูกมิตรหรือ เข้ากับบุคคลอื่น				
15	ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน				
16	ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน (ทำงานร่วมกับคนอื่น)				
17	ท่านคิดว่าท่านมีความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคมตามที่ท่านได้คาดหวังไว้				
18	ท่านรู้สึกประสบความสำเร็จ และความก้าวหน้าในชีวิต				
19	ท่านรู้สึกพอใจกับฐานะความเป็นอยู่ของท่าน				
20	ท่านเห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่แก้ไขได้				
21	ท่านสามารถทำใจยอมรับได้สำหรับปัญหา ที่ยากแก้ไข (เมื่อมีปัญหา)				
22	ท่านมั่นใจว่าจะสามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อมีเหตุการณ์คับขันหรือร้ายแรงเกิดขึ้น				
23	ท่านมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต				
24	ท่านแก้ปัญหาที่ขัดแย้งได้ดี				
25	ท่านจะรู้สึกหงุดหงิดถ้าสิ่งต่างๆ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง				
26	ท่านหงุดหงิดโมโหง่ายถ้าท่านถูกวิพากษ์วิจารณ์				
27	ท่านรู้สึกหงุดหงิด กังวลใจกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ				
28	ท่านรู้สึกกังวลใจกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อตัวท่าน				
29	ท่านรู้สึกยินดีกับความสำเร็จของคนอื่น				
30	ท่านรู้สึกเห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์				
31	ท่านรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีปัญหา				
32	ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมีโอกา				
33	ท่านเสียสละแรงกาย หรือทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยไม่หวังผลกำไร				
34	หากมีสถานการณ์ที่คับขันเสี่ยงภัยท่านพร้อมที่จะช่วยเหลือร่วมกับผู้อื่น				
35	ท่านพึงพอใจกับความสามารถของตนเอง				
36	ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเอง				
37	ท่านมีสิ่งยึดเหนี่ยวสูงสุดในจิตใจที่ทำให้จิตใจมั่นคงในการดำเนินชีวิต				
38	ท่านมีความเชื่อมั่นว่าเมื่อเผชิญกับความยุ่งยากท่านมีสิ่งยึดเหนี่ยวสูงสุดในจิตใจ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	คำถาม	ไม่เคย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
39	ท่านเคยประสบความยุ่งยาก และสิ่งขัดเหนี่ยวสูงสุดในจิตใจช่วยให้ท่านผ่านพ้นไปได้				
40	ท่านต้องการทำบางสิ่งใหม่ในทางที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เดิม				
41	ท่านมีความสุขกับการริเริ่มงานใหม่ๆ และมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ				
42	ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในทางที่ดี				
43	ท่านมีเพื่อน หรือคนอื่นๆ ในสังคมคอยช่วยเหลือท่าน ในยามที่ท่านต้องการ				
44	ท่านได้รับความช่วยเหลือตามที่ต้องการจาก เพื่อนหรือคนอื่นๆ ในสังคม				
45	ท่านรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว				
46	หากท่านป่วยหนัก ท่านเชื่อว่าครอบครัวจะดูแลท่านเป็นอย่างดี				
47	ท่านปรึกษา หรือขอความช่วยเหลือจากครอบครัวเสมอเมื่อท่านมีปัญหา				
48	สมาชิกในครอบครัวมีความรัก และผูกพันต่อกัน				
49	ท่านมั่นใจว่าชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีความปลอดภัยต่อท่าน				
50	ท่านรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในทรัพย์สินเมื่ออาศัยอยู่ในชุมชนนี้				
51	มีหน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านที่สามารถไปใช้บริการได้				
52	หน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านสามารถให้บริการ ได้เมื่อท่านต้องการ				
53	เมื่อท่าน หรือญาติเจ็บป่วยจะไปใช้บริการจาก หน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้าน				
54	เมื่อท่านเดือนร้อนจะมีหน่วยงานในชุมชน (เช่นมูลนิธิ ชมรม สมาคม วัด สุเหร่า ฯลฯ) มาช่วยเหลือดูแลท่าน				

😊 ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม และกรุณาตรวจสอบว่าท่านตอบแบบสอบถามทุกข้ออย่างสมบูรณ์😊

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือการลงทะเบียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคลของนักศึกษา

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
1.	gender	เพศ	1 = ชาย 2 = หญิง 9 = ไม่ตอบ
2.	level	ชั้นปี	1 = ชั้นปี 1 2 = ชั้นปี 2 3 = ชั้นปี 3 4 = ชั้นปี 4 9 = ไม่ตอบ
3.	faculty	คณะ	1 = คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 2 = คณะเทคโนโลยีการเกษตร 3 = คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ 4 = คณะวิทยาศาสตร์ 5 = คณะวิศวกรรมศาสตร์ 6 = คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 7 = คณะอุตสาหกรรมเกษตร 9 = ไม่ตอบ
4.	grade	GPA	1 = 0.00-2.00 2 = 2.01-2.50 3 = 2.51-3.00 4 = 3.01-3.50 5 = 3.51-4.00 9 = ไม่ตอบ
5.	weight	น้ำหนัก	9 = ไม่ตอบ
6.	height	ส่วนสูง	9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
7.	home	ภูมิลำเนา	1 = กรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล 2 = ต่างจังหวัดที่อยู่ในเขต เทศบาล 3 = ต่างจังหวัดที่อยู่นอกเขตเทศบาล 9 = ไม่ตอบ
8.	A1	สถานภาพสมรสของบิดามารดา	1 = บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 2 = บิดามารดาแยกทางกัน (หย่า) 3 = บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิต 4 = บิดามารดาแยกกันอยู่ 9 = ไม่ตอบ
9.	A2	รายรับต่อเดือนของนักศึกษา	1 = ต่ำกว่า 3,000 บาท 2 = 3,001-4,000 บาท 3 = 4,001-5,000 บาท 4 = 5,001-6,000 บาท 5 = 6,001-7,000 บาท 6 = มากกว่า 7,000 บาท 9 = ไม่ตอบ
10.	A3	ท่านมีเงินเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละเดือนหรือไม่	1 = ไม่เพียงพอ 2 = พอใช้โดยต้องประหยัดและอดออม 3 = มีเงินใช้อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องประหยัด 4 = มีเงินใช้อย่างเพียงพอและมีเงินเหลือเก็บ 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของนักศึกษา

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
1.	B1	ตลอดชีวิตที่ผ่านมาท่านเคยสูบบุหรี่รวมแล้วมากกว่า 5 ซองหรือ 100 มวนหรือไม่	1 = สูบ 2 = ไม่สูบ 9 = ไม่ตอบ
2.	B2	ปัจจุบันท่านสูบบุหรี่บ่อยครั้งเพียงใด	1 = สูบเป็นประจำทุกวัน 2 = สูบบางโอกาส 3 = เลิกสูบแล้ว (หยุดสูบเป็นระยะเวลาติดต่อกันนานกว่า 6 เดือน) 9 = ไม่ตอบ
3.	B3	ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น ไวน์ เบียร์ สุรา เป็นต้นหรือไม่	1 = ดื่ม 2 = ไม่ดื่ม 9 = ไม่ตอบ
4.	B4	ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยแล้วกี่ครั้งต่อสัปดาห์	1 = น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง 2 = 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ 3 = 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ 4 = มากกว่า 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์ 9 = ไม่ตอบ
5.	B5	ในช่วง 30 วันที่ผ่านมานอกจากงานที่ทำเป็นปกติท่านได้มีการออกกำลังกายหรือไม่	1 = มี 2 = ไม่มี 9 = ไม่ตอบ
6.	B6	ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาท่านใช้เวลาในการออกกำลังกายติดต่อกันแต่ละครั้งโดยเฉลี่ยนานเท่าไร	1 = น้อยกว่า 10 นาที 2 = 10-20 นาที 3 = 20-30 นาที 4 = มากกว่า 30 นาที 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
7.	B7	ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาท่านออกกำลังกายโดยเฉลี่ยกี่วันต่อสัปดาห์	1 = น้อยกว่า 1 วัน 2 = 1-2 วัน 3 = 3-5 วัน 4 = มากกว่า 5 วัน 9 = ไม่ตอบ
8.	B8	ตามปกติใน 1 วันท่านรับประทานอาหารครบ 3 มื้อหรือไม่	1 = ครบ 2 = ไม่ครบ 9 = ไม่ตอบ
9.	B9	ท่านใช้เวลาในการนอนหลับนานเท่าไรต่อวัน	1 = น้อยกว่า 6 ชั่วโมง 2 = 6-8 ชั่วโมง 3 = 8-10 ชั่วโมง 4 = มากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป 9 = ไม่ตอบ
10.	B10	โดยปกติแล้วพฤติกรรมกรนอนของท่านเป็นอย่างไร	1 = กลับสนิทติดต่อกัน 2 = ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการตื่น และนอนต่อไม่ได้ 3 = นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝันตลอด 4 = นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำ 9 = ไม่ตอบ
11.	B11	เวลาตื่นนอนท่านมีความรู้สึกอย่างไร	1 = รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง 2 = อ่อนเพลียง่ายกว่าปกติ 3 = ไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
12.	B12	ในยามว่างท่านมีงานอดิเรกหรือไม่	1 = มี 2 = ไม่มี 9 = ไม่ตอบ
13.	B13	งานอดิเรกของท่านคือฟังเพลงเป็นงานอดิเรก	1 = ใช่ 2 = ไม่ใช่ 9 = ไม่ตอบ
14.	B14	งานอดิเรกของท่านคือร้องเพลง	1 = ใช่ 2 = ไม่ใช่ 9 = ไม่ตอบ
15.	B15	งานอดิเรกของท่านคือดูทีวี/ภาพยนตร์	1 = ใช่ 2 = ไม่ใช่ 9 = ไม่ตอบ
16.	B16	งานอดิเรกของท่านคือเล่นดนตรี	1 = ใช่ 2 = ไม่ใช่ 9 = ไม่ตอบ
17.	B17	งานอดิเรกของท่านคือสะสมสิ่งของต่างๆ	1 = ใช่ 2 = ไม่ใช่ 9 = ไม่ตอบ
18.	B18	งานอดิเรกของท่านคืออ่านหนังสือ	1 = ใช่ 2 = ไม่ใช่ 9 = ไม่ตอบ
19.	B19	งานอดิเรกของท่านคือเล่นเกม	1 = ใช่ 2 = ไม่ใช่ 9 = ไม่ตอบ
20.	B20	งานอดิเรกของท่านคืออื่นๆ	1 = ใช่ 2 = ไม่ใช่ 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ 54 ข้อ: ใหม่ปี 2547

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
1.	C1	ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
2.	C2	ท่านรู้สึกสบายใจ	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
3.	C3	ท่านรู้สึกสดชื่น เบิกบานใจ	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
4.	C4	ท่านรู้สึกว่าชีวิตของท่านมีความสุขสงบ (ความสงบ สุขในจิตใจ)	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
5.	C5	ท่านรู้สึกเมื่อนำข้อเท็จจริงการดำเนินชีวิตประจำวัน	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
6.	C6	ท่านรู้สึกผิดหวังในตัวเอง	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
7.	C7	ท่านรู้สึกว่าชีวิตของท่านมีแต่ความทุกข์	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
8.	C8	ท่านรู้สึกกังวลใจ	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
9.	C9	ท่านรู้สึกเศร้าโดยไม่ทราบสาเหตุ	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
10.	C10	ท่านรู้สึกโกรธหงุดหงิดง่ายโดยไม่ทราบสาเหตุ	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
11.	C11	ท่านต้องไปรับการรักษา พยาบาลเสมอๆ เพื่อให้สามารถดำเนิน ชีวิต และทำงานได้	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
12.	C12	ท่านเป็น โรคเรื้อรัง (เบาหวาน อัมพาต ลมชัก ฯลฯ ในกรณีถ้ามีระบุว่ามีความ รุนแรงของโรคเล็กน้อยหรือมากตาม อาการที่มี)	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
13.	C13	ท่านรู้สึกกังวล และทุกข์ทรมานใจ เกี่ยวกับการเจ็บป่วยของท่าน	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
14.	C14	ท่านพอใจต่ออาการผูกมิตรหรือ เข้า กับบุคคลอื่น	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
15.	C15	ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
16.	C16	ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน (ทำงานร่วมกับคนอื่น)	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
17.	C17	ท่านคิดว่าท่านมีความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคมตามที่ท่านได้คาดหวังไว้	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
18.	C18	ท่านรู้สึกประสบความสำเร็จ และความก้าวหน้าในชีวิต	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
19.	C19	ท่านรู้สึกพอใจกับฐานะความเป็นอยู่ของท่าน	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
20.	C20	ท่านเห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่แก้ไขได้	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
21.	C21	ท่านสามารถทำใจยอมรับได้สำหรับ ปัญหา ที่ยากแก้ไข (เมื่อมีปัญหา)	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
22.	C22	ท่านมั่นใจว่าจะสามารถควบคุม อารมณ์ได้เมื่อมีเหตุการณ์คับขันหรือ ร้ายแรงเกิดขึ้น	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
23.	C23	ท่านมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
24.	C24	ท่านแก้ปัญหาที่ขัดแย้งได้ดี	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
25.	C25	ท่านจะรู้สึกหงุดหงิดถ้าสิ่งต่างๆ ไม่ เป็นไปตามที่คาดหวัง	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
26.	C26	ท่านหงุดหงิดไม่ไหวง่ายถ้าท่านถูก วิพากษ์วิจารณ์	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
27.	C27	ท่านรู้สึกหงุดหงิด กังวลใจกับเรื่อง เล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
28.	C28	ท่านรู้สึกกังวลใจกับเรื่องที่มากระทบ ตัวท่าน	0 = มากที่สุด 1 = มาก 2 = เล็กน้อย 3 = ไม่เลย 9 = ไม่ตอบ
29.	C29	ท่านรู้สึกยินดีกับความสำเร็จของคน อื่น	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
30.	C30	ท่านรู้สึกเห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
31.	C31	ท่านรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่น ที่มีปัญหา	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
32.	C32	ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมี โอกาส	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
33.	C33	ท่านเสียสละแรงกาย หรือทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยไม่หวังผล กำไร	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
34.	C34	หากมีสถานการณ์ที่คับขันเสี่ยงภัย ท่านพร้อมที่จะช่วยเหลือร่วมกับผู้อื่น	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
35.	C35	ท่านพึงพอใจกับความสามารถของ ตนเอง	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
36.	C36	ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเอง	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
37.	C37	ท่านมีสิ่งยึดเหนี่ยวสูงสุดในจิตใจที่ทำให้จิตใจมั่นคงในการดำเนินชีวิต	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
38.	C38	ท่านมีความเชื่อมั่นว่าเมื่อเผชิญกับความยุ่งยากท่านมีสิ่งยึดเหนี่ยวสูงสุดในจิตใจ	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
39.	C39	ท่านเคยประสบความยุ่งยาก และสิ่งยึดเหนี่ยวสูงสุดในจิตใจช่วยให้ท่านผ่านพ้นไปได้	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
40.	C40	ท่านต้องการทำบางสิ่งใหม่ในทางที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เดิม	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
41.	C41	ท่านมีความสุขกับการริเริ่มงานใหม่ๆ และมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
42.	C42	ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในทางที่ดี	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
43.	C43	ท่านมีเพื่อน หรือคนอื่นๆ ในสังคมคอยช่วยเหลือท่าน ในยามที่ท่านต้องการ	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
44.	C44	ท่านได้รับความช่วยเหลือตามที่ต้องการจาก เพื่อนหรือคนอื่นๆ ในสังคม	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
45.	C45	ท่านรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
46.	C46	หากท่านป่วยหนัก ท่านเชื่อว่า ครอบครัวจะดูแลท่านเป็นอย่างดี	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
47.	C47	ท่านปรึกษา หรือขอความช่วยเหลือ จากครอบครัวเสมอเมื่อท่านมีปัญหา	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
48.	C48	สมาชิกในครอบครัวมีความรัก และ ผูกพันต่อกัน	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
49.	C49	ท่านมั่นใจว่าชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มี ความปลอดภัยต่อท่าน	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
50.	C50	ท่านรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในทรัพย์สิน เมื่ออาศัยอยู่ในชุมชนนี้	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	ความหมายตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร
51.	C51	มีหน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านที่สามารถไปใช้บริการได้	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
52.	C52	หน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านสามารถให้บริการได้เมื่อท่านต้องการ	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
53.	C53	เมื่อท่าน หรือญาติเจ็บป่วยจะไปใช้บริการจากหน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้าน	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ
54.	C54	เมื่อท่านเดือนร้อนจะมีหน่วยงานในชุมชน (เช่น มุตุนิธิ ชมรม สมาคม วัด สุเหร่า ฯลฯ) มาช่วยเหลือดูแลท่าน	0 = ไม่เลย 1 = เล็กน้อย 2 = มาก 3 = มากที่สุด 9 = ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
การทดสอบการแจกแจงแบบปกติของข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.1 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามเพศ

Tests of Normality

เพศ	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ชาย	.066	306	.003	.987	306	.006
หญิง	.054	366	.012	.969	366	.000

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.2 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามชั้นปี

Tests of Normality

ชั้นปี	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ชั้นปี1	.057	215	.092	.989	215	.115
ชั้นปี2	.075	169	.022	.961	169	.000
ชั้นปี3	.050	144	.200*	.987	144	.186
ชั้นปี4	.136	144	.000	.944	144	.000

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.3 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

Tests of Normality

เกรดเฉลี่ย สะสม (GPA)	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต น้อยกว่า 2.00	.110	24	.200*	.981	24	.907
2.00-2.50	.043	215	.200*	.993	215	.417
2.51-3.00	.086	260	.000	.974	260	.000
3.01-3.50	.119	113	.000	.949	113	.000
มากกว่า 3.50	.172	22	.091	.919	22	.072

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.4 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามดัชนีมวลกาย (BMI)

Tests of Normality

ดัชนีมวลกาย (BMI)	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต พอมเกินไป	.061	188	.084	.985	188	.040
เหมาะสม	.074	385	.000	.976	385	.000
น้ำหนักเกิน	.119	53	.057	.945	53	.017
อ้วน	.196	8	.200*	.905	8	.318

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.5 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามภูมิลำเนา

Tests of Normality

ภูมิลำเนา	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	.061	394	.001	.980	394	.000
ต่างจังหวัดที่อยู่ในเขตเทศบาล	.083	170	.006	.965	170	.000
ต่างจังหวัดอยู่นอกเขตเทศบาล	.071	108	.200*	.990	108	.627

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.6 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามสถานภาพสมรสบิดามารดา

Tests of Normality

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	.054	563	.001	.985	563	.000
บิดามารดาแยกทางกัน (หย่า)	.117	39	.200	.942	39	.044
บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิต	.121	42	.126	.914	42	.004
บิดาหรือ/และมารดาเสียชีวิต	.120	28	.200*	.958	28	.314

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.7 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามรายรับต่อเดือนของนักศึกษา

Tests of Normality

รายรับต่อเดือน ของนักศึกษา	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต						
ต่ำกว่า 3,000 บาท	.076	75	.200*	.967	75	.051
3,001-4,000 บาท	.045	150	.200*	.994	150	.789
4,001-5,000 บาท	.057	136	.200*	.986	136	.194
5,001-6,000 บาท	.093	98	.037	.975	98	.056
6,001-7,000 บาท	.110	88	.010	.976	88	.095
มากกว่า 7,000 บาท	.104	125	.002	.955	125	.000

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.8 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย

Tests of Normality

สถานภาพการมีเงิน ใช้จ่าย	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต						
มีเงินไม่เพียงพอ	.071	89	.200*	.966	89	.021
มีเงินพอใช้โดยต้อง ประหยัดและอดออม	.065	288	.005	.976	288	.000
มีเงินใช้อย่างเพียงพอ โดยไม่ต้องประหยัด	.094	173	.001	.967	173	.000
มีเงินใช้อย่างเพียงพอ และมีเงินเหลือเก็บ	.079	122	.056	.975	122	.024

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.9 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการสูบบุหรี่

Tests of Normality

การสูบบุหรี่	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต สูบ	.117	106	.001	.969	106	.014
ไม่สูบ	.046	566	.007	.991	566	.002

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.10 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามความถี่ในการสูบบุหรี่

Tests of Normality

ความถี่ในการสูบบุหรี่	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต สูบเป็นประจำทุกวัน	.122	33	.200*	.928	33	.032
สูบบางโอกาส	.138	59	.007	.961	59	.053
เลิกสูบแล้ว (หยุดสูบเป็นระยะเวลา ติดต่อกันนานกว่า 6 เดือน)	.164	14	.200*	.917	14	.197

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.11 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

Tests of Normality

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ดื่ม	.073	410	.000	.970	410	.000
ไม่ดื่ม	.039	262	.200*	.996	262	.667

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.12 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

Tests of Normality

ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ต่ำกว่าสัปดาห์ละครั้ง	.065	281	.005	.977	281	.000
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	.109	93	.009	.938	93	.000
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	.098	23	.200*	.976	23	.829
มากกว่า 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	.168	13	.200*	.953	13	.649

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.13 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการออกกำลังกาย

Tests of Normality

การออก กำลังกาย	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต มี	.075	444	.000	.973	444	.000
ไม่มี	.049	228	.200*	.990	228	.122

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.14 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง

Tests of Normality

ระยะเวลาในการออก กำลังกายในแต่ละครั้ง	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ต่ำกว่า 10 นาที	.135	54	.016	.958	54	.059
10-20 นาที	.102	122	.003	.970	122	.008
20-30 นาที	.091	102	.035	.977	102	.076
มากกว่า 30 นาที	.100	166	.000	.947	166	.000

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.15 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย

Tests of Normality

ความถี่ต่อสัปดาห์ ในการออกกำลังกาย	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต น้อยกว่า 1 วัน	.140	69	.002	.936	69	.002
1-2 วัน	.065	241	.014	.975	241	.000
3-5 วัน	.106	101	.007	.959	101	.003
มากกว่า 5 วัน	.150	33	.057	.925	33	.025

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.16 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการรับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อต่อวัน

Tests of Normality

การรับประทาน อาหารเช้าครบ 3 มื้อต่อวัน	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ครบ	.088	302	.000	.968	302	.000
ไม่ครบ	.049	370	.033	.984	370	.000

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.17 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามระยะเวลาในการนอน

Tests of Normality

ระยะเวลาในการนอน	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต น้อยกว่า 6 ชั่วโมง	.082	188	.004	.960	188	.000
6-8 ชั่วโมง	.058	408	.002	.988	408	.002
8-10 ชั่วโมง	.077	68	.200*	.969	68	.088
มากกว่า 10 ชั่วโมง	.204	8	.200*	.928	8	.500

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.18 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามพฤติกรรมในการนอน

Tests of Normality

พฤติกรรมในการนอน	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต กลับสนทนติดต่อกัน	.054	471	.003	.978	471	.000
ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการ ตื่นและนอนต่อไม่ได้	.066	62	.200*	.972	62	.159
นอนหลับๆ ตื่นๆ ฝันตลอด	.091	134	.009	.977	134	.023
นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยา นอนหลับประจำ	.246	5	.200*	.956	5	.777

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.19 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน

Tests of Normality

ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง	.072	239	.004	.965	239	.000
อ่อนเพลียง่ายกว่าปกติ	.139	72	.001	.947	72	.004
ไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย	.058	361	.005	.984	361	.001

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.20 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการมีงานอดิเรก

Tests of Normality

การมีงานอดิเรก	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต มี	.059	622	.000	.981	622	.000
ไม่มี	.091	50	.200*	.967	50	.173

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.21 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการฟังเพลงเป็นงานอดิเรก

Tests of Normality

การฟังเพลงเป็นงานอดิเรก	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ใช่	.051	548	.002	.985	548	.000
ไม่ใช่	.095	74	.096	.981	74	.334

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.22 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการร้องเพลงเป็นงานอดิเรก

Tests of Normality

การร้องเพลงเป็นงานอดิเรก	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ใช่	.062	175	.200*	.983	175	.034
ไม่ใช่	.070	447	.000	.976	447	.000

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.23 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก

Tests of Normality

การดูทีวี/ภาพยนตร์เป็นงานอดิเรก	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ใช่	.053	503	.002	.988	503	.000
ไม่ใช่	.112	119	.001	.965	119	.003

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.24 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก

Tests of Normality

การเล่นดนตรีเป็น งานอดิเรก	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ใช่	.088	114	.030	.967	114	.006
ไม่ใช่	.056	508	.001	.980	508	.000

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.25 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก

Tests of Normality

การสะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ใช่	.111	109	.002	.959	109	.002
ไม่ใช่	.050	513	.004	.986	513	.000

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.26 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก

Tests of Normality

การอ่านหนังสือ เป็นงานอดิเรก	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ใช่	.048	447	.014	.986	447	.000
ไม่ใช่	.085	175	.004	.980	175	.013

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.27 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการเล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก

Tests of Normality

การเล่นเกมส์เป็นงานอดิเรก	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ใช่	.067	300	.003	.982	300	.001
ไม่ใช่	.085	322	.000	.975	322	.000

a. Lilliefors Significance Correction

ตารางที่ ข.28 ค่าสถิติทดสอบการแจกแจงแบบปกติ จำแนกตามการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ

Tests of Normality

การมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
คะแนนสุขภาพจิต ใช่	.083	80	.200*	.946	80	.002
ไม่ใช่	.060	542	.000	.985	542	.000

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค.1 สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยที่ต่างกัน

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : เพศชาย และเพศหญิงมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศชาย และเพศหญิงมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของเพศที่ต่างกัน ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.1 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ชาย	106.17
หญิง	108.02

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = -1.457$ $df = 670$ และ $p\text{-value} = 0.146$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่าเพศชาย และเพศหญิงมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของเพศชาย และเพศหญิง ดังตารางที่ ค.1 พบว่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 108.02 และ 106.17 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองชั้นปี มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ ค.2 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-คำนวณ	p-value
ชั้นปี	979.600	3	326.540	1.243	0.293
ความคลาดเคลื่อน	175459.6	668	262.664		
รวม	176439.2	671			

ตารางที่ ค.3 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ปีที่ 1	108.52
ปีที่ 2	107.54
ปีที่ 3	106.69
ปีที่ 4	105.25

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ ค.2 พบว่ามีค่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่อยู่ในชั้นปี ดังตารางที่ ค.3 พบว่านักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 1 มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงที่สุด 108.52 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 107.54 ชั้นปีที่ 3 มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 106.69 และชั้นปีที่ 4 มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.25 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ ค.4 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-คำนวณ	p-value
เกรดเฉลี่ยสะสม	670.900	4	167.732	0.621	0.647
ความคลาดเคลื่อน	171141.000	634	269.938		
รวม	171811.900	638			

ตารางที่ ค.5 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย ของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
น้อยกว่า 2.00	103.88
2.00-2.50	108.42
2.51-3.00	106.60
3.01-3.50	107.08
มากกว่า 3.50	106.45

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ ค.4 พบว่ามีค่า p-value > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ดังตารางที่ ค.5 พบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงที่สุด 108.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.08 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 และเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.50 มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 106.60 และ 106.45 และเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 103.88 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีดัชนีมวลกายที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีดัชนีมวลกายที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาที่มีดัชนีมวลกายที่แตกต่างกันทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ ค.6 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-ค่า	p-value
ดัชนีมวลกาย (BMI)	2023.800	3	674.603	2.549	0.055
ความคลาดเคลื่อน	173052.300	654	264.606		
รวม	175076.100	657			

ตารางที่ ค.7 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามดัชนีมวลกาย

ดัชนีมวลกาย (BMI)	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ผอมเกินไป	107.77
เหมาะสม	107.22
น้ำหนักเกิน	107.32
อ้วน	91.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ ค.6 พบว่ามีค่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีดัชนีมวลกายที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มี ดังตารางที่ ค.7 พบว่านักศึกษาที่มีพอมเกิน ไป น้ำหนักเกิน และเหมาะสมมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดใกล้เคียงกัน 107.77 107.32 และ 107.22 และอ้วนมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 91.50 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ ค.8 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-จำนวน	p-value
ภูมิลำเนา	1459.400	2	729.720	2.79	0.062
ความคลาดเคลื่อน	174949.800	669	261.554		
รวม	176439.200	671			

ตารางที่ ค.9 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	105.94
ต่างจังหวัดที่อยู่ในเขตเทศบาล	109.04
ต่างจังหวัดที่อยู่นอกเขตเทศบาล	108.77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ ค.8 พบว่ามีค่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน ดังตารางที่ ค.9 พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดที่อยู่ในเขตเทศบาลมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงที่สุด 109.04 รองลงมาคือ ต่างจังหวัดที่อยู่นอกเขตเทศบาลมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 108.77 และ กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.94 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ด้วยตัวสถิติ χ^2

ตารางที่ ค.10 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามรายรับต่อเดือนของนักศึกษา

รายรับต่อเดือนของนักศึกษา	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ต่ำกว่า 3,000	106.12
3,001-4,000	105.64
4,001-5,000	108.49
5,001-6,000	108.33
6,001-7,000	106.07
มากกว่า 7,000	108.13

จากการทดสอบโดยวิธีครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ได้ค่าสถิติ $\chi^2 = 4.162$ $df = 5$ และ $p\text{-value} = 0.526$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีรายรับต่อเดือน ดังตารางที่ ค.7 พบว่านักศึกษาที่มี รายรับต่อเดือน 4,001-5,000 บาท รายรับต่อเดือน 5,001-6,000 บาท และ รายรับต่อเดือน มากกว่า 7,000 บาท มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดใกล้เคียงกัน 108.49 108.33 และ 108.13 ตามลำดับ รายรับต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท และรายรับต่อเดือน 6,001-7,000 บาท มี คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกัน 106.12 และ 106.07 ตามลำดับ และรายรับต่อเดือน 3,001-4,000 บาท มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.64 ตามลำดับ

ค.2 สมมติฐาน พฤติกรรมของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่สูบบุหรี่ และนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่สูบบุหรี่ และนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่สูบ และไม่สูบบุหรี่ ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.11 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการสูบบุหรี่

การสูบบุหรี่	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
สูบ	104.34
ไม่สูบ	107.71

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = -1.509$ $df = 123.297$ และ $p\text{-value} = 0.134$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่สูบบุหรี่ และนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่สูบบุหรี่ ดังตารางที่ ค.11 พบว่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่สูงกว่านักศึกษาที่สูบบุหรี่ โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 107.71 และ 104.34 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่มีความถนัดในการสูบบุหรี่ที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
 H_1 : นักศึกษาที่มีความถนัดในการสูบบุหรี่ที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีความถนัดในการสูบบุหรี่ที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยตัวสถิติ F

ตารางที่ ค.12 ค่าสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-คำนวณ	p-value
ความถนัดในการสูบบุหรี่	137.827	2	68.914	0.139	0.870
ความคลาดเคลื่อน	51103.946	103	496.154		
รวม	51241.773	105			

ตารางที่ ค.13 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามความถนัดในการสูบบุหรี่

ความถนัดในการสูบบุหรี่	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
สูบเป็นประจำทุกวัน	105.64
สูบบางโอกาส	103.32
เลิกสูบแล้ว	105.57

ผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ ค.12 พบว่ามีค่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีความถนัดในการสูบบุหรี่ที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีความถนัดในการสูบบุหรี่ ดังตารางที่ ค.13 พบว่านักศึกษาที่สูบเป็นประจำทุกวันและเลิกสูบแล้วมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุดใกล้เคียงกัน 105.64 และ 105.57 ตามลำดับ และสูบบางโอกาสมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 103.32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และนักศึกษาที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และนักศึกษาที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ดื่ม และไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.14 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ดื่ม	106.60
ไม่ดื่ม	108.10

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = -1.170$ $df = 670$ และ $p\text{-value} = 0.242$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และนักศึกษาที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ดังตารางที่ ค.14 พบว่าคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สูงกว่านักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 108.10 และ 106.60 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน อย่างน้อยสองกลุ่ม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ด้วยตัวสถิติ χ^2

ตารางที่ ค.15 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	107.38
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	104.63
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	110.87
มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์	96

จากการทดสอบโดยวิธีครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ได้ค่าสถิติ $\chi^2 = 2.546$ $df = 3$ และ $p\text{-value} = 0.467$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ดังตารางที่ ค.15 พบว่านักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุด 110.87 รองลงมาคือ ดื่มน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.38 ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 104.63 และดื่มมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 96 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่มีการออกกำลังกาย และนักศึกษาที่ไม่มีการออกกำลังกายมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่มีการออกกำลังกาย และนักศึกษาที่ไม่มีการออกกำลังกายมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย แตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มี และไม่มีการออกกำลังกาย ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.16 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการออกกำลังกาย

การออกกำลังกาย	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ออก	107.97
ไม่ออก	105.64

จากการทดสอบ โดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 1.772$ $df = 670$ และ $p\text{-value} = 0.077$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีการออกกำลังกาย และนักศึกษาที่ไม่มีการออกกำลังกาย มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่ออกหรือไม่ออกกำลังกาย ดังตารางที่ ค.16 โดยคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีการออกกำลังกาย สูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีการออกกำลังกาย โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 107.97 และ 105.64 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

H_0 : นักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกายที่แตกต่างกันมีสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกายที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกายที่แตกต่างกัน ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ด้วยตัวสถิติ χ^2

ตารางที่ ค.17 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย

ความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
น้อยกว่า 1 วัน	105.09
1-2 วัน	107.63
3-5 วัน	111.10
มากกว่า 5 วัน	106.91

จากการทดสอบโดยวิธีครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) ได้ค่าสถิติ $\chi^2 = 7.185$ $df = 3$ และ $p\text{-value} = 0.066$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่า นักศึกษาที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกายที่แตกต่างกันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย ดังตารางที่ ค.17 โดยพบว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาในการออกกำลังกาย 3-5 วันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงสุด 111.10 รองลงมาคือ ระยะเวลาในการออกกำลังกาย 1-2 วันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 107.63 ระยะเวลาในการออกกำลังกายมากกว่า 5 วันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 106.91 และระยะเวลาในการออกกำลังกายน้อยกว่า 1 วันมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย 105.09 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่รับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อ และนักศึกษาที่รับประทานอาหารเช้าไม่ครบ 3 มื้อ ต่อวัน มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่รับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อ และนักศึกษาที่รับประทานอาหารเช้าไม่ครบ 3 มื้อ ต่อวัน มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่รับประทานอาหารเช้าครบ และไม่ครบ 3 มื้อ ทำการทดสอบ โดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม ประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.18 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการรับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อต่อวัน

การรับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อต่อวัน	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
ครบ	107.94
ไม่ครบ	106.56

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม ประชากร กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 1.094$ $df = 670$ และ $p\text{-value} = 0.275$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่รับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อ และนักศึกษาที่ไม่รับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อต่อวัน มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีรับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อต่อวัน ดังตารางที่ ค.18 โดยคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่รับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อ สูงกว่านักศึกษาที่ไม่รับประทานอาหารเช้าครบ 3 มื้อ โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยคือ 107.94 และ 106.56 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่มีงานอดิเรก และนักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
 H_1 : นักศึกษาที่มีงานอดิเรก และนักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มี และไม่มีงานอดิเรก ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.19 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการมีงานอดิเรก

การมีงานอดิเรก	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
มี	107.50
ไม่มี	103.26

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 1.780$ $df = 670$ และ $p\text{-value} = 0.076$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีงานอดิเรก และนักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรก มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีงานอดิเรก ดังตารางที่ ค.19 โดยคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีงานอดิเรกสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรก โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 107.50 และ 103.26 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่เล่นดนตรี และนักศึกษาที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่เล่นดนตรี และนักศึกษาที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่เล่น และนักศึกษาที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.20 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการเล่นดนตรีงานอดิเรก

การเล่นดนตรี	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
เล่น	108.84
ไม่เล่น	107.19

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 0.852$ $df = 146.639$ และ $p\text{-value} = 0.395$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่เล่นดนตรี และนักศึกษาที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก ดังตารางที่ ค.20 โดยคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่เล่นดนตรีสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เล่นดนตรีเป็นงานอดิเรกโดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 108.84 และ 107.19 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่สะสมสิ่งของต่างๆ และนักศึกษาที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่สะสมสิ่งของต่างๆ และนักศึกษาที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่สะสม และนักศึกษาที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.21 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการสะสมสิ่งของต่างๆเป็นงานอดิเรก

การสะสมสิ่งของต่างๆ	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
สะสม	107.94
ไม่สะสม	107.40

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 0.320$ $df = 620$ และ $p\text{-value} = 0.749$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่สะสมสิ่งของต่างๆ และนักศึกษาที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรก มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการสะสมสิ่งของต่างๆเป็นงานอดิเรก ดังตารางที่ ค.21 โดยคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่สะสมสิ่งของต่างๆ และนักศึกษาที่ไม่สะสมสิ่งของต่างๆ เป็นงานอดิเรกมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 107.94 และ 107.40 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่เล่นเกมส และนักศึกษาที่ไม่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรก มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่เล่นเกมส และนักศึกษาที่ไม่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรก มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย แตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่เล่น และนักศึกษาที่ไม่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรก ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.22 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการเล่นเกมสเป็นงานอดิเรก

การเล่นเกมส	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
เล่น	108.21
ไม่เล่น	106.83

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = 1.060$ $df = 620$ และ $p\text{-value} = 0.290$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่เล่นเกมส และนักศึกษาที่ไม่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรก มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการเล่นเกมสเป็นงานอดิเรก ดังตารางที่ ค.22 โดยคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่เล่นเกมสสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เล่นเกมสเป็นงานอดิเรก โดยมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย คือ 108.21 และ 106.83 ตามลำดับ

สมมติฐานการทดสอบ

- H_0 : นักศึกษาที่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ และนักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาที่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ และนักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยแตกต่างกัน

การทดสอบคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่มี และไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ ทำการทดสอบโดยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร (T-test) กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ด้วยตัวสถิติ T

ตารางที่ ค.23 คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่าง จำแนกตามการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ

การมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ	คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย
มี	107.18
ไม่มี	107.54

จากการทดสอบโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของ 2 กลุ่มประชากร กรณีความแปรปรวนเท่ากัน ได้ค่าสถิติ $t = -0.190$ $df = 620$ และ $p\text{-value} = 0.850$ โดยพบว่า $p\text{-value} > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่านักศึกษาที่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ และนักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาตัวอย่างที่มีการมีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ ดังตารางที่ ค.23 โดยคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาที่ไม่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ และนักศึกษาที่มีงานอดิเรกประเภทอื่นๆ มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 107.54 และ 107.18 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง.1 วิธีการคำนวณค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย

จากข้อมูลนักศึกษาตัวอย่างนำมาคำนวณหาค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยได้ดังนี้ (รายละเอียดแสดงในตาราง ง.1)

$$\text{จาก } \hat{Y}_{h..} = N_h \bar{y}_h = \frac{N_h}{n_h} \sum_{i=1}^{n_h} M_{hi} \bar{y}_{hi} = \frac{N_h}{n_h} \sum_{i=1}^{n_h} \frac{M_{hi}}{m_{hi}} \sum_{j=1}^{m_{hi}} y_{hij}$$

คณะวิศวกรรมศาสตร์

$$\text{จะได้ } \bar{y}_{11.} = \frac{\sum_{j=1}^{m_{11}} y_{11j}}{m_{11}} = 107.59$$

$$\bar{y}_{12.} = 109.79$$

⋮

$$\bar{y}_{17.} = 111.05$$

$$\text{จาก } y_{11} = \bar{y}_{11.} \times M_{11} = 107.59 \times 54 = 92,744.81$$

⋮

$$y_{17} = 12,993.16$$

$$\text{จาก } \hat{Y}_{1..} = N_1 \bar{y}_1 = \frac{N_1}{n_1} \sum_{i=1}^{n_1} M_{1i} \bar{y}_{1i.}$$

$$\text{จะได้ } \hat{Y}_{1..} = \frac{14}{7} \times (92,744.81 + 23,165.58 + \dots + 12,993.16)$$

$$\hat{Y}_{1..} = 526,436.58$$

คำนวณค่า $\hat{Y}_{h..}$ ของคณะอื่นๆ เช่นเดียวกับการคำนวณของคณะวิศวกรรมศาสตร์

$$\text{คำนวณค่า } \hat{Y}_{st} = \sum_{h=1}^L \hat{Y}_{h..}$$

$$\text{จะได้ } \hat{Y}_{st} = (526,436.58 + 151,412.36 + 32,184.96 + \dots + 84,948.27)$$

$$\hat{Y}_{st} = 1,406,789.15$$

$$\text{จาก } \hat{Y}_{st} = \frac{\hat{Y}_{st}}{M_{00}}$$

$$\hat{Y}_{st} = \frac{1,406,789.15}{12,949}$$

$$\hat{Y}_{st} = 108.76$$

∴ คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีค่าเป็น 108.76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.1 การคำนวณค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะ	N_h	n_h	M_{hj}	m_{hj}	$\sum_{j=1}^{m_{hj}} Y_{hij}$	\bar{Y}_{hj}	Y_{hi}	$\sum_{i=1}^{n_h} Y_{hi}$	$\bar{Y}_{h..}$	$\hat{Y}_{h..}$
วิศวกรรมศาสตร์	14	7	862	54	5,810	107.59	92,744.81	263,218.29	37,602.61	526,436.58
			211	19	2,086	109.79	23,165.58			
			304	19	2,102	110.63	33,632.00			
			270	19	2,018	106.21	28,676.84			
			280	19	1,825	96.05	26,894.74			
สถาปัตยกรรม	9	3	426	19	2,012	105.89	45,111.16	50,470.79	16,823.60	151,412.36
			117	19	2,110	111.05	12,993.16			
			244	28	3,134	111.93	27,310.57			
			108	28	3,007	107.39	11,598.43			
			109	28	2,970	106.07	11,561.79			
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	2	2	156	28	3,030	108.21	16,881.43	32,184.96	16,092.48	32,184.96
			141	28	3,039	108.54	15,303.54			
			104	28	2,891	103.25	10,738.00			
			269	28	3,024	108.00	29,052.00			
			218	28	2,949	105.32	22,960.07			
เทคโนโลยีการเกษตร	9	4	328	28	3,106	110.93	36,384.57	110,227.50	27,556.88	248,011.88
			172	28	2,852	101.86	17,519.43			
			257	28	3,132	111.86	28,747.29			
			356	28	2,820	100.71	35,854.29			
			349	28	2,833	101.18	35,311.32			
วิทยาศาสตร์	11	5	273	28	2,960	105.71	28,860.00	146,292.32	29,258.46	321,843.11
			384	56	6,118	109.25	41,952.00			
			291	28	3,043	108.68	31,625.46			
			222	28	3,154	112.64	25,006.71			
			672	672			608,233.22			
เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	1	384	56	6,118	109.25	41,952.00	41,952.00	41,952.00	41,952.00
อุตสาหกรรมบริการเกษตร	3	2	291	28	3,043	108.68	31,625.46	56,632.18	28,316.09	84,948.27
รวม	49	24	6,551	672			608,233.22		$\hat{Y}_{st} =$	1,406,789.15
									$\hat{Y}_{st} =$	108.76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง.2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่นำมาจำแนกการประมาณค่า ได้แก่ เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ดัชนีมวลกาย (BMI) ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับต่อเดือนของนักศึกษา และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย โดยมีผลการประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังโดยจำแนกตามคณะ ดังนี้

ตารางที่ ง.2 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และเพศ

คณะ	เพศ	
	ชาย	หญิง
วิศวกรรมศาสตร์	106.07	107.25
สถาปัตยกรรมศาสตร์	109.62	109.37
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	111.54	108.05
เทคโนโลยีการเกษตร	107.64	108.03
วิทยาศาสตร์	101.18	107.49
เทคโนโลยีสารสนเทศ	110.64	108.13
อุตสาหกรรมการเกษตร	113.64	109.34
รวม	106.31	107.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.3 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และชั้นปี

คณะ	ชั้นปี			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
วิศวกรรมศาสตร์	107.59	107.50	106.99	103.31
สถาปัตยกรรมศาสตร์	112.69	106.85	111.82	105.41
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	110.18	103.35	110.21	109.66
เทคโนโลยีการเกษตร	108.91	107.85	109.31	104.90
วิทยาศาสตร์	105.02	106.74	100.13	103.02
เทคโนโลยีสารสนเทศ	111.94	114.93	98.67	109.17
อุตสาหกรรมการเกษตร	114.89	104.01	113.47	108.01
รวม	108.39	107.24	106.55	104.33

ตารางที่ ง.4 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

คณะ	เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)				
	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	มากกว่า 3.50
วิศวกรรมศาสตร์	102.77	106.93	122.84	135.42	129.60
สถาปัตยกรรมศาสตร์	126.00	110.15	110.13	114.53	88.14
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	0.00	113.54	106.08	105.92	100.85
เทคโนโลยีการเกษตร	109.55	110.77	133.76	129.62	138.19
วิทยาศาสตร์	99.69	106.98	117.97	126.93	135.34
เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.00	104.75	103.93	105.48	106.63
อุตสาหกรรมการเกษตร	115.00	110.21	103.36	103.03	106.29
รวม	101.02	108.21	120.13	126.85	125.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๖.5 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และดัชนีมวลกาย (BMI)

คณะ	ดัชนีมวลกาย (BMI)			
	ผอมเกินไป	เหมาะสม	น้ำหนักเกิน	อ้วน
วิศวกรรมศาสตร์	103.40	107.22	110.12	122.50
สถาปัตยกรรมศาสตร์	111.66	108.39	104.64	0.00
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	131.14	108.76	112.33	0.00
เทคโนโลยีการเกษตร	107.98	108.05	108.20	145.25
วิทยาศาสตร์	106.99	103.61	104.28	109.11
เทคโนโลยีสารสนเทศ	112.06	108.34	116.00	80.54
อุตสาหกรรมการเกษตร	130.30	109.38	115.00	0.00
รวม	108.31	106.86	108.40	98.95

ตารางที่ ๖.6 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และภูมิลำเนา

คณะ	ภูมิลำเนา		
	กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	ต่างจังหวัดที่อยู่ใน เขตเทศบาล	ต่างจังหวัดที่อยู่นอก เขตเทศบาล
วิศวกรรมศาสตร์	105.02	110.83	106.62
สถาปัตยกรรมศาสตร์	109.52	109.35	109.57
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	106.35	115.42	105.96
เทคโนโลยีการเกษตร	106.43	107.78	111.56
วิทยาศาสตร์	102.94	104.80	108.44
เทคโนโลยีสารสนเทศ	107.37	112.36	116.25
อุตสาหกรรมการเกษตร	109.08	116.44	108.17
รวม	105.61	109.27	108.54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๖.7 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และสถานภาพสมรส
ของบิดามารดา

คณะ	สถานภาพสมรสของบิดามารดา			
	บิดามารดาอยู่ ด้วยกัน	บิดามารดา แยกทางกัน (หย่า)	บิดาหรือ/และ มารดาเสียชีวิต	บิดามารดาแยก กันอยู่
วิศวกรรมศาสตร์	115.88	109.28	97.37	116.35
สถาปัตยกรรมศาสตร์	112.87	82.30	71.64	90.24
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	109.44	104.28	104.04	110.09
เทคโนโลยีการเกษตร	107.85	134.23	105.47	79.70
วิทยาศาสตร์	106.58	90.87	106.36	84.82
เทคโนโลยีสารสนเทศ	109.43	118.00	105.00	113.00
อุตสาหกรรมการเกษตร	109.57	111.89	119.12	111.27
รวม	111.41	106.69	99.60	99.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๖.8 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และรายรับต่อเดือนของนักศึกษา

คณะ	รายรับต่อเดือนของนักศึกษา					
	ต่ำกว่า 3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001-6,000 บาท	6,001-7,000 บาท	มากกว่า 7,000 บาท
วิศวกรรมศาสตร์	105.29	103.90	105.78	109.14	110.64	107.85
สถาปัตยกรรมศาสตร์	92.38	115.67	109.51	110.54	111.72	108.18
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	102.19	109.78	116.60	104.84	110.61	106.59
เทคโนโลยีการเกษตร	105.67	111.31	107.66	107.60	102.93	110.28
วิทยาศาสตร์	110.85	100.76	107.33	104.48	97.47	105.92
เทคโนโลยีสารสนเทศ	105.49	105.23	112.47	108.01	115.39	109.20
อุตสาหกรรมการเกษตร	111.25	109.91	108.82	112.39	112.05	108.27
รวม	105.49	106.23	107.47	108.04	106.72	107.92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๑.๑ ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และสถานภาพการมีเงินใช้จ่าย

คณะ	ท่านมีเงินเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละเดือนหรือไม่			
	มีเงินไม่เพียงพอ	มีเงินพอใช้โดยต้องประหยัดและอดออม	มีเงินใช้อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องประหยัด	มีเงินใช้อย่างเพียงพอและมีเงินเหลือเก็บ
วิศวกรรมศาสตร์	105.59	104.53	120.14	128.67
สถาปัตยกรรมศาสตร์	75.65	116.13	95.36	129.36
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	107.79	112.05	106.30	103.42
เทคโนโลยีการเกษตร	118.98	105.15	102.12	120.16
วิทยาศาสตร์	95.23	101.83	108.62	112.66
เทคโนโลยีสารสนเทศ	99.50	104.46	109.13	115.10
อุตสาหกรรมการเกษตร	103.20	112.51	102.69	126.18
รวม	101.99	105.91	110.20	122.59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง.3 ข้อมูลพฤติกรรมของนักศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ ที่นำมาจำแนกการประมาณค่า ได้แก่ การสูบบุหรี่ ความถี่ในการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การออกกำลังกาย ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง ความถี่ต่อสัปดาห์ ในการออกกำลังกาย การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน ระยะเวลาในการนอน พฤติกรรมในการนอน ความรู้ถึงเวลาที่ตื่นนอน และการมีงานอดิเรก โดยมีผลการประมาณค่าคะแนนสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยจำแนกตามคณะ ดังนี้

ตารางที่ ง.10 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการสูบบุหรี่

คณะ	การสูบบุหรี่	
	สูบ	ไม่สูบ
วิศวกรรมศาสตร์	105.40	106.74
สถาปัตยกรรมศาสตร์	104.78	112.31
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	115.40	107.81
เทคโนโลยีการเกษตร	110.34	107.49
วิทยาศาสตร์	96.81	105.39
เทคโนโลยีสารสนเทศ	100.00	109.59
อุตสาหกรรมการเกษตร	116.67	110.09
รวม	104.94	107.47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.11 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และความถี่ในการสูบบุหรี่

คณะ	ความถี่ในการสูบบุหรี่		
	สูบเป็นประจำทุกวัน	สูบบางโอกาส	เลิกสูบแล้ว
วิศวกรรมศาสตร์	113.40	104.15	85.55
สถาปัตยกรรมศาสตร์	100.37	107.90	116.99
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	110.03	121.56	109.03
เทคโนโลยีการเกษตร	107.50	105.58	124.34
วิทยาศาสตร์	108.12	77.17	99.48
เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.00	117.98	114.03
อุตสาหกรรมการเกษตร	0.00	100.03	0.00
รวม	99.86	99.79	98.22

ตารางที่ ง.12 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

คณะ	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	
	ดื่ม	ไม่ดื่ม
วิศวกรรมศาสตร์	114.03	116.27
สถาปัตยกรรมศาสตร์	110.57	105.50
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	111.10	106.73
เทคโนโลยีการเกษตร	105.63	109.89
วิทยาศาสตร์	106.28	107.10
เทคโนโลยีสารสนเทศ	104.00	113.80
อุตสาหกรรมการเกษตร	109.43	111.36
รวม	109.06	111.39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.13 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และความถี่ต่อสัปดาห์ ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

คณะ	ความถี่ต่อสัปดาห์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์			
	น้อยกว่า สัปดาห์ละครั้ง	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์
วิศวกรรมศาสตร์	107.38	105.49	112.09	54.00
สถาปัตยกรรมศาสตร์	109.84	111.87	98.81	87.36
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	109.65	116.06	0.00	109.03
เทคโนโลยีการเกษตร	105.74	104.83	101.70	131.01
วิทยาศาสตร์	105.69	90.70	122.20	93.51
เทคโนโลยีสารสนเทศ	111.94	101.48	0.00	121.03
อุตสาหกรรมการเกษตร	103.29	106.99	0.00	0.00
รวม	107.18	102.79	98.85	68.08

ตารางที่ ง.14 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการออกกำลังกาย

คณะ	การออกกำลังกาย	
	มี	ไม่มี
วิศวกรรมศาสตร์	108.28	102.95
สถาปัตยกรรมศาสตร์	107.95	112.70
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	108.60	108.12
เทคโนโลยีการเกษตร	108.00	107.64
วิทยาศาสตร์	105.45	101.46
เทคโนโลยีสารสนเทศ	111.18	102.17
อุตสาหกรรมการเกษตร	111.71	107.26
รวม	107.85	104.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.15 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง

คณะ	ระยะเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละครั้ง			
	น้อยกว่า 10 นาที	10-20 นาที	20-30 นาที	มากกว่า 30 นาที
วิศวกรรมศาสตร์	110.80	106.95	108.55	107.90
สถาปัตยกรรมศาสตร์	100.14	111.91	113.76	105.38
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	108.53	99.70	105.96	117.92
เทคโนโลยีการเกษตร	100.40	109.74	105.45	110.19
วิทยาศาสตร์	96.93	102.37	111.38	110.07
เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.00	105.50	112.65	114.36
อุตสาหกรรมการเกษตร	102.39	108.08	111.83	116.64
รวม	98.11	106.71	109.50	109.36

ตารางที่ ง.16 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย

คณะ	ความถี่ต่อสัปดาห์ในการออกกำลังกาย			
	น้อยกว่า 1 วัน	1-2 วัน	3-5 วัน	มากกว่า 5 วัน
วิศวกรรมศาสตร์	112.74	108.54	107.66	101.11
สถาปัตยกรรมศาสตร์	104.21	107.21	113.06	117.12
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	0.00	105.73	113.27	-
เทคโนโลยีการเกษตร	100.36	107.50	112.72	104.57
วิทยาศาสตร์	98.15	104.82	112.54	96.69
เทคโนโลยีสารสนเทศ	113.93	113.36	106.24	111.02
อุตสาหกรรมการเกษตร	97.74	112.26	114.39	126.74
รวม	103.50	107.71	110.44	101.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.17 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน

คณะ	การรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน	
	ครบ	ไม่ครบ
วิศวกรรมศาสตร์	119.05	110.77
สถาปัตยกรรมศาสตร์	112.57	107.48
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	107.74	109.15
เทคโนโลยีการเกษตร	106.28	108.96
วิทยาศาสตร์	104.32	103.66
เทคโนโลยีสารสนเทศ	112.00	107.60
อุตสาหกรรมการเกษตร	113.41	107.78
รวม	112.10	108.20

ตารางที่ ง.18 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และระยะเวลาในการนอน

คณะ	ระยะเวลาในการนอน			
	น้อยกว่า 6 ชั่วโมง	6-8 ชั่วโมง	8-10 ชั่วโมง	มากกว่า 10 ชั่วโมง
วิศวกรรมศาสตร์	107.36	106.17	111.05	90.34
สถาปัตยกรรมศาสตร์	110.45	110.24	111.67	63.99
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	109.03	110.24	99.96	0.00
เทคโนโลยีการเกษตร	107.87	108.77	105.68	96.16
วิทยาศาสตร์	105.80	104.08	100.51	77.99
เทคโนโลยีสารสนเทศ	108.63	110.59	112.36	0.00
อุตสาหกรรมการเกษตร	111.00	107.26	112.71	116.95
รวม	107.65	106.96	107.71	79.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.19 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และพฤติกรรมในการนอน

คณะ	พฤติกรรมในการนอน			
	หลับสนิทติดต่อกัน	ตื่นนอนก่อนเวลาที่ต้องการตื่นและนอนต่อไม่ได้	นอนหลับๆ ตื่นๆ ผันตลอด	นอนหลับไม่สนิทต้องพึ่งยานอนหลับประจำ
วิศวกรรมศาสตร์	109.23	106.49	98.14	72.00
สถาปัตยกรรมศาสตร์	112.35	108.20	101.15	65.24
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	107.93	113.60	107.44	0.00
เทคโนโลยีการเกษตร	110.26	104.60	102.49	0.00
วิทยาศาสตร์	105.33	96.77	65.09	67.00
เทคโนโลยีสารสนเทศ	109.45	120.00	104.86	0.00
อุตสาหกรรมการเกษตร	111.92	106.02	106.35	0.00
รวม	108.99	104.70	92.63	50.16

ตารางที่ ง.20 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน

คณะ	ความรู้สึกเวลาที่ตื่นนอน		
	รู้สึกสดชื่น แจ่มใส มีแรง	รู้สึกอ่อนเพลียง่ายกว่าปกติ	รู้สึกไม่อยากลุก เพราะรู้สึกเหนื่อย
วิศวกรรมศาสตร์	107.39	109.66	105.53
สถาปัตยกรรมศาสตร์	112.32	108.31	107.56
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	108.69	102.42	109.46
เทคโนโลยีการเกษตร	111.98	109.93	104.98
วิทยาศาสตร์	108.86	97.59	102.52
เทคโนโลยีสารสนเทศ	110.69	91.41	111.40
อุตสาหกรรมการเกษตร	111.82	107.24	107.64
รวม	109.38	105.55	105.47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.21 ค่าประมาณคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของนักศึกษา จำแนกตามคณะ และการมีงานอดิเรก

คณะ	งานอดิเรก	
	มี	ไม่มี
วิศวกรรมศาสตร์	106.89	102.91
สถาปัตยกรรมศาสตร์	109.74	99.65
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	108.37	108.33
เทคโนโลยีการเกษตร	108.32	100.33
วิทยาศาสตร์	104.54	99.84
เทคโนโลยีสารสนเทศ	109.68	101.67
อุตสาหกรรมการเกษตร	110.41	110.11
รวม	107.23	101.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้